

Original adı: LE TRESOR DU NEGUS

**Gerard de
VILLIERS**

**SAS
HABEŞ
HAZİNELERİ**

© Copyright: Libraire Plon/Tay Kitapçılık ve
Ticaret Limited Şirketi. 1985. Dr. Şevki Bey Sokak.
10/3 Türbe-İstanbul. Telefon: 528 43 84

TAY YAYINLARI

Türkçesi:
Şevket SARAÇ

Dizgi: Pano Grafik/Film: Ruşen Grafik
Baskı: Gündoğdu Matbaacılık/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Malko'nun gözü Prenses Şevaye Mekonnen'in oturduğu yatağın arkasındaki afişe takıldı. Afişte nefis göğüslü, koyu tenli, dalgalı saçlı harika bir yerli Etyopya'nın turizm özelliklerini belirtiyordu.

Prenses de en az afişteki kız kadar güzeldi. Sehpadan sigara almak için öne doğru eğilince teniyle aynı renk olan kahverengi ipek gömleği aralandı, iri göğüsleri ortaya çıktı. Etyopyalı kadın SAS'a bakarak:

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu.

Aldığı iyi terbiyeden dolayı gülerek:

— Şu afişle sizin inceliğinizin yarattığı tezati, dedi.

Oturdukları yatakta ikisi eflatun, biri siyah, üç saten çarşaf vardı. Şevaye cevap vermeden ellerine dayanarak gövdesini arkaya bıraktı.

Malko gözünü Prenses Şevaye'nin göğüslerinden ayıramıyordu. Kadının saten pantolonun çarşafa her sürtünüşünde çıkarttığı hışırtı çok tahrik ediciydi. Malko ise Kekob'un garsonlarının su gibi doldurdukları Etyopya şarabı Guder'in etkisiyle çakırkeyifti. Lokantadan çıktığından beri mutluluktan uçuyordu. Prenses Şevaye de pek ayık sayılmazdı. Malko kendisini Afrika'dan eski Habeş krallığının başkenti olan Addis-Ababa'ya getiren sebepleri unuttu. Prenses Şevaye'ye doğru eğildi ve karnında düğüm yapılmış olan gömleğinin iki ucunu kavrayarak ani bir hareketle çekti.

Tek bir düğmesi bile olmayan ipek gömleği açıldı. Prenses Şevaye örtünmek için hiçbir çaba sarfetmedi. Göğüsleri tıpkı afiştekine benziyordu. Etyopyalı kadının koyu renk gözleri Malko'yu buldu.

— Memnun musunuz?

Bir haftadır akşam yemeklerini birlikte yiyorlardı. Hilton'un dans pistinde öpüşmüşlerdi. Ama yaptıkları yalnızca bundan ibaretti. Prenses Şevaye hiç bu kadar tahrik edici bir kıyafet giymemişti.

— Hayır, dedi SAS.

Kolunu uzattı ve sağ elini göğüslerinde dolaştırmaya başladı. Prenses Şevaye sanki bir yeri yanmış gibi aniden sıçradı. Malko kolunu indirdi. Hem kırılmış, hem de öfkelenmişti. Biraz toparlanmak için kalktı ve pencereye gitti. Sekiz kat aşağıdaki تنها Menelik Caddesi ile şehrin doğusuna bakıyordu. Binanın en üst katındaki Kekob Lokantası'ndan şehir kuşbakışı olarak seyredilebiliyordu. Karartma gece yarısı başlamasına rağmen, saat ondan sonra Addis-Ababa sokaklarında in cin top oynardı. Addis-Ababa geçen yüzyılda Menelik hükümdarının ordugâhı çevresinde kurulmuş bir kent idi.

Uçsuz bucaksız gecekondu mahallelerinde köpekler ulumaya başladı. SAS biraz sakinleşmişti. Tam arkasına dönerken burnuna hoş bir koku geldi.

Yatağın yanındaki küçük vazoda bir demet günlük yanıyordu. Prenses Şevaye çıırılçiplak yatağa uzanıp bir dirseği üzerinde doğrulmuş, muzip muzip Malko'ya bakıyordu. SAS aniden içinde bir şeylerin kıpırdadığını hissetti. Tavana kadar beyaz kürkle kaplı duvarlar,

siyah ve mor satenin parıltısı ve aniden edepsizleşiveren genç prenses. Bütün bunlar her yanda adam öldürülen, arabaların arasındaymış eşek sürülerinin dolaştığı ve elçilik bahçelerinde vahşi hayvanların gezindiği bu ilkel şehirle tezat yaratıyordu.

Malko, Addis-Ababa'ya geldiğinden beri ilk defa olarak Central Intelligence Agency'ye bir kez daha "evet" dediği için kendini kutluyordu. Farkında olmadan ilerledi. Kıvrık saçları olmasa, Prenses Şevaye'yi bronzlaşmış bir Avrupalı sanmak mümkündü. Koyu renk gözleri vücudunda dolaşan parmakları izliyordu. Burun kanatları heyecanını belirtircesine sık sık açılıp kapanıyordu. Aniden:

— Yavaş, yavaş! diye mırıldandı.

Malko elini aşağılara kaydırды. Genç kadın kendini geriye bıraktı. SAS'ın parmakları en duyarlı yerlerine dokunduğu zaman aniden doğruldu ve onun elbiselerini parçalarcasına çıkartmaya başladı. Malko kadına yardım etmek için okşamasına ara verdi. Şimdi ikisi de çıplaktı. Malko genç kadının bacaklarını ayırarak titreyen vücudu kendine çekti ve bir hamlede prensese sahip oldu. Boğuk bir çığlık atan Şevaye aralıklı sert kalça hareketleriyle SAS'a karşılık vermeye başladı. Devamlı inliyor, sesi gitgide boğuklaşıyordu. Bir ateş parçasına gömüldüğünü hisseden Malko, Şevaye'nin teypteği Kıptice şarkının ritmine uyarak kalçasını oynatmasını izledikçe kendini tutamaz oldu ve kadınla aynı anda orgazma ulaştı.

*

**

Tatmin olan SAS kendini Addis'e CIA'nın

ne amaçla yollandığını hatırladı. Londra'da kendisine yeşil bir dosya verilmiş ve istikamet Afrika denmişti.

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Şevaye aniden.

Samimiyet, siz demeyi engellemiyordu.

— Kız kardeşinizi, dedi SAS. Beni size yolladığı için çok memnunum.

Şevaye'nin Londra'da sürgünde olan kız kardeşi Malko'ya bir mektup vermişti. Üzerinde "Açıl Susam, Açıl" yazılıydı ve bunun anlamı SAS'ın umduğundan da değişikti. Malko kadını Dorchester salonlarında CIA tarafından para yardımı gören bir grup göçmenin bulunduğu bir kokteylde tanımıştı. Mutlu bir rastlantı sonucu tabii...

— Burada pek fena yaşadığınız söylene-
mez. Çok çekici bir odanız var.

— Bunu çok görüyorsunuz! diye patladı kadın. Askerler ailemin yarısını öldürdü, amcam da on sekiz aydır Eski Guebbi'de tutuklu. Otuz mahkûmla birlikte mahzende. Yiyecek bile bulamıyorlar... Eğer pasaportum olsa hemen kız kardeşimin yanına giderdim...

Malko söylediklerine pişman oldu. Şevaye eski düzene bağlı biriydi. Cunta hükümdarı devirdikten sonra Etyopya'da idareyi ele geçirmişti. Siyasi fikirlerini ise Ubu ve Kafka'dan alıyorlardı.

— Pasaport alamıyor musunuz?

Şevaye acı acı güldü.

— Tabii ki alabilirim. Ama otuz beş bin Amerikan doları karşılığında...

SAS lüks odaya baktı. Etyopya gibi bir ülkede saten çarşaf altın fiyatına olmalıydı.

— Bu parayı toplayamaz mısınız?

Şevaye önüne baktı.

— Belki. Ama nereden bulduğumu soracaklardır. Öğrenmek için de beni Dördüncü Şube'ye kapatıp söyletinceye kadar ırzıma geçeceklerdir. Kuzenlerimden birine ne yaptılar biliyor musunuz?

— Hayır.

Şevaye doğruldu. Amharalıların birçoğu gibi onun da derisi açık renkti. Afrikalılar Etyopya'yı faşist bir devlet olarak görmelerine rağmen, Addis-Ababa'yı ABT*'nin merkezi yapmışlardı. Çünkü Etyopyalıların derileri onların da sahip olmayı arzuladıkları renkti. Şevaye bitkin bir sesle:

— Bir gün onu aramaya geldiler ve götürdüler, dedi. Kız ırzına geçmek isteyen bir subayı tokatladı. Onlar da onu tek kurşunla öldürdüler. Sonra ailesinden kurşun için beş dolar, cesedin nakli için de on dolar istediler! Devrim fakirmiş!

Şevaye dumanı SAS'ın suratına üfleyerek ona doğru eğildi.

— Öldürülmeyi beklerken sigara ve içki içip sevişiyorum, dedi.

— Askerlerle başınız belaya girmiyor mu?

— Henüz değil. Daha doğrusu çok değil. Bir ay önce, güya kiramı bir yıldır ödememişim diye beni çağırdılar. Bu da aşağı yukarı iki bin Etyopya doları yapıyordu. Eğer ödemeseydim, beni kapıya koyarlardı. Çünkü her şey devletleştirildi. Gecekondular bile. Zavallı hizmetçim tüm hayatı boyunca ev sahibi olmak için çalışmıştı. Şimdi ise ev devletin.

— Ödediniz mi?

— Evet. Tüm bayan arkadaşlarım gibi Zebra Kulüp'te çalıştığımı biliyorlar. Hepimiz bar kadınıyız. İstediklerini üç yüz dolar karşılığında yaparız.

— İyi para kazanıyorsunuz herhalde?

Şevaye SAS'ın gözlerindeki donuk parıltıyı farketmedi. Az önceki prens gitmiş, yerini gizli ajan almıştı. Yeniden iş başındaydı. Bazen bundan öğreniyordu, ama artık huy edinmişti. Daha rahat etmek için döndü, dirseklerinin üzerinde doğruldu.

— Benim orospu olduğumu mu sanıyorsunuz? dedi buz gibi bir sesle Prenses Şevaye.

— Sizin durumunuzda bu hiç de yüzkarası değil.

Şevaye ona doğru eğildi. Yüz yüze geldiler. Tatlı bir sesle konuşmaya başladı.

— Peki az önce olanlar için bana ne kadar vereceksiniz?

SAS bir kahkaha attı.

— İsteddiğiniz kadar!

— Doğru mu?

Kalın dudakları seksi bir gülüşle aralanmış, beyaz dişleri ortaya çıkmıştı.

SAS gülerek doğruldu.

Prenses kıpırdadı ve Malko bir çığlık attı. Kadını o kadar kuvvetle itti ki, Şevaye saten çarşaflardan birisiyle yatağın dibine düştü. Malko şaşkın şaşkın göbeğine, kadının sigarasını söndürdüğü yere baktı.

Şevaye öfkeli gözlerle onu süzüyordu.

— Onu kıçınızda söndürmeliydin!

Malko bir an kadının boğazına sarılacağını sandı, ama soğukkanlılığını korudu.

— Şevaye, bu kulüp dışında çalışmıyorsunuz. Mallarınıza da el konmuş. Oysa, lüks

içinde yaşıyorsunuz. Bana ayda sadece giyim masrafınızın sekiz yüz dolar olduğunu söyle-diniz. Öyleyse bir yerlerden para geliyor.

Prenses ona hem şaşkınlıkla hem de öfkeyle bakıyordu. Sanki tereddüt ediyordu.

Malko onun sakinleştiğini hissettiği anda lafa girdi:

— Sizin gibi güzel bir kadının ciddi hiçbir sorunu olmayacağını sanıyordum.

Can yerinden vurmuştu.

Prenses Şevaye öfkeyle homurdanarak fırtına gibi yataktan fırladı, odayı geçti ve bir dolabı açtı. Malko, kadın döndüğünde üzerine doğrultulmuş bir silahla karşılaşacağını sandı. Ama Etyopyalının elinde bez bir torba vardı.

Yatağa doğru geldi, kolunu uzattı ve torbayı silkeledi. Sarı bir toz Malko'nun karnını ve bacaklarını zar gibi örttü. Şevaye boş torbayı fırlattı ve ellerini beline koyarak Malko'ya sordu:

— Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?

SAS tozdan bir kısmını avucuna aldı ve inceledi. Toz haline getirilmiş mikaya benzi-yordu. Ama yine de çok heyecanlanmıştı. Umursamaz bir edayla:

— Hayır, dedi.

— Bunun altın tozu olduğunu anlayamadınız!

— Altın mı?

— Evet, altın. Elimdekilerin değeri iki bin dolardan fazla.

Malko parmaklarını sarı tozda dolaştırdı. Neredeyse sevinçten haykıracaktı. Bir kez daha CIA'nın istihbaratı doğru çıkmıştı. Ancak henüz hedefe ulaşamamıştı. Avucuna bir miktar altın tozu aldı.

— Namuslu bir kadın olduğunuzu bana ıspatlamak için böylesine bir serveti harcamalısınız. Size inanmıştım.

Prenses Şevaye omuz silkti.

— Hiç önemi yok. İstedğim kadarını elde ederim.

— O halde niçin pasaportunuzu almıyorsunuz?

— Size söylemiştim, dedi kadın.

Şevaye gözle görülür bir şekilde bu konudan bahsetmemekten kaçınıyordu. Malko'nun yanında diz çökerek elini karnında dolaştırdı, sonra aşağıya bacaklarının arasına kaydırıldı.

— Bu konudan bir daha bahsetmeyelim, dedi prenses sert bir tavırla.

Üfleyerek altın zerreciklerini saten çarşafa yaydı. Neşesi yeniden yerine gelmişe benziyordu.

Bu gevşemeden yararlanan Malko saldırıya geçti.

— Şevaye, bana doğruyu söyleyin. Bu altın Habeş hazinesine mi ait?

Şevaye'nin gözlerindeki gülüşün yerini büyük bir öfke kapladı ve tek bir laf etti:

— Sersem!

Bacaklarının arasındaki el aniden kasıldı ve SAS dört tırnağın etine battığını hissetti.

Malko genç kadının bileğini kavradı ve:

— Bırakın! diye bağırdı.

Prenses tırnaklarını batırmaya devam etti. Acı dayanılmaz hale geliyordu. SAS kadının gırtlığını kavradı ve atardamarına bastırdı. Gözleri dışarı uğrayan Şevaye elini çekmedi, Malko acıdan haykırıyordu. Bu şekilde dakikalarca boğuştular. Nihayet kadının göz-

leri karardı ve sağ elini boğazına götürmek için Malko'yu bıraktı.

Anında SAS da elini çekti. Prenses boğazını ovarken zorla yutkunuyordu. Sonunda nefes nefese kalmış bir şekilde karşılıklı oturdular.

— Niçin böyle davrandınız? dedi SAS.

Etyopyalı kadın ona öğrenerek baktı.

— Sersem, dedi. Siz askerler için çalışıyorsunuz!

Ayağa kalktı.

— Defolun! Bir daha da gelmeyin.

Malko cevap verecek zaman bulamadı. Anahtar sesi duyuldu ve kapı ardına kadar açıldı. Kapıda melek yüzlü, güzel vücutlu, saçları beline kadar inen, keten tayyörlü, çizmeli uzun boylu bir kız gözüktü. Korkudan yüz hatları gerilmişti ve ağzı titriyordu. Malko'yu farketmeden Şevaye'ye Kıptice bir şeyler söyledi.

Genç kadının ifadesi anında değişti. SAS'a doğru döndüğünde yüzünden nefret akıyordu.

— Bizi ihbar ettiniz! dedi. Aramaya gelmişler.

— Yanlışlık olmalı, dedi Malko. Kim gelmiş?

— Askerler. Aşağıdalar.

Diğer kız lafa karıştı.

— Çabuk, prenses!

— Gelin, sizi ABD Elçiliği'ne götüreyim, dedi Malko.

Şevaye birkaç dakika onu kuşkulu kuşkulu süzdükten sonra harekete geçti ve içine hiçbir şey giymeden pantolonunu ayağına geçirip fermuarını kapattı.

Diğer kız İngilizce olarak:

— Askerler asansör bekliyor, dedi.

Malko çabucak giyindi. Çok heyecanlıydı. Addis'in gece ölü bir kent gibi görünmesine yol açan gizli şiddeti anladı. Şevaye botlarını giydiği sırada o da hazırды. Kumral kız sahanlığı gözetliyordu. Şevaye gömme dolabı açtı ve oradan aldığı bir şeyi çantasına attı. SAS kravatı cebinde, onu izledi. Prenses kıza dönüp:

— Tanrı seninle olsun, Elmas! dedi.

Malko tereddüt etti. Asansörün kırmızı ışığı yanıyordu.

— Merdiven, dedi Şevaye.

Binanın dışında helezoni demir bir merdiven gördü.

Prenses Şevaye dörder dörder basamakları indi. Addis'in ışıkları binadan görölüyordu. Etyopyalı kadın öyle hızlı iniyordu ki, SAS onu izlemekte güçlük çekiyordu.

On üç katı inip binanın iç avlusuna açılan karanlık hole gelmeleri iki dakika bile sürmedi. Tam hole girecekleri anda elinde tüfek olan üniformalı birisi karşılarına çıktı ve Kıptice bir şeyler söyledi.

Prenses Şevaye olduğu yerde durdu. Elini çantasına daldırıp çıkardı ve ardından holü sağır edici üç patlama sesi doldurdu. Asker geriledi, dengesini yitirdi ve tüfeğini atarak olduğu yere yığıldı. Her şey on saniye içinde olup bitmişti. Şevaye elinde silahı, avluda koşuyordu. Açık renk bir Volkswagen'in yanında durdu, çantasını karıştırdı ve çıkardığı anahtar demetini Malko'ya uzattı.

— Siz kullanın!

SAS tartışmaya gerek bile duymadan kapıyı açtı ve kafasında binbir düşünceyle koltuğa yerleşti. İçinden bir ses hemen uzaklaşmasını

söylüyordu. Şevaye bir asker öldürmüştü. Bu hiçbir ülkede affedilmezdi... İnsiyaki olarak önce geri, sonra ileri vites taktı. Farlarını yakmadan avluyu katedip sundurmayı geçti ve binayı Sudan Caddesi'ne bağlayan toprak yola çıktı. Geçerken kapının yakınında park edilmiş bir Land Rover gördü, heyecanlandı.

Ama Land Rover kımıldamadı bile...

— Vay canına, dedi Malko, niye öyle davrandınız?

— İkimizi birlikte öldürmelerini mi tercih ederiniz?

Sesinden sinir krizi geçirdiği belliydi. Otomatik tabancasını dizlerine koymuş, başını elleri arasına almıştı. Omuzları titriyordu. SAS bomboş olan Sudan Caddesi'ne geldi.

— Sağa, dedi prenses.

Aslında, hükümdar sarayı ve kulliyesi olarak inşa edilen, şimdi ise hem siyasi tutukevi, hem de devrim lideri Derg'in kaldığı yer olan eski Guebbi'yi çevreleyen Menelik Caddesi'ne çıkmak için sola dönmeleri gerekiyordu.

— Guebbi'nin çevresinde bir tur atalım, bu tarafta devriye ile karşılaşma ihtimalimiz daha az. Beni Amerikan Elçiliği'ne götüreceğinizi söylemişsiniz değil mi?

Sesinden korktuğu belliydi. Volkswagen kahvelerin ve randevuevlerinin neon ışıklarıyla aydınlanan Sudan Caddesi'nde çukurlara bata çıka yoluna devam ediyordu... Sonunda Şevaye Malko'ya asfalt olmayan ve az aydınlatılmış kuzeye çıkan bir sokağa sapmasını söyledi. SAS bu yolculuğun sonunda Amerikan Elçiliği'ni gördü. Şehrin kuzey çıkışındaki Asfa Wossen Caddesi'nin üst

tarafında, 2600 m yükseklikte uçsuz bucaksız bir alana dağılmış binalardı bunlar. Malko oradan mümkün olduğunca uzak kalmıştı. Zira Şirket'in Londra'daki haber kaynaklarıca verilen talimatlar açık ve kesindi. Addis haber kaynaklarıyla hiçbir irtibat kurulmayacaktı. Etyopyalı askerler onu yakından takip ediyorlardı. Şirket istediği zaman onunla ilişkiye geçecekti. Nitekim böyle de oldu.

Eski Guebbi dağı sol taraflarında belirdi. Binanın duvarı boyunca uzanan gözetleme kulelerinden birini gördü. Elçiliğin bahçe kapısından geçtiği anda görevi bitiyordu. Ama bu işi bırakmak istemiyordu... Önce sola, sonra sağa döndü ve geniş Kral George Caddesi'ne çıktı. Bu cadde yokuşta Asfa Wossen adını alarak devam ediyordu.

Şevaye'nin başı dimdikti. Elleri dizlerindedeydi, ama çenesi hâlâ titriyordu.

— Arkadaşınız size nasıl haber verebildi? dedi Malko.

— İşten dönüyordu. Onları aşağıda görmüş... Şansa asansöre onlardan önce binebilmiş, dedi prenses.

— O kim?

— En iyi dostum, Prenseler Elmas. Babası sarayda mabeyinciydi.

Sessizlik oldu. Karanlıkta bir yaya tek başına kaldırımda yürüyordu. Bu tenhalık insanın sinirini bozuyordu. SAS elini genç kadınının üstüne koydu.

— Sizi ihbar etmediğime göre bu gece niçin geldiler, söyler misiniz?

Kadın başını salladı.

— Bilmiyorum. İlişkilerimizi yakından

denetliyorlar. Yabancı olduğunuz için belki de bana dışardan Etyopya doları getirdiğinizi sanmışlardır. Bu konuda çok acımasızlar...

Bunu Malko da biliyordu. Havaalanına geldiğinde büyük bir titizlikle bagajı aranmış, kitapların sayfaları teker teker elden geçirilmiş, kat yerleri yoklanmış, hatta ayakkabıların pençelerinin sökülmesine kadar işi götürmüşlerdi. Bu arama trenle gelenlerde daha da beter olmalıydı. Orada yolcular kadın erkek ayırımı yapılmaksızın peronda soyunduruluyordu.

Derg on beş gün önce, üzerinde hükümdar portresi olan paraların yeni banknotlarla değiştirilmesine karar vermişti. Esas sebep ise, yıkıcı göçmenlerin yalnız bu paraları kullanmalarını sağlamaktı. Hatta askerler işi, diplomatik kuryelerin aranmasını emreden bir kararname çıkartmaya kadar götürmüşlerdi. Bu, etkisiz de olsa, görevli elçilerin tepkisine yol açmıştı. Derg onlarla âdeta alay ediyordu.

Yine de kara para develerin sırtında sınırı geçmeyi başarmıştı. Tren ise kaçakçıları indirmek için sınırdan evvel ve sonra duruyordu.

SAS'ın önünde bomboş Asfa Wossen Caddesi uzanıyordu. Biraz daha yukarısı, ABD Elçiliği idi.

— Neredeyse geldik, dedi SAS.

Daha lafını bitirmeden fren yaptı. Yüz metre ötede bir Land Rover kaldırımda durmuştu. İçinden bir asker yola fırladı ve Malko'ya durması için işaret yaptı. Prenseler Şevaye bir çığlık attı.

— Aman Tanrım!

Malko direksiyonu sert bir şekilde sağa kırdı. Volkswagen Asfa Wossen Caddesi'ni

diklemesine kesen dar ve karanlık bir sokağa girdi. Yol çukur doluydu. SAS solda ABD Elçiliği'nin arkasına çıkacak bir sokak bulabilmeyi umut etti. Ama yol dosdoğru şehir merkezine iniyordu. Asfa Wossen'e geri döndüklerinde biraz önce atlattıkları Land Rover ile burun buruna geldiler. Ya da bir diğeriyle... Elçiliğe girme ümidi kalmamıştı.

Malko göbeğin etrafında olabildiğince çabuk döndü ve Kral George Caddesi'ne girdi. Dikiz aynasından Land Rover'ın peşlerine düştüğünü gördü. Şevaye'nin suratı asılmıştı.

— Hilton'a gidiyoruz, dedi Malko. Oradan elçiliğe telefon edeceğim. Diplomatik bir araçla bizi almaya geleceklerdir.

— Ama yine de beni öldüreceklerdir, dedi buz gibi bir sesle prenses.

Malko saatine baktı: On ikiye çeyrek vardı. Bu geç saatte Addis-Ababa pek konuksever değildi... Hilton'a varabilmek için önünde yalnızca dört yüz metrelik eğimli bir yol vardı.

Volkswagen Menelik Caddesi'ne fırladığında dikiz aynasında kuvvetli bir ışık belirdi. Land Rover tüm farlarını yakmış, yaklaşıyordu. Üstü açıktı. Arkada ayakta duran bir asker ağır makinelinin başındaydı.

Şevaye çığlık attı.

— İşte onlar! Çavuş Taşo'nun katilleri!

Malko bunun kim olduğunu sorma fırsatı bulamadı. Ağır makinelinin sesiyle neredeyse kulaklarının zarı patlayacaktı. Aynadan sarı ışıltılar gördü, Volkswagen sallandı. Arka cam patladı. Şevaye çığlık attı ve sanki görünmez bir el kendisini itmiş gibi ön cama çarptı.

SAS içgüdüsel olarak sağ sol yaptı ve ikinci yaylım ateşten kurtuldu. Sol tarafında Hil-

ton'a giden yan yol uzanıyordu. Fren yapamazdı. Land Rover arkalarındaydı. Menelik Caddesi Sudan Caddesi'ni dik olarak kesiyordu. Malko önce sanki gara gidecekmiş gibi sağa, sonra da sola saptı ve hızlandı. Tekerleklerin çıkardığı ses ağır makinelinin boğuk sesi içinde eriyip gitti. Volkswagen'in arkası kavruldu. Land Rover hızını kesemedi, ağır olduğundan devrilmemek için düz olarak yola devam etti. Koskoca mermiler asfaltı delik deşik ederken Volkswagen sola Sudan Caddesi'ne saptı. Cadde Hilton'un yüksek kırmızı binasını çevreleyen parkın yanından geçiyordu.

Malko yüz metre gitti. Land Rover görünürde yoktu. Sol tarafta Hilton'un bahçesiyle gecekondu mahallesi arasında bulunan toprak yolu gördü ve oraya saptı.

Yirmi metre sonra durdu, farlarını söndürdü ve yere atladı. Çok heyecanlanmıştı.

— Çabuk, gelin! dedi Şevaye'ye.

Kadın hareket etmeyince kapısını açtı. Şevaye yığılmıştı. Malko kadını doğrultmak için kolunu omzuna doladı. Eli ensesine değdi, yapışkan ve ılık bir şey hissetti. Tüyleri diken diken oldu. Genç prensesin kafası parçalanmış, enseden giren mermi suratının yarısını dağıtarak burnunun altından çıkmıştı.

II. BÖLÜM

Malko midesinin bulandığını hissetti. Sonra duvarın dibinden koştu. Yirmi metre ötede duvar alçalıyordu. Yolun başında beyaz farlar belirdiğinde, SAS duvarın üzerinde oturuyordu. Kendisini Hilton'un çimenlerine attı. Havuzu geçti, binaya ulaştı.

Asansörün çağırma düğmesine bastı. Kabin hemen geldi SAS girdi ve zemin katın düğmesine bastı. Anahtarı olmadığı için odasına gidemiyordu.

Hol boştu. Resepsiyondaki memur uyukluyordu. Ana girişin bulunduğu sol taraftaki koridorun sonundaki nöbetçi asker de masasında uyuyakalmıştı.

Şevaye'yi öldüren yaylın ateşten kimse heyecanlanmamıştı, çünkü her gece böyle şeyler oluyordu. Tam karşısında otelin gece kulübü vardı ve müzik sesi geliyordu. Çabucak holü geçti ve loş olan kulübe girdi. Orkestra Etyopya müziği çalıyordu. Pistin ortasında bir kız tek başına dans ediyordu. Bir garson Malko'yu pistin yanındaki masalardan birine oturttu. SAS'ın kulaklarında hâlâ silah sesleri yankılanıyordu, votka ısmarladı. Arada sırada dönüp kapıya bakmaktan kendini alamıyordu. Ama Land Rover'daki katiller izini kaybetmiş benziyordu. İçkisini içti ve bir kadeh daha ısmarladı. İçerde yirmi kişi filan kalmıştı. Pistteki kız hâlâ dans ediyordu.

Bir kez daha ölümden kurtulmuştu. Etyopya'daki görevinin kolay olmayacağını

biliyordu, ama bu kadar sert bir şekilde karşılanmayı da beklemiyordu. Bir votka daha içti ve kalktı. Resepsiyondaki bıyıklı adam ona sırtıtp:

— İyi bir gece geçirdiniz mi, beyefendi? diye sordu.

— Çok iyi, dedi SAS.

Memur anahtarı verirken bankoya doğru eğildi.

— Beyefendi, karartma yüzünden kaldığı yere gidemeyen bir kız var. Belki gözünüze çarpmıştır. Nefis bir kız.

— Teşekkür ederim, biraz yorgunum.

Memur üstelemedi. Malko odasına dönünce derin bir soluk aldı. Doğru banyoya koştu, ellerindeki kanı yıkadı. Ertesi günü hiç düşünmeden soyundu ve olanları unutmaya çalıştı. Şevaye'ye yapılan baskının kendisiyle mi ilgili, yoksa bir rastlantı eseri mi olduğunu bilmiyordu. Bir türlü uyuyamadı.

Gece lambası hâlâ bacaklarının arasında kalan altın tozlarını aydınlatıyordu. Birkaç tanesini aldı ve kül tablasına koydu. Neyseki, hükümdar altını efsane değildi. Çünkü Etyopya'ya onu aramak için gelmişti. Ama şansı daha başlangıçta ona yüz çevirmişti. Çünkü Prenses Şevaye ölmüştü ve SAS'ı altına götürebilecek tek kişi de oydu.

*

**

Çavuş Manur Taşo durmak üzere olan Mercedes'inden atladı ve Land Rover'ın farlarının aydınlattığı cesede doğru yürüdü. Askerlerden biri kısaca olanları anlattı. Kara bıyıklı yassı suratındaki patlak iri gözlerinden vahşilik okunuyordu.

Tašo, duyduklarından öfkelenerek cesedin suratına bir tekme attı. Askerlerden biri güldü, ama bu da çavuşu sakinleştirmeye yetmedi. Yerdeki vücuda yaklaştı ve üstünü aramaya başladı. Önce dizkapaklarına kadar saten pantolonu indirdi, sonra cesedin karnından destek alarak botlarını çekti.

Ama aradığını bulamadı. Bu da onu iyice sinirlendirdi. Adamları tek kelime etmiyor, Hilton'u kuşatma emri vermesini bekliyordu. Böylece Volkswagen'i kullanan kaçağı bulabileceklerdi. Tašo cesedi Land Rover'a yüklemelerini söyledi. Kendisi de Mercedes'ine atladı. Küçük kafile dar yolda geriye döndü ve Nazaret Sokağı'ndaki Dördüncü Tümen'in yolunu tuttu.

Tašo hışım gibi avluya girdi ve gece yakalanan şüphelilerin kapatıldıkları kulübenin önünde durdu. Öfkeyle kapıyı açtı. İçerde güçlü çiğ bir ışık yanıyordu. Başlarında bir nöbetçi olan üç adam ve bir kadın yere oturmuştu. Nöbetçi en yakınındaki tutukluyu ayağa kaldırmak için adama bir tekme savurdu. Adamların ikisi yaşlıydı, diğeri ise sık saçları afro stili kesilmiş genç bir erkekti.

Hepsi de karartmadan birkaç dakika sonra yakalanmışlardı. Çavuş Tašo yaşlılarla ilgilenmedi. Delikanlının önünde dikilerek saçlarını yakaladı ve başını duvara vurmaya başladı. Bu arada tutuklunun bir tutam saçı koptu.

— Kafanı kesmemi ister misin? dedi acımasızca.

Derg kısa süre önce afro stili saç kestirmeyi rejime karşı çıkan talebelerin özelliği olduğu gerekçesiyle yasaklamıştı. Çavuş Tašo'nun sarhoş bazı askerleri de bu emre karşı

çıkanların kafalarını keserek herkesin yasağa uymasını sağlamışlardı. Bunu delikanlı da biliyordu. Acısına rağmen susuyor ve karşı koymuyordu. Tašo adamdan bir tutam saç daha kopardı, ama artık bu çok yorucu olmaya başlamıştı. Duvara yaslı duran bir sopa aldı ve alay ederek:

— Bekle, saçlarını düzleştireceğim, dedi.

Zavallı adam önce korunmaya uğraştı, ama beceremedi. Tašo zevklenmişti. Bir müddet adamın kafasına inen sopa darbelerinin sesi işitildi. Dördüncü vuruşta delikanlı bayılmıştı, ama çavuş hâlâ vurmaya devam ediyordu. Telefon çaldı, çavuş durdu ve ahizeyi açtı. Hemen yüz ifadesi değişti. Son derece yumuşak bir sesle cevap veriyordu.

— Hemen geliyorum. Bu gece pek fazla işim yok.

Telefonu kapattı. Evine giderek onurlandıracağı küçük orospuyu düşününce keyiflendi. Kaba saba da olsa, insan insandı. Baygın talebeye birkaç kez daha sopayla vurdu, sonunda bir kulağını kopardı ve durdu. Diğer üçüye korkmuş, bekliyorlardı.

— Cezalarını ödemeye hazırlar mı? dedi askere.

— Evet şef, ama kız Eritreli, dedi asker.

— Ya! dedi Çavuş Tašo bıyıklarını bükerek.

Karartmadan sonra yakalanmanın cezası otuz dolardı. Ama Derg'in nefret ettiği Eritreli için geçerli değildi bu. Çavuş Tašo gözlerini korkudan beti benzi atan kıza dikti.

— Sen biraz burada kalacaksın, böylece saatleri öğrenirsin, dedi daha yumuşak bir tonla.

— Ama akrabalarım...

Tašo olanca gücüyle bir tokat patlattı, kız bir metre geriye gitti.

— Orospu, seni kurşuna dizmeli. Üstelik leş gibi kokuyorsun.

Korkudan kızın kasları gevşemiş olmalı ki, ayakta dururken bile devamlı işiyordu.

— Şunu Sandafa'ya götür, dedi askere.

Bahsettiği yer askeri inzibat kampıydı. Kız orada haftalarca işgal edilebilirdi. Salverilmesi veya kafasına bir kurşun sıkılması ise tutumuna bağlıydı. Bunun hiç önemi yoktu. Çavuş Tašo ve adamları için bir insan canı bir tavşaninkinden daha değerli değildi...

Tašo kapıyı çarparak çıktı ve Mercedes'ine yerleşti.

Çavuş, ülkenin kuzeyinde bulunan Danakil aşiretindendi. Danakilli bir adamın zengin bir kadınla evlenmek istediğinde boynuna kurutulmuş insan hayalarından yapılma bir kolye takmasını gerektiren tuhaf Danakil adetlerine hâlâ inanırdı. Ama bunda en büyük sorun, hayaların canlı insanlardan alınma gerekliliği idi. Danakiller arasındaki her kavga cinsel organların koparılması ile biter. Bundan amaç hayatta başarı kazanma olanağını artırmaktır. Tašo da hükümdar ordusunda silah altına alınmadan önce çok güzel bir kolye yapmıştı.

Hiç eğitim görmemesine rağmen, Eritre'yi baskı altına alma operasyonundaki etkililiğiyle onbaşı olmuştu. İhtilal olmasa bu rütbede kokuşmuş bir yaşam sürecekti. PMAC*'a bir temsilci gönderilmesi gerekince, arkadaşları ondan kurtulmak istemişlerdi. Çavuşluğa

(*) Derg döneminde geçici askeri hükümet.

yükseltilen Tašo, Derg'in ülkeyi yöneten en güçlü yüz yirmi adamı arasına girmişti. Yetenekleri onu baskı döneminde aranan adam yapmıştı. Resmi hiçbir sıfatı olmamasına rağmen, Dördüncü Tümen'in en acımasız askerlerinden kurduğu ekip yüzlerce kişiyi öldürmüştü. Addis halkına ölme veya yaşama hakkı tanımak Tašo'nun tekelindeydi. Prenses Şevaye gibi eski rejim yanlılarını gebertrmeyi özellikle tercih ediyordu.

Kadını sorgulamak için canlı olarak ele geçiremediğine üzülmüyordu. Bu düşünceyi unutarak arabasını Tegi Oteli'nin karşısına bıraktı ve boş sokakta yürümeye başladı. Şevaye ölmüştü, ama önünde bir tek ipucu vardı. Kadınla birlikte olan yabancıнын buraya onunla bir macera yaşamaya gelmediğine emindi.

III. BÖLÜM

— Etyopya geleceği parlak bir ülke, uzun süre de bu özelliğini koruyacak, dedi Dick Bruce.

Gözlerini Churchill Caddesi'nin öbür tarafındaki tepede bulunan İsviçre hastanesine dikmiş, dudaklarını hiç kıpırdatmadan bir rahip edasıyla konuşuyordu. SAS sırtıttı, kahvesinden bir yudum aldı ve:

— Umarım, orada benim de geleceğim parlak olur, dedi.

Malko gece boyunca yarım yamalak uymuş ve her an askerlerin odasını basmasını beklemişti. Ama hiçbir şey olmamıştı. Her zamanki gibi kahvaltısını Hilton'un kafeteryasında yapmış, sonra da iki gün önce kararlaştırıldığı gibi Dick ile buluşmaya gitmişti. Addis-Ababa'yı pırıl pırıl bir güneş aydınlatıyordu.

Addis'in en modern pastanesinin karşısındaki küçük kafeteryada insan kendini Avrupa'da sanırdı. Dick Bruce sakalını kaşıdı.

— Burada olmanız iyiye işarettir.

Garson kız yaklaştığında iki kahve daha sipariş verdi. Malko adamın buradaki zenginliğine şaşırmıştı. Siyah saç ve sakalı, ince ve düzgün hatları ile bir Amharalıya benziyordu. Garip bir benzerlik...

Dick'i görmek Malko'yu güçlendiriyordu. Çünkü CIA ile ilişkisini o sağlıyordu. Dick beş yıldır Etyopya'daydı. Malko gelince otele onu o yerleştirmişti.

— Dün geceki olay hakkında ne düşünüyorsunuz? dedi SAS.

Dick Bruce hiç bozuntuya vermedi.

— Her şeye baştan başlamak gerekecek.

Ajandan çok hippieye benziyordu. Zaten hâlâ hayatta olma sebebi de buydu. Malko adamın yağdan simsiyah olmuş tırnaklarına baktı. Kadife pantolonu, postalları, yeşil gömleği eski ve kirliydi.

— Bir şey öğrenemediniz mi? diye sordu Malko. Gazete olaydan hiç bahsetmiyor.

Dick Bruce sırtarak başını salladı.

— Burada hiçbir şey bilinmez... Yalnız birtakım dedikodular duyulur. Bu dedikodular da genellikle ya yanlış, ya da doğruluğu kanıtlanamaz. Her şey geceleri ve Etyopyalılar arasında olur. Bu ülkenin tüm insanları gibi Derg de gizliliği sever... İnsanlar kaybolur, toplu bir mezar bulunur, her şey biter.

Malko kahvesine bakıyordu. Hâlâ korkunç gecenin etkisi geçmemişti. Su bardağına uzandı. Dick engel oldu.

— Burada su içmeyin. Frengi hâlâ çok yaygın.

— Askerler niçin bu kadar öfkeli?

Dick Bruce cebini karıştırdı ve çıkardığı katlanmış kâğıdı SAS'a uzattı.

— Bu yüzden.

Malko kâğıdı açınca kimliği bilinmeyen bir kişi tarafından imzalanmış ve Habeşçe yazılmış el ilanını gördü. Kâğıdın üzerinde orak, çekiç, defne dalı ve yıldızlar vardı.

— Bu Eritre Kurtuluş Örgütü'nün işi, dedi Bruce.

— Ama bunlar da en az Derg kadar komüniste benziyorlar...

— Görünüşe kanmayın, o işin aldatmacası. Aslında derebeylik taraftarlarıdır. Çoğu bizim ülkemizde eğitim gördü. Zaten, seçim yapma imkânımız yok. Sovyet yanlısı Derg subayları iktidarı ele geçirmeye başladı, eğer bir şey yapamazsak Angola'dakine benzer bir durumla karşılaşırız.

— Bana kalırsa ülke Derg'in denetiminde.

— Siz hâlâ dün gecenin etkisinden kurtulamadınız. Ordunun yarısı Eritre'de çıkan isyan sonucu kısıtılmış vaziyette. Tigre'deki sağcı direniş örgütünün başına hükümdarın damadı geçti. İktidar ancak ülkenin üçte birine hükmediyor. Derg'in katilleri halkı sokakta kurşuna dizseler de bazı şeylerin farkındalar yine...

Malko şaşırmıştı. Londra'daki büro sorumlusu CIA'nın gizliden desteklediği Derg muhaliflerine silah sağlamak için altının yeteceğini söylemişti.

Bu dağ kentinde kendini düşman yurdunda gibi hissediyordu. Dick saatine baktı ve cebinden kahverengi kâğıda sarılmış bir paket çıkarttı.

— İşte, size bunu getirdim. Şimdi eskisinden çok daha değerli.

Malko kâğıdı araladı, göz alıcı renklerle boyanmış, haç şeklindeki tahtayı gördü.

— On beşinci yüzyıl sonuna ait, bir ikon. Ayin salonlarında yer alıyordu, dedi Amerikalı. Her iki taraf da resimlerle süslü olduğu için ender bulunan cinsten. Lalibella'daki bir kiliseden çalınmış.

— Ben bunu ne yapacağım?

— Saklayın, sizin ikon ve değerli şeyler satın almaya geldiğinizi sanıyorlar. Ülke

onların adamlarıyla dolu. Odanızı ararlarsa bunu bulurlar. Çok iyi bir parçadır, böylece onları aldataabiliriz.

— Bu işten iyi anlıyor musunuz?

İkonlara meraklı bir casus bulmak çok enderdi.

— Biraz, iki yüze yakın Kiptice elyazmasından oluşan bir koleksiyon yaptım. Size de gösteririm. Eğer ülke dışına çıkartabilirsem başlıbaşına bir hazineye sahibim demektir. Buraya önceleri bu iş için gelmiştim, daha sonra ise...

Sustu. SAS bir şey sormamak için kendini zor tutuyordu.

— Şu altın hikâyesine gerçekten inanmıyor musunuz? dedi alçak sesle.

— Bu soruyu ben size yöneltmeliyim, dedi Dick. Ben yalnızca bahsedildiğini duydum, sizse gördünüz.

— Ben sadece bir miktar altın tozu gördüm. Nereden geldiğini de bilmiyorum.

— Bu çok uzun hikâye, defalarca dinledim. Güneyde, yani Dollo'da açık havada son derece ilkel yöntemlerle işletilen altın madenleri var. Altını o dönemde hükümdar çıkartıyordu. Bazen yakınlarından birine ya da bir kıza az miktarda hediye ederdi, ama aslan payı onundu. On beş ton civarında altın tozu çıkartmış olmalı. Bu ya ülke dışında, ya da burada saklanıyor. Yerini ise çok yakınları biliyor.

— On beş ton mu!

— Aşağı yukarı, madenin üretimini kontrol ettim.

— Bu da en az altmış milyon dolar eder.

— Doğru.

— Bu altının nerede olduğunu bilen kimse yok mu? dedi Malko. Herkes bundan bahsediyor. Ayrıca, on beş tonu gizlemek için epeyce geniş yer lazım.

— Derg taraftarları işi azıttılar ve darbeden sonra saraydaki herkesi kurşuna dizdiler. Altın hikâyesini ise temizlikten sonra öğrendiler, daha doğrusu bu konuda bir ipucu buldular...

— Ne gibi?

— Üst düzeydeki bir memur Cibuti'ye kaçmak isterken Diredava'da yakalandı. Valizinden yirmi kilo kadar altın çıktı. Addis'e götürüldü ve Dördüncü Tümen'in katilleri tarafından sorguya çekildi. Enayiler onu daha ilk sorgusunda dayaktan öldürdü. Hatta gözleri öyle dönmüştü ki, adamın üzerinden kamyonla geçtiler ve böylece altının yerini öğrenemediler.

— Ya hükümdar? O altının nerede olduğunu biliyor muydu? Onu da tutukladılar mı?

— Tutukladılar tabii. Sonunda altın aşkından da öldü. Önceleri askerler ona çok iyi davranıyorlardı. Guebbi'yi kuşattıktan sonra onu Nazaret yolundaki Dördüncü Tümen Karargâhı'na götürdüler ve bir hücreye kapadılar. Şans eseri oradaydım ve onu gördüm. Başını ellerinin arasına almış ağlıyordu. Zaten bunamıştı.

— Orada mıydınız?

— Ha evet, subaylardan bazıları dostumdur. Bana ikon satar, bol da para kazanırlar. Duruma bakılırsa daha sonra hükümdar hastalandı ve altın konusu gündeme geldi. Sorguya çekildi. Ama konuşursa hemen öldürüleceğini anlayacak kadar kafası çalışı-

yordu, onun için sustu. Şu ünlü kıtlığı hatırlıyor musunuz? Üç veya dört yüz bin kişi ölmüştü. Birleşmiş Milletler yardım etmeyi önerince de hükümdar kıtlık filan olmadığını söylemişti. Her şeyi biliyordu, ama dış dünyanın kendi işlerine karışmasından korkuyordu. Bütün Etyopyalılar böyledir, zaten altının keşfedilmeme sebebi de bu. Tabii bir de hükümdarın ölmesi.

— Nasıl?

— Derg'in subaylarından biri altını ele geçirmek istedi. Generaldi ve altını Eritre Kurtuluş Örgütü'ne verecekti. Bu yüzden hükümdarı sorguya çekti. Ertesi gün de Derg hükümdarın kalp krizi geçirip öldüğünü açıkladı, nereye gömüldüğü bile bilinmiyor.

— Peki neler olmuş olabilir?

Bruce acı acı güldü.

— Bir muhafızın bana anlattığına bakılırsa general onu konuşturmaya uğraşmış. Sol eliyle yataktan kalkmasını engellerken sağ eliyle de yüzüne yastık bastırıyormuş. Tabii seksen dört yaşındaki hükümdar buna dayanamamış...

— Konuşmuş mu?

— Duruma bakılırsa konuşmuş, ama ne söylediğini duyan tek kişi generalmiş. Daha sonra yastıktaki kuş tüylerini ona yutturmuş.

— Sonra? General ne oldu?...

— Öldü. İki gün sonra Mercedes'i ile evine dönerken 50'lik ağır makineli silahları olan iki Land Rover yolunu kesti. Döşemeye yattığı için ölmedi, şoförü ise parçalandı. Bu arada evine kaçabildi, ama dostları vakit kaybetmedi. Derhal bir tank yolladılar ve evi topa tutarak meslektaşlarını paramparça ettiler. Adamdan geriye kalanlar ise bir ayakkabı kutusunu bile

doldurmazdı. Derg ise onun intihar ettiğini açıkladı. Böylece tarihe tank topuyla ilk intihar eden kişi olarak geçti.

— Onu niçin öldürdüler?

— Belki altının yerini bildiği için öldürmüşlerdir. Dostları altını Eritrelilere vermesinden korkmuş, böylece de onu gözden çıkarmış olabilir. Ama yeri bildiği de kesin değildi. Hükümdar, ölüm döşeğinde de olsa, ona yalan söyleyecek kadar ahlaksızdı...

Uzun bir sessizlik oldu.

— Şevaye'nin altını elde edebildiğini mi sanıyorsunuz?

— Olabilir. Hükümdarın en sevdiği torunuyla evlenmişti, ayrıca amcası da Gizli Servis şefiydi, dedi Dick.

— Adam nerede?

— Kurşuna dizildi. Askerlerin sizin buraya altın için gelmiş olduğunuzdan kuşkulanıp kuşkulandığını düşünüyorum. Dün geceki olaydan sonra her şey ortaya çıkabilir. Ama sizden kuşkullanmış olsaydılar, şimdiye kadar ya ölmüş olurdunuz, ya da Dördüncü Tümen'deydiniz.

SAS midesinin kasıldığını hissetti.

— Çabuk ve çok dikkatli olmak lazım, dedi Dick.

Malko küçük kahveyi inceledi, bu şehirde olmaktan çok sıkılıyordu. Addis-Ababa insan yutan bir canavardı sanki.

Kötü düşüncelerden sıyrılıp kafasını toparladı.

— Şevaye altını birisinden mi alıyordu?

— Tabii, ama bu sır çok iyi saklandı. Geriye onu bulup askerlerden kurtarmak kalıyor.

Masaya iki Etyopya Doları bıraktı.

— Ne zaman buluşacağız? dedi SAS.

— Arkadaşlarıyla XIV. yüzyıla ait nefis bir İncil çalan Rus papazıyla buluşmaya gidiyorum şimdi...

— İncil ha!

— Yeryüzünde bunun benzeri iki İncil var. Biri Londra'da National Museum'da idi ve geçen yüzyılın başında çalınmıştı. Diğeri ise New York Metropolitan Müzesi'nde. Değeri iki yüz bin dolar civarında, ama burada on beş, yirmi bine alırım.

Malko'nun çok şaşırdığını görünce devam etti.

— Unutmayın, ben sanat eserleri ticaretiyle uğraşıyorum. Aksi takdirde Etyopyalılar beni çoktan temizlemişti. Gelin, sizi Hilton'a bırakayım.

Toz içindeki Land Rover'a bindiler, trafik çok yoğundu.

Hilton'a gelince Dick Bruce, SAS'a döndü.

— Şu altını acilen bulmak lazım, bu Eritre Kurtuluş Örgütü'nün son şansı. Bize ve size güveniyorlar, silah almak için bu altına ihtiyaçları var.

— Durum karışık. Bu işi başaracağımdan pek emin değilim.

— Bu çok acı olur. Hepsi Addis'te saklanıyor ve Derg'i devirmek için de planları hazır. Ama silahları olmadığı için umutsuzluğa kapılıyorlar, sizden ayrıldıktan sonra onlara uğrayıp moral vereceğim. İyi şanslar!

— Teşekkür ederim. Ben de Avis'den bir araba istedim. Sonra Elmas'ı aramaya başlayacağım. Korktuğum tek şey, akşamı beklemem gerekebilir.

— Fazla beklemeyin, vaktimiz yok.
SAS Avis bürosuna ilerledi, holdeki çift ona sırtıttı. Kadının üzerinde beyaz bir elbise vardı, yanındaki adam da zenci idi.

*

**

— Başka yok mu? dedi SAS şaşkınlıkla.
— Tek bu kaldı, ama çok iyi çalışır ve hemen hemen yenidir, dedi Avis'in memuru.
Malko kırmızı Toyota'ya çaresizce baktı. Âdeta bir itfaiye aracıydı.
— Toyota'lardan hoşlanmıyor musunuz? dedi kız.

— Yo, tam tersine.
— İyi, öyleyse belgeleri düzenleyelim.
Malko az önceki beyazlı kadının kendilerine doğru geldiğini gördü. Avis görevlisini öpen kadın, sırtarak elini SAS'a uzattı.

— Merhaba! Adım Wallela, Dick'in arkadaşım. Biraz önce sizi onunla gördüm.

Malko'ya yercesine bakıyordu.
— Uzun süredir Addis'te misiniz?
— Birkaç gündür, dedi mukaveleyi cebine koyan SAS.

— Artık arabanız da olduğuna göre beni evime bırakır mısınız? Evim Eski Guebbi'nin yukarısında.

— İyi, bu arada şu Toyota'yı da denemiş olurum.

Kadınla birlikte arabaya bindiler.
— Nişanlınız kıskanmaz mı? dedi Malko.
— Moncogo mu? Oh, yok. Çok iyi bir çocuktur. Dün sizi gördüm. Üzgündünüz, yoksa Addis'i sevmediniz mi? Burada yalnız kalmamalısınız.

— Bu gece birlikte yemek yiyelim mi? dedi

Malko.

Wallela gibi biri çok değerli bilgilere sahip olabilirdi...

— Tabii! Aslında kuzenimle çıkacaktım, ama sizinle olmak daha hoş. Dick de gelecek mi?

— Zannetmiyorum.

— Sokağa çıkma yasağı yüzünden erken yemek yemek lazım, biliyorsunuz değil mi?

— Biliyorum. Yedi civarında burada buluşalım.

SAS Menelik Caddesi'nde yüz metre gittikten sonra Toyota'nın ne döküntü bir araba olduğunu anladı. Gaza sonuna kadar basınca yapılan hız kırk kilometreydi. Malko Eski Guebbi'nin önünde tek sıra halinde duran arabaları görünce, Wallela:

— Bunlar tutukluların aileleri. Derg onlara yiyecek vermiyor. Kimsesiz olanlar açlıktan ölüyorlar, dedi.

Bu, yoksulluk ile devrimin bir araya gelmesinden ortaya çıkan durumların ilkiydi.

*

**

— Ben ayda üç yüz dolar kazanıp yalnız giyimim için dört yüz dolar harcıyorum. Ailemin topraklarına el konuldu. Askerler onlara çok az para veriyor. Bu yüzden ben de başımın çaresine bakıyorum.

Etyopya şarabı Ducam'dan yarım kadeh içince Wallela'nın gözleri parlamıştı.

Malko ile Wallela, Addis'in tek nezih lokantası olan Cottage'da, köşede bir masaya oturmuşlardı.

Wallela, Saba Melikeşi gibi makyaj yapmış, vücudunu sınıksıkı saran sarı lame bir elbisesi-

nin üst kısmındaki fermuarı on santim kadar açık bırakmıştı. Malko henüz belirgin sorular sormak istemiyor, şarabın kadının üzerindeki etkisini bekliyordu.

— Nasıl geçiniyorsunuz?

— Hilton'un gece kulübünde her zaman Afrikalı diplomatlar bulunur. Bazıları Mon-cogo gibi çok kibardır, hediyeler verirler. Ya da Venüs'e veya Zebra Kulüp'e giderim.

— Nasıl yerdur bu kulüpler?

— Tek başına kızların bulunduğu diskoteklerdir. Dans ettikten sonra onlarla çıkabilirsiniz. Ama hiçbiri orospu değildir, hepsi de benim gibi ya memur ya da talebedir ve paraya ihtiyaçları vardır. Burada hayat çok zor. Haftada bir veya iki kez sevişirlerse kırk ABD doları kazanırlar, bu da onlara yeter.

Masanın altında dizleri birbirine değdi. Görünüşe bakılırsa Wallela, Mocogo ile yaptığı her şeyi SAS'la da yapmaya hazırdı.

— Elmas adında bir kız tanıyor musunuz? dedi Malko.

— Tabii, arkadaşımıdır. Yoksa onunla mı sevişmek istiyorsunuz?

— Çok çekici bir kadın.

— Çok güzeldir, ama kesiktir...

— Kesik mi, o da ne demek?

— Etyopya da kızlar birkaç aylık olunca, büyüdüklerinde fazla ateşli olmasınlar diye sünnet edilirler. Yani klitorisleri kesilir. Ama bu Godjamlılar için geçerli değil.

— Ya siz?

— Ben Godjamlıyım. Dostunuz Dick bana burada çok az rastlanan cinsten bir kız olduğumu söyledi. Dans edelim mi?

— Gidip yatsam daha iyi olacak.

— Peki, beni de Hilton'a bırakın.

Parayı ödeyip arabaya geldiler. Yol boyunca Wallela put gibi oturdu, sonra Hilton'un holünde SAS elini uzatınca yaklaştı, dudağın-dan şehvetle öptü ve uzaklaştı.

— İyi uykular! dedi alay edercesine.

Malko kadının gece kulübüne girmesini bekledi, dudaklarında hâlâ ruj tadı vardı.

Toyota'ya bindi ve kapıcıyla bir iki şey konuşup hareket etti.

Saat henüz dokuzdu ve şehir bomboştu. Güneye doğru yol aldı, Dördüncü Tümen'in kışlası önünden geçti ve banliyöye doğru ilerledi. Kapıcı Zebra Kulüp'ün Nefassie Mahallesi'nde olduğunu söylemişti.

Zebra Kulüp'ün kırmızı harflerle İngilizce yazılmış olan tabelasını bulana kadar üç kilometre yol katetti. Dar ve karanlık toprak bir yola saptı, biraz sonra bahçe içinde bir binaya geldi. İçerden müzik sesi yayılıyordu.

*

**

Her tarafta genç ve güzel kızlar vardı. Sayıları otuzu buluyordu. Bazıları elbiseli bazılarıysa pantolonluydu. Müşterilerin sayısı ise taş çatlasa altıydı. Giyiminden özentisi bir tip olduğu belli olan ellilik bir adam dans pistinin ortasında güya Kampuçya dansı yapıyordu.

Çizgili ceketli bir garson SAS'ı bir masaya oturttu. Bu sırada yanına gelen kız elini uzattı ve başını hafifçe eğerek:

— İyi akşamlar, dedi.

Kadın oturdu ve garson hemen iki içki getirdi. Kadının kaba hatları vardı, derisi ise kapkaraydı. Kadın sırtarak Malko'nun diz-kapağını okşamaya başladı. SAS bu durum-

dan kurtulmak için ayağa kalktı. Eğer Elmas, Zebra'da değilse sokağa çıkma yasağından önce Venüs'e ancak yetişebilirdi. Kadın Malko'nun dans etmek istediğini sandı ve ona sokuldu. Müzik çok gürültülüydü, kadın hem kötü dans ediyor hem de yağ kokuyordu...

Malko loş salondaki kızları teker teker inceledi. Elmas burada yoktu. Yan salonu görebileceği bir yere geçti. İçerde şöminenin yanında bir grup kız çene çalıyordu. SAS kalbinin duracağını sandı. Elmas oradaydı.

Şömineye yaslanmıştı ve sıkıntılı bir hali vardı. Malko ile göz göze geldiler, suratı asıldı. Sonra aniden Malko'nun yanından geçti ve uzaklaştı. SAS yanındaki kadını bıraktı ve:

— Elmas, diye bağırdı.

Kadın daha da hızlandı. Kapıya doğru ilerledi. Malko yanındaki kadının kollarından kurtularak küçük barı geçti ve Elmas'ın peşine düştü. Bahçeye çıktığında motoru çalışmakta olan bir arabanın farlarını gördü. Araba Wallela'nın nişanlısı Moncogo'nun kullandığı üstü açık bir Triumph idi. Elmas kapıya doğru eğilmiş adamla konuşuyordu, SAS'ı görünce kapıyı bile açmadan arabaya atladı!

Triumph biraz geri gitti, döndü ve hızla parktan çıktı.

IV. BÖLÜM

Malko bir an bocaladıktan sonra Toyota'ya koştu. Elmas'ı elden kaçırmamalıydı. Caddeye çıkınca Triumph'un çok uzakta olduğunu gördü ve gazı kökledi, ama araba bir türlü altmışın üstüne çıkmıyordu. Çok sinirlenmişti. Öndeki arabanın stop lambalarını gözden kaybetmemeye çalışırken, aniden lambaların gitgide büyüdüğünü farketti. Triumph kırmızı ışıktaki durmuştu. Aralarındaki mesafe otuz metreye düştüğünde hâlâ ışığın rengi değişmemişti.

Bu arada Malko sağ tarafından yola çıkan farsız bisikleti görmedi. Direksiyonu kırmaması, çarpışmanın çıkarttığı ses ve çığlık birbirini izledi. Malko aşağı indi. Bisiklet devrilmişti. Yerde yatan sürücüsü yavaş yavaş doğrulduğu anda, diğer taraftan askeri giysili bir muhafız çıktı. Elinde kocaman bir cop vardı. Malko medeni bir insan gibi davrandığı için kendine kızarak arabaya atladı. Etyopya gibi bir ülkede kaza yaptıktan sonra en uygun davranış kaçmaktır. Aksi takdirde insanın başı belaya girebilir, hatta linç bile edilebilirdi. Vitesle takıp yavaşça hareket etti. Bu sırada bisiklet sürücüsünün attığı taş arabaya çarptı. Malko kavşağı kırmızı ışıktaki geçti ve Dördüncü Tümen'in önüne gelince biraz yavaşladı, Triumph gözden kaybolmuştu.

Gidip yatmaktan başka bir şey yapamazdı.

Hilton'un otoparkına girince tüm öfkesi geçti. Kırmızı Triumph oradaydı. İçindekiler

muhtakkak Hilton'un gece kulübünde olmalıydı.

*
* *

Malko daha kulübün kapısından gireli otuz saniye olmamıştı ki, vücuduna iki dik göğsün sürtündüğünü hissetti.

— Siz yatmaya gitmemiş miydiniz?

— Fikir değiştirdim, dedi SAS.

— Öyleyse dans edelim!

Piste gelince Wallela eski kavalyesini bir kenara itti ve Malko'ya sımsıkı sarıldı.

— Peki, kavalyeniz ne olacak?

— Öf, canı cehenneme! Şu zencilerin hepsi iğrenç oluyor. Bizimle on dakika içinde yatmak istiyorlar...

Loş ortamda bir düzine çift dans ediyordu. Kızların hepsi de Etyopyalıydı. Malko masaları teker teker süzdü. Elmas orkestrasının arkasındaydı. Yanında da Triumph'daki zenci vardı. Kadın SAS'ı görünce irkildi ve hemen kavalyesiyle konuşmaya daldı. Adam Malko'ya ters ters bakmaya başladı. Malko biraz dikkat edince, adamın Wallela'nın nişanlısı olarak geçinen Moncogo olduğunu farkettiler.

Müzik kesildi ve Wallela SAS'ı karanlıkta bir masaya çekti. Elini tuttu.

— Wallela burada böyle davranmak doğru olur mu?..

Lafını bitirmeye fırsat bulamadan Triumph'lu zenci yanlarına geldi ve Malko'nun yakasına yapıştı.

— Beyim, buradan hemen gitmezseniz kafanızı kırarım.

Yüz ifadesine bakılırsa palavra atmadığı belliydi... Wallela lafa girdi.

— Moncogo! Neler oluyor sana? O benim arkadaşım.

— Öyleyse ona gitmesini söyle, yoksa suratını dağıtırım.

Yumruklarını sıkmış bekliyordu. Birden Wallela zenciyi Kiptice azarlamaya başladı. Adam bir şeyler söyledi ve geriledi, Wallela Malko'ya ters ters baktı.

— Zebra Kulüp'teymişsiniz... Elmas Moncogo'ya istediklerinizi yapmadığı için ona kötü davranıp dövdüğünüzü anlatmış.

— Bunların hepsi yalan! dedi Malko. Bakın, konu çok önemli. Ben gidip Elmas ile konuşayım, bu arada siz de bu vahşiyi oyalayın.

— Peki denerim, ama bunu Dick'in arkadaşı olduğunuz için yapıyorum. Biraz önce beni yüzüstü bırakmanız hiç de hoş değildi.

Kadın kalktı ve zenci devi elinden tutarak dans pistine sürükledi. Adam ancak Wallela'nın göğüslerini vücudunda hissedince biraz rahatladı...

Müzik tekrar başlamıştı.

Malko Elmas'ın masasına giderek:

— Sizinle konuşmam lazım, dedi.

— Size söyleyecek hiçbir şeyim yok.

— Benim ise sizinle konuşacaklarım var, ama gürültü yüzünden burada konuşmak imkânsız, gelin dans edelim.

Elmas piste çıktığında SAS'ın incecik beline sarılmasına karşı koymadı. Ama, sürekli etrafına bakınıyordu. Nihayet buz gibi bir sesle:

— Eğer benimle sevişmek istiyorsanız boşuna uğraşıyorsunuz, orospu değilim, dedi.

Malko kadının kulağına eğildi.

— Benden niçin kaçıyorsunuz? Dün gece olanlardan ben sorumlu değilim. Beni Şevaye'ye kız kardeşi yolladı. Ayrıca, Derg'in ajanı da değilim.

— Peki öyleyse niçin sizi değil de prensesi tutukladılar?

— Gerçeği bilmiyor musunuz?

— Neyi?

Malko birdenbire Dick Bruce'un Etyopya hakkında söylediklerini hatırladı. Elmas Şevaye'nin öldüğünü bilmiyordu, ama öğrenme zamanı gelmişti.

— Şevaye tutuklanmadı, dedi SAS.

— Tanrım!

Aniden Malko'ya sarıldı, bütün vücudu titriyordu. SAS yavaş yavaş olanları anlattı. Elmas sözünü kesti.

— Hayret, sizi tutuklamamışlar!

SAS'ın anlattıklarının tek kelimesine inanmıyordu.

— Dikkati çekmeden Hilton'a girebildim. Kim olduğumu bilmiyorlardı. Belki de oteli basarak turistleri korkutmak istememişlerdir.

Elmas acı acı gülerken başını salladı.

— Hilton'da tek bir turist bile yok. Eğer size bulmak isteselerdi cehennemin dibine bile gitseniz bulurlardı...

— Şevaye niçin onlara ateş etti?

— Bana her zaman hiçbir şekilde canlı olarak onların eline geçmeyeceğini söylerdi. İşkenceden korkuyordu.

Müzik kesildi.

— Size anlatmam gereken başka şeyler de var, zannettiğiniz gibi değilim, dedi SAS çabucak.

Elmas cevap verecek zaman bulamadı. Moncogo Wallela'yı sürükleyerek yanlarına geliyordu. Sırıttı.

— Barıştınız mı? Çok iyi. Masamıza buyurun, beyefendi...

Moncogo barışmayı kutlamak için bir şişe şampanya ismarladı.

— Başka bir yere gitmek isterdim, dedi SAS Wallela'ya. Elmas ile konuşmam lazım. Çok ciddi bir konu.

— Eğer beni Moncogo ile yalnız bırakırsanız ırzıma geçer. Elmas'ı bizi evine davet etmesi için kandırmaya uğraşacağım. Ama Moncogo'dan kurtulmak lazım. Bu işi bana bırakın...

Elmas ve Moncogo şişenin üçte birini bitirmişlerdi. Malko kadının ağlamamak için kendini zor tuttuğunu hissetti. Katiller niçin kendisini izlememişlerdi? Hilton'a girdiğini biliyorlardı, kimliğini tesbit edememiş bile olsalar personeli sorguya çekebilirlerdi.

Wallela SAS'a döndü ve muzaffer bir edayla:

— Tamam! dedi. Moncogo'ya onunla buradan birlikte çıkmak istemediğimizi, bir oda tutup bizi beklemesini söyleyeceğim. Sonra da üçümüz arabayla kaçacağız...

— Nereye? Saat on bir buçuk ve her yer kapalı... dedi SAS.

— Elmas'ın evine, geceyi orada geçireceğiz, dedi Wallela ve zenciyle konuşmaya başladı.

Moncogo kadının fermuarıyla oynuyordu. Wallela adamı boynundan öptü. Zenci elinde konyak şişesiyle sendeleyerek çıkış kapısına doğru gitti.

Elmas SAS'a bakmamaya özen göstererek

boş kadehiyle oynuyordu.

— Hesabı isteyin, dedi Wallela.

*

* *

Sokak lambaları zayıf bir ışıkla Kral George Caddesi'ni aydınlatıyordu.

— Sağa, dedi arkada oturan Elmas.

Boş yolları katedip bir kışlanın önünden geçtiler ve taşlı bir yoldan ilerleyerek bir dere yatağını aştılar. Dik yokuşta Toyota çekmeyince Malko yavaşladı.

Araba büyük deliklerin olduğu yokuşta zar zor ilerliyordu. Aniden farlar siyah bir parmaklığı aydınlattı.

— Korna çalın, dedi Elmas.

Birkaç saniye sonra bir bekçi kapıyı açtı, ortaya çıkan manzara çok etkileyiciydi: Yağ kandilleriyle aydınlatılmış, çiçeklerle dolu bir parkın ortasından geçen dolambaçlı bir yol tepeye doğru çıkıyordu. Tepede ise Drakula Şatosu'na benzeyen bir evin kuleleri görölüyordu. Toyoto durunca üç siyah buldok çevrelerini sardı.

— Bekleyin, hemen çıkmayın, dedi Elmas.

İndi, köpekleri sakinleştirdi ve evin çevresini saran verandanın ışığını yaktı. Malko ile Wallela da indiler. Hava buz gibiydi, uzakta Addis-Ababa'nın ışıkları görölüyordu.

— Bu Addis'in en güzel evlerinden biridir. Babası inşa ettirdi, ama askerler onu kurşuna dizdi, dedi Wallela.

Verandanın bir köşesinde eski gocuğuna sarınmış bir muhafız elinde tüfeği uyuyordu. Elmas onları küçük oturma odasına aldı. Wallela pikaba bir plak koydu ve odada tekbaşına dans etmeye başladı.

Elmas bir şişe viski getirdi ve bardakları silme doldurdu. Her halinden sarhoş olmak istediği belliydi. Wallela bardağını boşalttı ve dans etmeye devam etti. Elmas SAS'a dönüp:

— Bana söylemek istediğiniz nedir? diye sordu.

İçkinin tesiriyle parlayan gözlerinin altında mor halkalar oluşmuştu.

— Şevaye ile önemli bir konu için buluşmuştum, dedi Malko.

— Hangi konu?

Sarhoş olan Wallela yanlarına oturdu ve bir elini SAS'ın gömleğinin içine soktu.

— Burada yalnız mı oturuyorsunuz? dedi Malko.

— Evet, köpeklerimle birlikte.

SAS kadının Wallela'nın yanında konuşmak istemediğini anladı.

— Dışarda bir tur atalım mı?

— Hava soğuk! dedi Elmas.

— Kalın giyinin.

Kadın kalktı ve bir pelerin giydi, Malko'yu evin yakınındaki koruluğa götürdü.

— Bunlar ülkenin en eski ve en ulu zeytin ağaçları, dedi kadın.

— Elmas, arkadaşının ölümünde benim hiçbir suçum yok. Az kalsın ben de ölüyordum.

— Dün geceye kadar Şevaye'nın başı onlarla hiç belaya girmemişti. Niçin? Niçin onu öldürdüler? Niçin kaçmanıza göz yumdular? Niçin beni görmek istiyorsunuz? Ne istiyorsunuz?

Sinirlendikçe İngilizcesi de bozuluyordu.

— Askerler belki de Şevaye'ye para getirdiğimi sandılar.

Rüzgârın etkisiyle Malko titremeye başlamıştı.

— Kimsiniz, bana ne anlatmak istiyorsunuz? dedi Elmas.

— Addis'e, Derg'e karşı yapılacak bir darbeye katılmak için geldim.

— Kim yapacak bu darbeyi?

— EPRP, yani Eritre Kurtuluş Örgütü.

Elmas irkildi.

— Onlar mı? Hepsi komünisttir onların.

— Sanmıyorum. Amerikan istihbaratı onlar hakkında olumlu düşüncelere sahip.

Elmas susmuştu. SAS konuşmayı daha ileri götürmeye karar verdi.

— EPRP'nin darbeyi gerçekleştirmek için silaha ihtiyacı var. Derg ise ülkeyi dünyadan soyutlamış durumda. Onlara para yardımı yapmak imkânsız. Amerikalılar da resmi bir yardımdan yana değiller. Şevaye ise Habeş hazinelerine giden bir yol bulmuştu. Bu altınlar silahları satın almaya fazlasıyla yetiyor. İşte, bu yüzden Addis'teyim.

— Altın hakkında hiçbir şey bilmiyorum, bunların hepsi efsane. Eğer gerçek olsaydı, Derg onu çoktan bulurdu, buraya boşuna geldiniz.

Eve doğru yürümeye başladılar.

Wallela hâlâ bıraktıkları gibiydi, döndüklerini farketmedi bile.

Elmas saatine baktı.

— Sokağa çıkma yasağından önce geri dönecek kadar vaktiniz var. Yabancı olduğunuz göre en fazla otuz dolar ceza yersiniz. Paranız olduğu da muhakkak...

— Bana inanmanız lazım. Şevaye'nin arkadaşı olduğunuza göre bir bilginiz olmalı,

dedi SAS kapının önündekeyken.

— Size bir kez daha tekrarlayayım, altın konusunda hiçbir şey bilmiyorum! Bunların hepsi rivayet. Hükümdarda altın olsaydı, onu büyük kıtlıkta kullanırdı... Artık gidin.

— Ya o?

— O burada kalabilir.

Malko kıpırdamayınca kadın yavaşça ısıklık çaldı. İki buldok cilalı parkede koşa koşa geldi. Evin içinde bu hayvanlar dışardakinden daha da korkunçtu.

— Size eşlik edecekler, kapıyı açtırmak için kornaya basın, dedi Elmas.

Malko tereddüt etti, ama iki köpek onu lime lime edebilirdi. Hayvanlardan biri yaklaştı. SAS sol elini yavaş yavaş cebine soktu ve çıkardığı plastik torbayı Elmas'a fırlattı.

— Şuna bir göz atın, dedi.

Genç kadın bir süre tereddüt etti.

— Bu nedir?

— Bakın, anlarsınız.

Torbanın içindekini avucuna boşalttı, sarı bir şeydi. Malko Elmas'ın bembeyaz kesildiğini gördü. Elmas avucundakini gizlemek istercesine parmaklarını kapattı. Cevap vermesine fırsat vermeden:

— Bu altın tozu, dedi SAS. Şevaye verdi, bana kendisinde bundan daha bir sürü olduğunu, istediği sürece de elde edebileceğini ve bunlar sayesinde yaşayabildiğini anlattı. Hâlâ bir şeyden haberiniz olmadığını mı söyleyeceksiniz?

Elmas gözlerini kırıştırdı.

— Bunu bilmiyordum, Şevaye bana her şeyi söylemezdi. Ona birisinin bıraktığını sanıyor-

dum.

— Size de bakan kimse var mı?

— Evet.

Ama bu yalandı, Malko iyi bir noktaya parmak bastığına emindi. Aniden Elmas saatine baktı ve son derece doğal bir sesle.

— Vakit geç oldu, içeri gelin. Gece burada kalırsınız, yeterince oda var, dedi.

Bütün gece içtiği içkiler sanki aniden etkisini göstermişti.

— Size odanızı göstereyim.

Köpekler birinci kata kadar peşlerinden geldiler. Elmas bir odanın kapısını açtı, sonra SAS'a karşıdaki kapıyı gösterdi.

— Benim odam da şu. Sakın içeri girmeye kalkmayın, köpekler sizi parçalar. Uyurken yanımdadırlar. İyi geceler.

Kadın koridorda uzaklaştı, Malko da kapıyı kapadı. Öylesine yorgundu ki, soyunmadan yatıp uyudu.

*

* *

Malko sıçrayarak uyandı. Ne olduğunu anlayamadığı bir çıtırtı duymuştu. Saatine baktı. Altıydı, yani daha gece sayılırdı. Burnuna Elmas'ın parfüm kokusu geldi. Yavaşça seslendi:

— Elmas?

— Benim.

Yüzüne bir bez kapatılmadan önce kadının silüetini gördü. Ama bir an için bunun şaka olduğunu sandı. Derken bir erkek sesi işitti ve sanki yataktan düşüyormuş gibi bir hisse kapıldı, ensesine sert bir darbe indi. Güçlü bir ışık gördü ve kendinden geçti.

V. BÖLÜM

Burnuna ekşi bir koku geliyor, başı çok ağrıyordu. Birden neler olduğunu hatırladı. Önce Elmas'ın parfüm kokusunu almış, sonra da başına sert bir darbe yemişti. Gözleri bantlıydı ve elleri arkasında bağlanmıştı. Aniden bir erkek sesi duydu ve gözündeki bandajın açıldığını hissetti. Kuvvetli bir ampul yanıyordu, etrafı ise gri torbalarla çevriliydi. Oda penceresizdi ve tam ortada büyük bir masa vardı. Etrafındaki torbalar daha fazla bir şey görmesini engelliyordu, başı döndü ve gözlerini yumdu.

Gözlerini açtığı anda karşısında, gömleği göbeğinin basıncıyla patlayacak gibi duran ve her halinden adilik akan bir adamla göz göze geldi. Etrafında bir çocuk dolaşıyordu.

Şişko doğruldu ve başını kapıyı örten perdeye çevirdi.

— Prenses!

Bitişik odayı ayıran perde açıldı ve Elmas elinde bir kamçıyla çıkageldi. Genç kadın gri kumaş bir pantolonla kalın bir kazak giymişti. Ayağında çizme vardı. Malko'ya yaklaştı ve ters ters baktı.

— Dün gece beni kandırdığınızı sandınız, oysa bakın şimdi ne haldesiniz.

— Niçin bana saldırdınız?

Kamçı omzuna indi, Elmas'ın gözleri öfkeyle parlıyordu.

— Kim için çalışıyorsunuz? Askerler adına mı? Çavuş Taşo'ya mı bağlısınız.

— Size Addis'e Derg'e karşı hazırlanan bir darbeye katılmak üzere geldiğimi söylemiştim. Şevaye ile defalarca çıkmıştım. Derg'e karşı çalışıyorum.

Elmas dinliyordu.

— Şevaye yeğenimdi, birbirimizden gizlimiz saklımız yoktu. Bana sizin suikastçı olduğunuzdan hiç bahsetmedi.

— Ona henüz bir şey söylememiştim.

Elmas çizmesine kırbaça vurdu. Öfkelenince daha da güzelleşiyordu. Bir torbadan yeşil bir toz çıkarttı ve Malko'ya gösterdi.

— Bunun ne olduğunu biliyor musunuz? Biberdir. Gerçeği söyleyene kadar Teferi size bundan yedirecek. Tek bir yudum su bile içmeyeceksiniz. Mideniz öylesine yanacak ki, kopartıp atmak isteyeceksiniz.

Malko acayip kokunun sebebini anlamıştı, ama karşı çıkacak kadar zaman bulamadı.

Elmas arkasını döndü ve tam çıkarken, çocukla şişko SAS'ın yanına geldiler. Adam bir avuç biber aldı, ağzını açması için Malko'nun burnunu sıktı ve biberi ağzına boşalttı. Sonra da tükürmemesi için çenesini sımsıkı tuttu. Malko ateş yuttuğunu sandı, gözleri yaşardı, çaresiz yuttu. Adam çok eğlenmiş benziyordu, aynı işleme yeniden başladı. SAS bu sefer dişlerini açmadan nefes almaya çalıştı, ama bir süre sonra dayanamadı. Buradan onu kim kurtaracaktı? İtiraf edecek hiçbir şeyi yoktu ki!

Susuzluktan neredeyse ölecekti. Tahminen sekiz yaşında olan çocuk, ağzına biber tıkmaya devam ediyordu.

SAS aniden bir çığlık attı. Piç kurusu burnuna biber doldurmuştu. Malko bağırıp

hıçkırıp tükürürken velet saatini inceliyordu.

Malko kalkmaya uğraştı, ama velet bir sopa kapıp başına vurmaya başladı. SAS yere düşünce velet kahkahalar attı.

Bu asice hareketi cezalandırmak için gözüne biber tozu üfledi.

*

* *

— Hâlâ konuşmayacak mısınız?

Malko şişmiş gözlerini açmak için yoğun bir çaba sarfetti. Bu işkence başlayalı bir saat mi, yoksa beş saat mi olmuştu, bilmiyordu. Velet uzun bir süre biber torbasına başını sokturmuştu, ama en kötüsü susuzluktan. Dili tat alma yetisini tamamen kaybetmişti. Yemek borusu, midesi ve ağzı korkunç şekilde yanıyordu. Bir şişe suya karşılık şatosunu bile verirdi. Çocuk yeni bir yöntem bulmuş, burnuna sürekli biber tıkiyordu.

Konuşmak istediğinde dudaklarının patlayacağını sandı.

— Derg için çalışmıyorum ve onun adına çalışan kimse de tanımıyorum.

Elmas güldü.

— Öyleyse ölünceye kadar biber yemeğe devam edeceksiniz. Sonra da cesedinizi nehire atarız. Böylece Şevaye'nin öcü alınmış olacak...

Malko bu acıya dayanamıyordu. Aniden oyun oynamaya karar verdi.

— Peki konuşacağım, ama bana su verin.

— Suymuş! Asla, dedi Elmas.

Malko bitkin düşmüştü. Elmas'ın gözlerindeki ilgi belirtisini görmedi. Kadın çocuğa bir emir verdi. Velet biraz sonra elinde bir fincanla geri geldi ve fincanı Malko'nun

ağına yaklaştırdı. Malko sıcak olmasına rağmen içindekini içti, ama biraz sonra içtiği şey midesini bulandırdı ve tükürdü:

— Berbat bir şey.

— Kahve bu, burada herkes içer. Şimdi konuşun.

Etyopyalıların zevklerini tartışacak ortam değildi. Malko tüm gücünü topladı.

— Size hiçbir şey söyleyemem. Şevaye'nin ölümünde benim suçum yok.

Elmas uzun süre SAS'ı sözdü. Sonra:

— Sizi kendi ellerimle öldürmek istemiyorum. Bu işi Teferi halledecek, böylece Şevaye'nin öcü de alınmış olacak, dedi.

Arkasını döndü. Birkaç saniye sonra biber tüccarıyla çocuk görüldü, tartışıyorlardı.

Hareketlerinden çocuğun biberle boğmaktan, diğerinin ise sopayla öldürmekten yana olduklarını anladı.

Daha tartışma bitmeden zil çaldı. Adamlar çocuk Malko'nun görünmesini engellemek için önüne torbaları yığmaya başladılar. Çocuk SAS'ın ağına bir bez tıkadı.

Bu da ne demekti? Bundan sonra durumu daha da fazla kötüleşmez, olsa olsa iyiye giderdi. Kulak kabarttı ve işkencecilerin dışında üçüncü bir kişi daha olduğunu anladı. Kıptice konuşuyorlardı.

Bu sesin Dick Bruce'a ait olduğunu anlaması epeyce sürdü.

*

* *

Seslerini hiç yükseltmeden konuşuyorlardı. Malko CIA ajanının kendisinin orada olduğunu bilip bilmediğini anlayamamıştı. Ama yine de bu garip bir rastlantıydı. İzini nasıl bulmuştu?

Adamlar Kıptice konuştukları için neler dediklerini anlamıyordu. Ama Dick'in konuşma tarzından karşısındakini bir şeye ikna etmeye uğraştığını hissetti... Bu arada Elmas'ın sesi duyuldu. Kadın öfkeli öfkeli konuşuyordu. Böylece SAS, kendinden bahsedildiğinden emin oldu.

Dick Bruce sesinin tonunu yükseltmiyor, bazen öyle alçak sesle konuşuyordu ki, Malko onun gittiğini sanıyordu.

SAS ağızını torbalara sürterek tıkacı çıkarttı, sonra da olanca gücüyle bağırdı:

— Dick! Buradayım.

Birtakım gürültüler oldu ve birkaç dakika sonra Elmas elinde hançerle Malko'nun yanında bitiverdi. Hançerinin ağızını SAS'ın boğazına dayadı, bu arada sol eliyle de başını geriye doğru çekiyordu.

Amerikalı her zamanki kıyafetini giymiş, ellerini de ceketinin ceplerine sokmuştu. Malko'ya sırtıttı ve:

— Korkmayın. Bir yanlış anlama var, onu düzeltmeye uğraşıyorum, dedi.

— Onu öldüreceğim, dedi Elmas.

Hançerin ağız gitgide daha fazla batıyordu. Kapıdaki veletse büyük bir zevkle olanları izliyordu.

Dick Bruce her zamanki sakin sesiyle Elmas'a ve adama hitap ederek konuşuyordu.

Malko yavaş yavaş ortalığın yatıştığını hissetti. Elmas doğruldu ve hançeri bıraktı. Dick elini Elmas'a uzattı ve sırtarak:

— Anlaştık mı? dedi.

Genç kadın da elini uzattı, sonra eğilip SAS'ın bağlarını kesti.

— Ayağa kalkabilirsiniz, yanlış anlama

giderildi, dedi Amerikalı SAS'a.

Malko bu durumdan kurtulduğuna şükre-
demedi, başı korkunç derecede ağrıyordu.

— Susadım, dedi.

Güçlkle konuşabiliyordu. Dick çocuğa
dönüp:

— Çay getir, dedi.

Çocuk gitti ve biraz sonra elinde bir demlik
ve bir fincanla döndü. Soğuk çaydan Malko'ya
peşpeşe üç fincan uzattı. Teferi bir çuvalın
üstüne oturmuş tırnaklarıyla oynuyordu.

— Onlara ne dediniz? dedi SAS.

— Gerçeği, dedi Dick. Yani ikimizin de
CIA hesabına çalıştığını. Tehlikeli bir şey, ama
başka yolu yoktu.

Elmas çizmelerini seyrediyordu. Dick saka-
lını sıvazladı ve konuşmasını sürdürdü.

— Size kefil oldum, beni tanıyorlar.

— Niçin Derg'in suç ortağı olayım ki?

— Onları anlamak lazım, herkesden
kuşkuluyorlar. Şevaye'nin öldürülmesi de
kötü bir rastlantı oldu. Onu kimin öldürdüğü-
nü biliyorum, şimdi...

— Kim?

— Çavuş Taşo. Derg'in adamı. General
Mangestu'nun 1 numaralı katili.

— Şevaye'yi niçin tutuklamak istediler?

— Zor bir soru. Bu tutuklama işi belki de
ona para getirip getirmediğinizi anlamak
için yapılan olağan bir denetimdi, ya da altınla
ilgiliydi. Bana göre şu an için ikinci varsayım
daha ağır basıyor. Sizin peşinize düşmedikleri-
ne göre Londra'ya kaçanlar oldu.

Malko torba yığınlarına yaslanmış duran
Elmas'a döndü.

— Artık bana inanıyor musunuz?

Kadın belli belirsiz bir sesle "evet" dedi.
Ama pek inanmışa benzemiyordu. Dick
SAS'ın koluna girdi.

— Tabii ki size inanıyor, ama yanılmış
olmak hoşuna gitmiyor. Gelin.

SAS Elmas'a dönerek:

— Etyopya'ya geliş nedenimi biliyorsunuz,
bana yardım edecek misiniz? dedi. Önemli
olan Derg'i devirmek.

— Derg'den nefret ediyorum, ama sizi
ilgilendiren altınsa o konuda hiçbir şey
bilmiyorum, dedi Elmas.

Malko Dick Bruce'un bakışlarından fazla
ileri gittiğini anladı. Teferi yere bakıyordu,
çocuksa ortadan kaybolmuştu.

Dick Bruce ile Malko biber torbalarının
sıralandığı bir koridoru geçip kalabalık bir
yola çıktılar.

— Afrika'nın en büyük pazarı olan
Mercato'dayız, dedi Dick Bruce.

Göz alabildiğince uzanan küçük dükkânlar
bütün tepeyi kaplıyordu.

— Nereye gidiyoruz?

— Boğazınızı tedavi ettireceğiz, yoksa bu
acıyı günlerce çekersiniz, dedi Dick.

İki metre yüksekliğinde tereyağ topakları-
nın durduğu üstü kapalı alanı geçtiler.

— Bunlar acımış yağa bayılan Gallalar için,
dedi Amerikalı. Kadınları ise yağı saçlarına ve
vücutlarına sürüyor.

Yağların olduğu yeri geçip dar bir sokaktan
indiler, burada terziler vardı. Manzara her an
değişiyor ve gitgide acınacak hale geliyordu.
Tavukçuları da geçtikten sonra nihayet
kadınların işlettiği dükkânların sıralandığı
yokuşa geldiler.

Dick kendini içten bir şekilde selamlayan bir kadının önünde durdu.

Malko'nun boğazı artık iyice kötüleşmişti. Dick kadınla Kıptice bir şeyler konuştu. Kadın yeşil bir toz ve katrana benzeyen bir madde alarak, bir kapta karıştırmaya koyuldu.

— Bunlar kocakarı ilaçları, hazırlayacağı terkip midenize ve boğazınıza iyi gelecek, yarına hiçbir şeyiniz kalmaz, dedi Dick.

Malko'nun huzursuzluğunu farkedince:

— Korkmayın, beş yıldır Afrika tıbbını inceliyorum. Gelin, şuraya oturalım.

Dükkânın arkasında buhurdanlığın kaynağı bir kulübeye geçtiler. Dick yine her zamanki gibi sakindi.

— Beni nasıl buldunuz?

— Wallela'ya bir elbise hediye etmeniz gerek. Deliye dönmüş vaziyette sabahın altısında evime geldi. Teferi'nin elinde olduğunuzu biliyormuş, ama Elmas sesini çıkartmaması için yemin ettirmiş. Arkadaşının öfkesinden korktuğu ve dostum olduğunuzu bildiği için haber verdi.

İhtiyar kadın perdeyi araladı ve Malko'ya siyah bir macun uzattı.

— Bunu ne yapacağım?

— Yavaş yavaş çiğneyin.

SAS söylenenleri yaptı. İlaçta katran ve çürük yumurta tadı vardı. İnsanüstü bir gayret göstererek kusmadı.

— İki saate kadar etkisini gösterir, dedi Dick. Şimdi EPRP'nin dışı kahramanlarından biri olan Sarah Massawa'yı bulmalıyız. Derg başına elli bin Etyopya doları ödül koydu.

— Niçin?

— Sizi görmek istiyor, çünkü o da altının peşinde. Derg'e karşı girişilecek harekâtı o yönetecek.

— Peki, onunla nasıl buluşacağım?

— Buradan çıkıp elli metre kadar ilerleyin. Berberler mahallesine gelince kırmızı tabelalı berberin koltuğuna oturun. Gerisini onlar halleder, iyi şanslar!

VI. BÖLÜM

Berberden çok cellata benzeyen bıyıklı birisi Malko'nun önünde iki büklüm oldu ve aletlerinin durduğu tahta kulübenin karşısındaki koltuğa oturmasını istedi. SAS koltuğa oturdu, ama tetikteydi. Çünkü Etyopyalılara güvenmiyordu. Bıyıklı adam boynuna pis bir önlük bağladı ve yüzüne buz gibi bir tıraş sabununu sürmeye başladı. Malko usturayı görünce yüreği ağzına geldi. Çünkü alet maden testeresi gibi tırtıklıydı.

Tam o sırada bir velet koşarak yanlarına geldi ve elini tuttu.

— Ato*!

Berber sırttı. Bu çocuk asi Sarah'ın adamı olmalıydı.

Berbere iki dolar uzattı ve çocuğu izledi.

Çocuğun elinde bir tomar el ilan olduğunu ve bunları sağa sola fırlattığını farketti. El ilanlarından birini aldı. Kâğıda hamile bir kadının cinsel organına süngü sokan bir asker resmi çizilmişti. Asfalt bir yola gelince antikacıyı andıran bir dükkâna girdiler. Malko kendine doğru yaklaşan bir genç kız gördü. Uzanan ufacık eli sıktı. Ama çekici kadın sesini duyunca şaşırıldı.

— İyi günler, ben Sarah Massawa'yım!

Şaşkınlığını gizlemeye çalıştı, Sarah bir elli boyundaydı. Elindeki Kalaşnikof bile kendinden büyüktü. Boyuna rağmen oldukça çekici

(*) Beyim.

bir kadındı. Kıvrıkcık saçları yaşam dolu parlak gözlerini, düzgün yüz hatlarını ve seksi büyük ağzını çevreliyordu.

Siyah çizme ve yeşil kadife pantolon giymişti. Kadın ışığa çıkınca SAS'ın şaşkınlığı iyice arttı. Çünkü Sarah'ın alnında dövme bir haç vardı. Şaşkınlığını farkedene Eritreli güldü.

— Annemin eseri, müslüman zannedilmemi istemezdi. Sık sık rastlanan bir şeydir ve asla çıkmaz.

Sarah silahını bir kenara koyup sigara yaktı ve ceketinin düğmelerini açtı. Arkasını döndüğünde kadifenin ortaya çıkarttığı kalçalara SAS hayran oldu. Kadın Malko'nun bakışını farketti ve oldukça sert bir sesle:

— Altın ne zaman elimize geçecek? diye sordu.

— Pek bir şey bilmiyorum, belki de hiçbir zaman.

— Hiçbir zaman mı?

Kadın asık suratlı bir çocuğa benziyordu, Kalaşnikof olmasa her şey bir oyun sanılabilirdi.

— Bize yalan söylediniz! Taşo'nun adamları gece gündüz bizi izliyor, artık yardım etmelisiniz. Buraya altın için geldiğinizi biliyorum. Neler oluyor?

Malko cevap veremedi, çünkü Sarah'ın adamlarından biri paldır küldür içeri girdi ve aynı anda dışarda silahlar patladı. Sarah Massawa Kalaşnikof'unu kaptı ve kontrol etti. Arkadaşı bir etajeri çekince ortaya alçak bir kapı çıktı.

— Bizi ihbar ettiler, gelin! dedi Sarah.

Bir avluya çıktılar. Sarah kendini kerpiç duvara doğru itiyordu.

— Kurtulmamız lazım, sakın doğrulmayın, bekleyin.

Malko sokağa bir göz attı.

Herkes sağa sola kaçıyordu, duruma bakılırsa yalnızca el ilanı dağıtan çocuklar telaşa kapılmamıştı. Aniden içi asker dolu bir Land Rover ortaya çıktı, üzerindeki makine- liyle ateş açıldı. Bu sırada kaçan çocuklar- dan biri vuruldu ve paramparça oldu.

Silahın uzun namlusu kaçan diğer çocuk- lara doğru döndü, silahın her ateşlenişinde Land Rover sarsılıyordu. Koskoca mermiler çocukların üzerine yağıyordu. Yerde altı ceset vardı ve hâlâ hareket eden her şeye ateş ediliyordu. Sokağın diğer ucundan giren ikinci bir Land Rover ise karşıdan karşıya geçen kadınları ezdi. Kadınlardan biri yolun ortasına düştü, çığlıkları patlama seslerini bile örttü. Askerler sanki ateş poligonundaymışcasına ateş ediyorlardı.

Uzun namlulardan birisi SAS ve dostlarının olduğu tarafa döndü. Kerpiç duvara isabet eden mermiler ortalığı toza dumana boğdu. SAS'ın yanındakilerden biri Kalaşnikof'u ile yaylın ateşi açtı. Malko bir an Dick Bruce'un niçin gelmediğini düşündü. Karşılıklı ateş bir süre daha devam etti. Sessizlik olunca Sarah çabucak kalktı ve:

— Çabuk, şurayı geçmeliyiz, dedi.

Malko fırladı ve birinci Land Rover'daki şoför ile makinelinin başındaki askerin ölmüş olduğunu gördü. Diğer ise biraz ilerde başka bir grup tarafından etkisiz hale getirilmiş, yamıyordu.

İki evin arasından geçtiler ve Kalaşnikof'lu ve askeri kıyafetli dört adamla buluştular.

Sarah'ın emri üzerine adamlar onların geldiği sokağa doğru koştu.

— Bizi koruyacaklar, gelin! dedi Sarah.

Tehlikeye rağmen oldukça sakindi. Sokakta koşarken boşalan şarjörü çıkartarak yerine bir yenisini taktı. Aniden küçük bir meydana çıktılar, iki büyük aracın arasında bir Land Rover duruyordu. Sarah Massawa öne atladı ve Kalaşnikof'unun namlusunu camdan dışarı çıkardı.

— Siz kullanın, ben yolu göstereceğim.

SAS direksiyona geçince Sarah da arkaya, dösemeye oturdu. Malko arabayı hareket ettirdi.

— Dümdüz gidin, Churchill Caddesi'ni geçmeliyiz.

Dar ve çukurlu bir sokağa saptı. Bir hafta içinde ikinci kez Addis-Ababa'da kısırılmıştı. Her çukurda zıplayan Sarah Massawa bir an olsun Kalaşnikof'unu bırakmıyordu. İzlenme- diklerine emin olunca arka koltuğa oturdu.

— Burası Omedia Alanı, nehri geçmek için kuzeye doğru gitmeye uğraşacağız, dedi kadın.

Malko, Churchill Caddesi'ne yaklaştıklarını anladı. Bir dakika sonra bir kavşakta durdu, ana caddede trafik çok yoğundu. Addis'te farkedilmemek için en ideal araç içinde bulundukları Land Rover idi. Çünkü etrafta Land Rover bolluğu vardı. Malko farlarını yakarak caddeyi geçti ve Keşen Irmağı'na doğru ilerledi. Bir kavşakta, Sarah Massawa, aniden bir çığlık attı. Üzerindeki makineliyi onlara doğrultmuş bir Land Rover hareket etmişti.

— Daha çabuk!

Sarah yine yere yatmış, silahının namlusu-

nu dışarı doğrultmuştu. İnsan kaynayan dar sokağı kornaya basarak geçerken SAS olacakları düşünmemeye çabaladı. Yol ikiye ayrılıyordu. Tam Sarah'a nereye sapacağını sormak için arkasına dönüyordu ki, Kalaşnikof'un patlaması Land Rover'ı sarstı.

Malko sağdaki sokağa saptı.

Otuz saniye sonra önüne dönen Sarah:

— Ters yola saptınız! dedi.

Yeniden yattı ve yaylını ateşi açtı. Bir süre sonra Malko çocukların oynadığı kazılmış bir alana çıktı. Karşı tarafta yol Eski Guebbi'ye doğru devam ediyordu. Ama arada ırmak vardı ve köprü yoktu! Bir ağaç gövdesi yayaların karşıdan karşıya geçmesini sağlıyordu.

Malko frene bastı, aynadan bakınca diğer Land Rover'ın yaklaştığını gördü. Sarah kemerinden yeni bir şarjör alarak Land Rover'dan atladı.

— Gelin, dedi kadın.

Ağaç gövdesine doğru koşular. Ufacık boyuna rağmen Sarah çok hızlı koşuyordu. Kaçışan çocuklara bir şeyler söyledi.

Tam ağaç kütüğünden karşıya geçerlerken ağır makineli ateşe başladı. Kendilerini gaz lambasının sarı ışığıyla aydınlanan gecekondu-
ların arasındaki patikaya attılar. Sarah elinde Kalaşnikof'u, konuşmadan hızlı hızlı yürüyordu. Duruma bakılırsa Derg'in adamları takibi bırakmışlardı. Artık SAS dayanamıyordu, nefesi kesilmişti. Nihayet Sarah bir yıkıntının yanındaki keçi yoluna saptı.

— Aşağıya inmemiz lazım, dedi Eritreli kadın nehrin kıyısını işaret ederek.

Önce kendisi atladı ve karanlıkta kayboldu.

Malko da onu takip etti ve üç metre aşağıdaki çamurlu taşlara düştü.

Sarah kaybolmuştu.

Daha kadının kaybolmasına şaşırarak zaman bulamadan:

— Buraya, dedi kadın.

SAS nehrin yanındaki bir bitki kümesinden geliyordu. SAS sesin geldiği yöne yaklaşıncaya kadar kayanın içinde bir mağara olduğunu gördü. Aralıktan geçince kendine yol gösteren bir el buldu, karanlıkta on iki metre kadar tökezleyerek yol aldı. Nihayet bir çakmağın sarı ışığı içi üniforma ve mühimmat dolu bir mağarayı aydınlattı.

Sarah Kalaşnikof'unu bırakıp alındaki teri sildi, sevinçten gözleri parlıyordu.

— Bizi burada bulamazlar! Geçen yıl bu mağarayı temizlemek için özel birlik yolladılar, ama askerler bizi bulamadan geri döndüler. Nehir boyunca böyle yüzlerce mağara var.

— Burada kötü bir sürprizle karşılaşmayız, değil mi?

— Hayır. Her tarafta adamlarım nöbet tutuyor. Sonra... Gelirlerse gelsinler ne yapalım. Biz de dövüşürüz.

— Sık sık Addis'e gider misiniz?

— Hemen hemen her gün. Aksi halde adamlarım beni dinlemez. Yapacak işimiz var.

— İş mi?

Ceketinin cebini karıştırdı ve çıkardığı katlanmış kâğıdı Malko'ya attı. Kâğıtta daktiloyle yazılmış bir isim listesi vardı. Bazıları kırmızı çizgiyle karalanmıştı.

— Bunların hepsi Derg'i destekleyen hainlerdir. Toplam sayıları yüz beş, öldürdük-

lerimiz ise on altı. Birini dün temizledik, adı Ferit idi. Her zaman gittiği kahvenin yanında bekledik. Onu kendi ellerimle öldürdüm, ama beni tanıyacak kadar vakti oldu.

Malko'nun ayıplarına baktığını görünce devam etti.

— Onların da bir listesi var! Ben de listenin başındayım. Birçok arkadaşımızı öldürdüler, ama sayenizde biz kazanacağız.

Sivri tırnaklı ufacık elini SAS'ın koluna koymuştu. Malko gelişinden beri olanları en ince ayrıntısına kadar anlattı. Sarah'ın öfkesi gitgide artıyordu.

— Şu sizi öldürmeye kalkan Prenses Elmas'ı konuşturacağız.

Malko başını salladı.

— Boşuna olur, çünkü Derg çoktan onu sorguya çekmiştir. Daha yukardan birini bulmalıyız.

— Elimizi çabuk tutmalıyız. Derg bizi temizlemek için özel birlik yollayacaktır. Ciddi bir saldırıya fazla karşı koyamayız.

— Planınız var mı?

Sarah Massawa cevap vermeden önce bir süre tereddüt etti.

— Evet. On gün sonra Mangestu denen hain cepheyi ve yandaşı olan hainleri denetlemeye Asmara'ya gidecek. Onu bu arada vurmak istiyoruz. Üç noktayı ele geçirmemiz lazım. Bunlar: Eski Guebbi, radyo ve Dördüncü Tümen Karargâhı. Şehirde takriben iki yüz kişiyiz, fakat destek geliyor. Çoğumuz öleceğiz, ama başaracağız. Gerekli tek şey ise yeterli sayıda silah. Ordu bölünmüş durumda, polis teşkilatında da yandaşlarımız var. Hepsi Derg'den nefret ediyor. Mangestu

onlara güvenmediği için silahlarını topladı.

— Altınla silah alabilecek misiniz? dedi SAS.

— Eritre'de savaşırken silahların temininden ben sorumluydum. Kimden satın aldığımızı biliyor musunuz?

— Hayır.

— Bulgarlardan! Dövize ihtiyaçları vardı ve Rus patentliyle yapılan silahları satıyorlardı. Bize daha birçok araç gereç sattılar, bunların hepsi de Addis üstünden geliyordu. Bu iş dikiş makinesi kutularından biri kazara açılınca kadar sürdü... Daha sonra, doğrudan Eritre'ye sevkiyat başladı.

— Ya şimdi?

— Aracılarla hâlâ irtibat halindeyim, çünkü altını elde edeceğime emindim. Kapalı bir sipariş verdim. Beni tanıdıkları için parayı almadan malı gönderdiler. Bu da olağandışı bir olay. Silahlar Somali'nin Cibuti kentine Bulgar kargosuyla geldi, sonra develere yüklendi. Bizi güneyde bekliyorlar. Hepsi son model silahlar. Bin beş yüz otomatik silah, parçaları ve tanksavar roketlerden oluşan bir parti. Addis'e taşınması da dahil olmak üzere her şey ayarlandı. Bu mühimmatla Derg'i ezeceğiz.

Kadın sustu ve birasından bir yudum aldı, Malko inanmıştı.

— Anlıyorum, Sarah. Buradan çıkar çıkmaz Elmas ile irtibata geçeceğim, ama size hiçbir şey için söz veremem, dedi SAS.

— Hepimiz Tanrı'ya emanetiz. Biraz dinlenelim. Saat ona doğru sizi şehir merkezine götürmeye çalışacağım, tabii çok fazla asker yoksa.

Yorgunluktan sesi titriyordu, kıvrıldı ve eli Kalaşnikof'unda uyuya kaldı. SAS ise öfkeden uyuyamıyordu. Dick'in verdiği ilaç acılarını yatıştırmıştı, ama kaygısı artmıştı. Habeş hazinesini bulamayacak olursa bir katliama sebep olacaktı, bulursa da pek bir şey değişmeyecekti. Fakat her iki durumda katliamı yapacaklar farklı olacaktı.

Mağara mezar kadar sessizdi ve Malko Addis-Ababa'nın merkezinde olduğuna inanmıyordu. Dick'in tersliklerden haberi olup olmadığını düşündü bir an.

*
* *

Çamur öyle kaygandı ki, Malko attığı her adımda düşmemek için büyük çaba sarfediyordu. Tek rehberi ise Sarah'ın çıkardığı gürültüydü. On beş dakika önce mağaradan çıkıp ırmağı aşmışlar, yıkıntılar arasında koşarak gecekonduyla kaplı tepeye tırmanıyorlardı. Yavaş yavaş sessizliğin yerini trafik gürültüsü almıştı. Sarah Kalaşnikof'unun yerine Polonya malı otomatik bir tabanca alıp kemerine sokmuştu.

Aniden, etrafı oluklu saca kaplı boş bir alana çıktılar.

Sarah bir süre bekledi, sonra koşarak tahta bir kapıya gitti ve defalarca yumrukladı. Biraz sonra kapı açıldı ve iri küpeli, saçı topuz yapılmış bir kadın görüldü. Kadınlar birbirleriyle kucaklaştıktan sonra beraberce günlük kokan küçük bir odaya geçtiler. Malko ev sahibesinin bütün parmaklarında yüzük olduğunu farketti. Kadının bacakları ise çöp gibiydi.

— Burada ayrılıyorz, dedi Sarah. Razza'

dan fazla uzakta değilsiniz. Burada kimse size dikkat etmez. Neler olduğunu anlatmak için yarın aynı saatte buraya, Elsi'ye gelin. Taksiye binmeyin, yürüyün. İyi şanslar!

*
* *

— Malko!

Wallela'nın sesini duymak onu rahatlatmıştı. Artık gücü tükenmişti. Açlıktan neredeyse ölmek üzereydi. Amerikalının Land Rover'ını görünce mutluluktan ağlayacak gibi oldu. Kapıyı açan Wallela bütün hatlarını sergileyen bir tayyör giymişti.

— Dick burada mı? dedi SAS.

— Evet, evet. Neler olduğunu bilmediği için tedirgin.

— Ona her şeyi anlatacağım.

Wallela aniden Malko'ya sarıldı ve öptü.

— Dün gece başınıza bir şey gelecek diye çok korktum. Elmas çok acı çekti. Bazen kendini kaybediyor, bu anlarda çok tehlikeli olabilir. Gerçekten sizi öldürmek istiyordu, şimdi ise pişman olduğunu sanıyorum, dedi kadın.

— Durum daha da beter. Çok kötü şeyler öğrenecek, dedi SAS.

*
* *

Dick Bruce yine her zamanki sakinliğiyle Malko'yu dinliyordu. Ceketini çıkartan Wallela ise iyice tahrik edici olmuştu.

Villanın eşyaları son derece sadeydi, her yanda yığılmış ikonlar ve parşömen kâğıtları göze çarpıyordu.

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

Dick uzunca bir süre sakalını sıvazladıktan

sonra cevap verdi.

— Elmas olamaz, çünkü Derg'den nefret ediyor. Geriye Teferi kalıyor. Ondan her kötülük beklenir.

— Niçin?

— Derg'in güvenini kazanıp ticari özgürlüğüne kavuşmak için. Askerler Sarah Massawa'nın başına karşılık Etyopya'nın tüm biberini ona verirler.

— Peki bunu yapan Teferi ise ne olacak?

— Hiçbir tehlikeyi göze alamayacağımız kadar önemli bir harekâta giriştik, dedi sakin sakin Dick Bruce.

Malko ajanın bu laflarından tüyler ürpertici sonuçlar çıkarttı.

VII. BÖLÜM

Etyopya'da herşeyin kaba güce dayanması Malko'yu şaşkına çevirmişti. Etyopyalılar sorunlarını zulümle çözümlüyorlardı. Tüm sakın görünümü ve yumuşak sesine karşın, Dick Bruce'da da tehlikeli bir yan vardı.

Amerikalı ellerini ovuşturdu.

— EPRP üyeleri bana güvenirler, ben de bu güvene karşılık vermeliyim. Eğer Teferi ihanet ettiyse bir şeyler yapmak lazım, yoksa bizim de onlara ihanet ettiğimizi sanırlar...

— Sarah'ı nereden tanıyorsunuz?

— Bir süre önce Eritre'de tanıştık. O zaman Şirket beni Asmara'ya göndermişti.

— Şimdi Asmara'yı da hesapların içine katmalısınız, dedi SAS.

Asmara yıllardır Amerika'nın Afrika'daki en güçlü dinlenme ve haberleşme üssüydü. Burada değişik Amerikan istihbarat teşkilatlarından gelip CIA emrinde çalışan üç bin beş yüz ajan görevliydi.

— Asmara artık eski önemini kaybetti. Orada yalnızca kırk kadar teknisyenimiz var, yıl sonunda da üssü kapatacağız. Aynı tarihte, haberleşmeyi sağlamak için bir uydu devreye girecek... Arap ülkelerini denetlemeye gelince, Hint Okyanusu'ndaki yeni üssümüz Diego Garcia mükemmel. Karışan eden de yok. Ama inanın Derg'i öldürmek istememizin tek sebebi burada rahatımızı bozması değil.

Saatine baktı.

— Saat on, Elmas'ın evine gitsek iyi olacak.

— Tehlikeli değil mi? Eğer Teferi...
— Elmas, Teferi'nin ihbar edeceği son kişidir.

Land Rover'ın ön koltuğuna yerleştiler. Malko, Wallela'nın sıcak ve dolgun bacaklarını bedeninde hissedince büyük bir haz duydu...

Bekçi bahçe kapısını açar açmaz buldoklar fırladı. Elmas verandada bekliyordu. Her halinden şaşırdığı belliydi, yapmacık bir şekilde elini SAS'a uzattı. Eve girer girmez, kadın Dick Bruce'u soru yağmuruna tuttu.

— Neler oluyor? Bu gece Mercato tarafından ateş sesleri geldi.

— Size her şeyi anlatacağım, dedi Dick.

Küçük oturma odasına geçtiler... İçersi soğuktu, Elmas hemen bir şişe Martini Bianco getirdi. Sessizce içtiler.

Dick Bruce yine her zamanki sakın sesiyle olayları anlatmaya başladı. Malko genç prensese baktı. Kadın hâlâ dişlerini sıkıyordu, ama kendisine bakışları az da olsa yumuşamıştı. Dick, Teferi'den bahsedince kadının gözleri parladı ve İngilizce olarak:

— Eğer ihanet ettiyse hemen öldürmek lazım! diye bağırdı.

— Onu tanıdığınıza göre siz bu konuda ne diyorsunuz? dedi SAS.

— Teferi çıkarcının biridir. Altın sayesinde çok para kazanır, askerlerden de her zaman için yakını.

— Nerede oturuyor?

— Dükkânında.

Uzun sessizliği Elmas bozdu:

— Gidelim, dedi. Çok az zamanımız var.

Malko bu hareketi delice bir temkinsizlik

olarak değerlendirdi, ama genç kadına engel olmak imkânsızdı.

*

* *

Mercato ölü bir şehir gibiydi. Teferi'nin dükkânına gelmeden önce içinde yirmi kadar erkek ile orospunun bulunduğu bir genelevin önünden geçtiler. Burası Mercato'da hayat olduğunu gösteren tek yerdi.

Biber tüccarının dükkânı karanlık ve kilitliydi.

— Avludan geçmek gerekecek, dedi Dick.

O tarafta hiç ışık yoktu. Dick Bruce iki kez kapıyı yumrukladı, ama bir sonuç elde edemedi. Ancak beş dakika kadar kapıya vurduktan sonra içerden uykulu ve şaşkın bir ses duyuldu.

Elmas Amerikalıyı sessizce kenara çekti ve yüksek sesle bir şeyler söyledi. Ardından kilit sesi duyuldu.

Kapıda Teferi belirdi. Adam Elmas'ın arkasında iki silüet görünce donakaldı, ama artık yapacağı bir şey kalmamıştı. Elmas kapıyı hızla itti.

Malko ışığa çıkınca tüccarın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Malko adamı izliyordu. Suçlu olduğuna emindi. Elmas elinde kırbaçla tüccarın üstüne yürüdü. Artık kimse prensesi durduramazdı.

Teferi geriledi, korunmaya çalıştı. Elmas kırbaçla adamın suratına vurmaya başladı.

— Konuşmasına fırsat ver, dedi Dick Bruce.

Çaresiz kalan Elmas sakinleşince, Amerikalı sakın sesle sorgulamaya başladı:

— Niye gammazlık yaptın?

Elmas sakinleşmişti, ama adama kötü kötü bakıyordu. Sakin sesle ona Kıptice bir soru yöneltti. Teferi karmakarışık bir cevap verdi.

— Askerler işbirliği yapmazsa kurşuna dizmekle tehdit etmişler, diye tercüme etti Dick Bruce.

— Uzun süredir mi hainlik ediyor? dedi Elmas.

— Dört ay önce yasakların artmasından beri. Elinden geldiğince Mercato'da gizlenen EPRP militanlarını ele vermeyi kabul etmiş. Derg onu ABT'nin arkasındaki hapishaneye kapatmış, dedi Amerikalı.

Tekrar Teferi'ye döndü ve onun dilinden bir şey sordu. Adam yalnızca başını eğmekle yetindi, bu arada Elmas'ın dudakları birer çizgi halini almıştı.

— Onlara altından bahsetmiş mi? dedi prenses.

— Altından da, CIA'dan da bahsetmediğini söyleyip yemin ediyor. Arkadaşımızın başına bir kötülük gelmesini istememiş, yalnızca eğer Sarah Massawa'nın yakalanmasına yardımcı olursa askerlerin kendisine müteşekkir kalacaklarını sanmış.

Sokağa çıkma yasağının başlamasına bir saat kalmıştı. Dick ile Malko göz göze geldiler. Haine ne yapılacaktı? SAS her zaman için zalimce öldürmelerden kaçınmıştı.

— Gidelim, yoksa zamanında geri dönemeyeceğiz.

— Bekleyin. Benden aldığı altını ne yaptığını soracağım ona, dedi Elmas.

Sorusunu Kıptice tekrarladı. Tüccar elleri titreyerek antika bir kasanın durduğu duvara yürüdü, onlara arkasını döndü ve eğildi.

Doğrulduğu zaman adalelerinin haline bakılırsa en az on beş kilo gelen bir torba tutuyordu. Bir adım atıp torbayı Elmas'ın ayakları dibine bıraktıktan sonra geriledi.

Elmas altını görmemiş gibi davrandı, gözlerini tüccarın ağzına dikmişti. Aklına hoş bir fikir gelmiş gibi sırtı ve Teferi'ye bir şeyler söyledi. Adam söylediklerine karşı çıkınca prenses ona doğru ilerledi.

Teferi ağzında bir şeyler geveledi. Amerikalı çok eğlenmişe benziyordu. SAS'a dönüp olanları anlattı.

— Elmas, Teferi'den bu torbadaki bütün altını yutmasını istiyor...

Teferi şaşkınlık ve korkudan ağzı açık bir şekilde Elmas'ı süzdü. Sırtarak sanki altın torbası tehlikeli bir timsahmış gibi geri kaçtı. Elmas, Dick Bruce'a döndü.

— Şu pisliği bir çuvala sokun.

Amerikalı boş bir çuval aldı ve biber tüccarına doğru ilerledi. Çuvalı yere koydu ve Teferi ayaklarını içine sokunca eğilmesi için omuzlarına yüklendi. Teferi inleyip debelenmekten karşı koymaya bile vakit bulamamıştı. Hâlâ Elmas'ın tehdidinde inanmıyordu. Malko'nun düşüncesi de Teferi'ninkinden farklı değildi. Adamın kafası çuvalın dışındaydı, SAS durumun ciddileştiğini anladı. Elmas biber tartmak için kullanılan büyük kaşığı aldı, çömeldi ve altın torbasını açtı. Kaşığı torbaya daldırdı ve altını adamın ağzına boşalttı. Sonra kaşığı yeniden torbaya daldırdı.

Teferi öksürük krizine yakalandı. Soluk almak için ağzını açınca, Elmas en az yüz gram altın tozunu ağzına boca etti.

— Dikkat edin, onu boğacaksınız! dedi SAS.

Elmas'ı engellemek için ilerlerken, Dick kolundan yakaladı.

— Bırakın, nasıl olsa dinlemez. Ayrıca adamın yaşama şansı yok, dedi.

Kolunu kavrayan el hiç gevşemedi. Dick Bruce yavaş yavaş gerçek kimliğini ortaya koyuyordu.

Elmas öksürüğün kesilmesini bekledi ve Teferi yalvarmak için ağzını açınca tekrar harekete geçti. Malko duvardaki aynada Elmas'ın kararlı ve vahşi yüz ifadesini gördü. Teferi'nin ağzı burnu altın içinde kalmıştı. Elmas elinde kaşık, düşmanına saldırmaya hazır bir akrep gibi bekliyordu.

SAS Teferi'nin şişen boyun damarlarından ve donuklaşan gözlerinden boğulmak üzere olduğunu anladı. Kaşık hiç durmadan bir çuvala bir adamın ağzına gidiyordu. Dick Bruce'un sağ eli ise hâlâ Malko'nun kolundaydı.

Teferi hıçkırığa tutuldu ve ardından öksürük krizine yakalandı. Ağzını açmış, nefes almaya çabalıyordu. Elmas bir kez daha altını adamın ağzına boşalttı. Adam kurtulmak için olağanüstü bir çaba gösterdi. Sonra yığıldı ve gözleri matlaştı.

Sinir bozucu bir sessizlik oldu. Elmas doğruldu ve pantolonuna yapışan altınları silkeledi.

— Eskiden Hz. Süleyman'ın madenlerinde altın çalan köleler böyle cezalandırılırdı.

— Saat on bir buçuk, gitmemiz lazım, dedi Amerikalı.

Elmas altın torbasını bırakıp odadan çıktı.

En son çıkan ise Malko oldu. Dışarda hava soğuktu ve gökte yıldızlar parlıyordu. Hep beraber Mercato'nun bomboş sokaklarında yürümeye başladılar.

— Elmas'ın evi de benimki gibi çok tehlikeli, dedi Dick Bruce. Ama bende bir arkadaşımın evinin anahtarı var. Ev Ghion Otelindeki bungalovlardan biri ve diplomatik dokunulmazlığa sahip. Sizi oraya bırakacağım.

Kimse karşı çıkmadı. Elmas yaptığı işte bütün gücünü harcayıp bitkin düşmüştü. Yirmi dakika sonra Land Rover Ghion'un bahçesindeki bir bungalovun önünde durdu. Girişte üç muhafız vardı, ama hiçbiri onlara dikkat etmedi. Kapıdaki bakır levhada, "BURANIN DİPLOMATİK DOKUNULMAZLIĞI VARDIR" yazısı vardı.

İçeri girdiler. Bungalov bahçeye açılan küçük bir salonla bir tek odadan ibaretti.

Elmas divana yığıldı, Wallela da bardan bir şişe içki alıp herkese birer kadeh doldurdu. Malko kadehini bitirince öksürmeye başladı, içki hemen hemen saf alkoldü.

— Bu Katikala'dır. Üç kadehte insan yerde sürünür, dedi Dick Bruce.

Elmas içkisini bir dikişte içmişti. İşareti üzerine Wallela kadehi yeniden doldurdu. Bardağını yarılaman Amerikalı ise dalgındı. Malko ona yaklaştı.

— Batağa girdik...

— Hem de boğazımıza kadar, ama başka birşey yapamazdık. Bu kızları tanımıyorsunuz, dedi Dick.

— Askerler yarın sabah Elmas'ın evini basarlar.

— Zannetmem. Teferi onların umurunda bile değil. Elmas'ı rahatsız etmek isterler, ama ortada altın söz konusu. Tarafsız ülkelerden silah satın alabilmek için altına ihtiyaçları var.

— Sarah'ın da ihtiyacı var, üstelik onu bu işe biz sürükledik, dedi Malko.

Kendinden büyük Kalashnikov'u olan ufacık Eritreli kadını düşünüyordu.

— Biliyorum, zaten demin o yüzden engel olmadım ya, dedi yorgun bir tavırla CIA ajanı.

Elmas uyumuş gibiydi, fakat gözleri açıktı. Wallela da bir plak koymuştu. Bu yüzden konuşmalar duyulmuyordu. SAS tam anlamıyla bir çıkmazdaydı.

— Teferi hiçbir şey bilmiyor muydu? dedi.

— Hayır. Yoksa altını çoktan çalardı. Hükümdarı tanırdım, herkesten şüphelenirdi. Hazinesini korumak için tüm önlemleri aldığına emin olabilirsiniz. Zaten bu iş iki yıllık mesele. Bu gece yapacak bir şey kalmadığına göre artık gidip yatayayım. Sarah'ı ne zaman göreceksiniz?

— Yarın.

— Yarını görebilmeyi dilerim, dedi Amerikalı buz gibi gülerek.

Wallela'ya Kıptice bir şey söyledi. Genç kadın yerinden kıpırdamadan cevap verdi.

— Burada kalmak istiyor, yarın görüşürüz. Ben gelmeden buradan ayrılmayın, telefonu kullanmayın ve kapı çalınırsa da açmayın.

Land Rover'ın uzaklaşan sesi duyuldu. SAS birbirleriyle alçak sesle konuşan iki kızı seyretti. Sanki tartışıyor gibydiler. Elmas robot gibi içiyordu. Wallela kalktı, Malko'ya yaklaştı ve elini tuttu.

— Gelin yatalım, yalnız kalmak istiyor.

SAS kadını takip etti. Odanın tavanı mavi boyalı ve sarı yıldızlıydı. Tam ortasında da koskoca bir yatak vardı. Wallela kapıyı kapattı ve soyunmaya başladı.

Beyaz kombinezonu hışırdayarak yere düştü. Wallela şimdi ayağındaki İtalyan ayakkabıları dışında, çıplıdı. Hafif düşük göğüsleri onu daha da çekici kılıyordu. Sanki yıllardır sevişiyorlarmış gibi rahat bir edayla yatağa uzanarak Malko'nun soyunmasını seyretti. Sonra bacağına kaldırarak ayağını yaklaşan Malko'nun bedeninde gezdirdi.

— Ne istiyorum, biliyor musunuz?

Ne istediği belliydi. Malko kadının üzerine uzanarak bacaklarının arasına kaydı. Wallela ihtirassız, ama baştan çıkarıcı bir tarzda sevişiyordu. Malko'nun zevkini yarıda bırakarak kısa zamanda orgazma ulaştı. Malko kadının yanına kayarak vücudunu okşamaya başladı, sevişmeye hazır olduğunu sandığı anda bedenini çevirmek için kalçasıyla itti. Kadın karşı koydu.

Malko, Wallela'nın cilveleşmek istediğini sanarak doğruldu ve onu belinden yakalayarak yüzükoyun çevirdi ve üstüne çıktı.

— Böyle yapma, günahtır! dedi Wallela.

Malko bu söze katıla katıla gülecek oldu, ama kendini tuttu. Wallela devam etti:

— Benden böyle şeyler isteme. Arkadan sevişmek çok kötüdür. İnsanlar yüz yüze bakarak sevişir. Biz hayvan değiliz...

Sonra sırtüstü dönüp Malko'yu bacaklarının arasına çekti. Malko içinden bunun da günah olmadığına şükretti...

Malko genç kadının yanına uzandıktan sonra yorgunluğun etkisiyle hemen daldı.

Aradan ne kadar geçtiğinin farkında değildi, ama tuhaf bir duyguyla uyandı. Wallela ona dönmüş ve iki kolunu boynuna dolamıştı. Oysa, ikisinin vücudu arasında bir üçüncü el vardı ve bedeninin en duyarlı noktalarını okşuyordu. Başını çevirdi, yatağın kenarına oturmuş bir silüet farketti.

Bu Elmas idi. Çizmeleri ve pantolonu hâlâ üstündeydi, ama belden yukarı çıplaktı. Malko bu işin nereye varacağını merak ederek hiç kıpırdamadı... Kasıklarında dolaşan parmaklar hemen etkisini gösterdi, şakakları zonklamaya, içinde karşı koyulmaz bir arzu yükselmeye başladı. Wallela da harekete geçmiş, kalçalarını oynatmaya başlamıştı. Malko, Elmas'ın kendilerine sokularak yanlarına uzandığını farketti. Elmas kollarını uzatarak Malko'yu belinden kavradı ve Wallela'nın üzerine çekti. Birbirine girmiş vücutların hareketlerini izlemekten büyük zevk alıyordu.

Malko daha fazla dayanamadı. Zevkin uç noktasına ulaşarak kendini yana attı ve hareketsiz kaldı. Sevişmenin bittiğini gören Elmas kalktı ve tek kelime etmeden odadan çıktı.

— Erkeklerle hemen hemen hiç yatmaz gibi bir şey, dedi Wallela. Daha çok seyretmekten hoşlanır.

Birbirlerine sarıldılar ve yeniden uykuya daldılar...

*

* *

Elmas saçlarını topuz yapmıştı ve gitmeye hazır gibiydi. SAS'ı uyandırarak:

— Beni dinleyin, dedi. Önemli bir karar

verdim.

— Nedir?

— Altını elde etmenize yardım edeceğim.

İnanılması güçtü.

— Niçin?

Dudaklarını yaladı.

— Teferi yüzünden. Askerler artık çok şey biliyor. Eğer benim yüzümden altın onların eline geçerse intihar ederim. Bu yüzden sizin almanız daha iyi. Bir maceraperest olmadığınız ve silah temin edeceğinize eminim. Eğer o silahlar hainleri öldürecekse, bu benim için en büyük zevktir...

Malko artık iyice ayılmıştı. Merakla sordu:

— Nerede? Altın nerede?

VIII. BÖLÜM

— Altın mı? Nerede olduğunu bilmiyorum, dedi Elmas.

— Nasıl? Ama bana...

— Ele geçirmenize yardım edeceğimi söyledim, doğru. Ama nerede olduğunu bilmiyorum. Altını ya onlar bana getiriyor, ya da ben belli aralıklarla gidip onlardan alıyorum. Aracı Addis'te oturuyor. Ondan beni kendisinin temas kurduğu adama götürmesini isteyeceğim.

— O kim?

— Jorgensen adında İsveçli bir papaz. Lüther Kilisesi'ne ait bir radyo istasyonunda çalışıyor. Korkuyorum ve ne olursa olsun Addis'i terketmek istiyorum. Altının Cibuti üzerinden çölü aşarak kaçırıldığını biliyorum. Biraz altın kaçırmaya uğraşacağım.

— Bunu niçin daha önce yapmadınız?

— Birçok sebebi var. Evimde rahattım, üstelik yabancı bir ülkede yaşamaktan korkuyordum, ama artık...

Gözleri yaşlarla dolmuştu.

— Peki bu iki yıl boyunca nasıl oldu da kimse şu altını elde edemedi?

Elmas acı acı güldü.

— Hükümdar hem çok temkinli, hem de sır küpüydü. Bu servetten haberdar olan herkesi hayattayken öldürttü. Geriye yalnızca birkaç sadık adamı kaldı. Onları da Derg öldürünce sırlar onlarla birlikte gömüldü. Hayatta kalanlarsa yaşamları boyunca dayanışma

içinde olacakları bir cemiyet kurdular. Benim gibi işkence karşısında konuşabilecek zayıf kişilere hiçbir şey söylemiyorlar. Eski Guebbi' de konuşmaktan korkan biri başını duvara vurarak hücreinde intihar etti. Ama askerler onun altının yerini bildiğini bile öğrenemediler.

Bir süre odada sessizce oturdular. Wallela bir plak çalışıyordu.

— Önce gidip Jorgensen'i göreceğim. Sonra buraya gelir, ne yapacağımızı kararlaştırırız. Bu arada Wallela evimden bazı eşyaları alacak. Belki de eve birlikte gideriz. Görüşmek üzere.

Ayağa kalktı, önce SAS ile tokalaştı, sonra yanağından öptü. Wallela bekliyordu, makyaj bile yapmıştı. Malko kadınların uzaklaşmasını seyretti. Bu düşman şehirde pek fazla müttefiki yoktu, ama Sarah Massawa'ya vereceği haberi düşününce keyfi yerine geldi. Yine de hükümdarın altınına erişmek için önlerinde çok engel vardı. Kapıyı zincirledi ve banyo yapmaya karar verdi. Bu sürede yapabileceği en yararlı şey buydu.

*

**

Kapı yavaşça vurulunca SAS irkildi, gelenin Dick Bruce olduğunu anlayınca ancak rahatladı. Amerikalı her zamanki gibi sessizce içeri girdi. Ama Malko adamın gözlerindeki ifadeyi görünce şaşırdı. Dick'in konuşmasına fırsat kalmadan olanları anladı.

— Wallela'yı tutukladılar ve polis merkezine götürdüler, ama sorgu için kısa sürede Dördüncü Tümen'e yollarlar. Burada kalmazsınız, dedi CIA ajanı.

Malko'nun aklı karıştı.

— Ya Elmas?

Dick başını salladı.

— Nerede olduğunu bilmiyorum.

— Bense biliyorum. Buraya gelecek.

Çabucak Dick Bruce'a olup biteni anlattı. Amerikalı yerinde duramıyordu. SAS'ı kapıya doğru itti.

— Gelin, arabam Ras Desta'da. Radyo istasyonuna gitmeyi deneyelim.

— Ya bu arada Elmas geri dönerse?

— Ne yapalım, burada bekleme tehlikesini göze alamayız.

Malko mecburen adamı izledi. Amerikalının mantığı ve soğukkanlılığı onu korkutuyordu.

Yürümek ve insanları görmek SAS'a iyi gelmişti, ama Land Rover'da kendini daha da güvencikteymiş gibi hissediyordu.

— Dün gece neler oldu? Nasıl haber aldınız? dedi Malko.

Dick Bruce sinirli sinirli sakalını sıvazladı.

— CID*'de Derg'i sevmeyen bir arkadaşım var. Tutuklamaları polis yapıyor ve zanlıları Dördüncü Tümen'e, yani Çavuş Taşo'ya gönderiyorlar. Her şeye Teferi'de buldukları altın sebep oldu. Şimdi bizi ve Elmas'ı ele geçirmek istiyorlar. Benden haberleri yok, Wallela'yı da Elmas'ın arkadaşı olduğu için tutukladılar.

Dick Bruce bu işin başından beri ilk kez soğukkanlılığını yitirmişti. Arabayı sinirli sinirli kullanıyordu. Beş dakikadır Addis'in kenar mahallelerinde yol alıyorlardı. Nihayet

SAS bir tepenin yamacında kurulu olan radyo vericisinin kulesini gördü.

— Geldik, dedi Amerikalı.

IX. BÖLÜM

Nöbetçileri zorlukla karşılaşmadan geçtikten sonra küçük kır evlerinin arasındaki çiçekli alana geldiler. Dördüncü evin önündeki çimene "D. Jorgensen" yazılı tahta bir levha çakılmıştı.

— Beni bekleyin, ne olacağı belli olmaz, dedi Malko.

Dick Bruce arabada kaldı. SAS kapıyı çaldı. Kapı biraz sonra açılınca elli yaşlarında, altın çerçeveli gözlük takan bir adamla karşılaştı.

— Rahip Jorgensen mi?

— Benim, ne var? Ne...

Malko hole dalmıştı bile.

— Elmas'ın arkadaşıyım ve size geldiğini biliyorum. Hâlâ burada mı? Polis onu arıyor, dedi.

— Tanrım!

Gözlüğüne rağmen adamın korkusu gözle-rinden okunuyordu.

— Adınız ne, beyefendi?

— Prens Malko Linge.

Rahip Jorgensen başını salladı.

— Bana buraya gelebileceğinizi söylemişti. Addis'i terketti, ya da en azından denemek üzere. Onu Avasa'daki Bellevue Oteli'nde bulmanız gerekiyor.

— Avasa'da mı? Orası neresi?

Rahip duvarda asılı duran haritaya yaklaştı ve parmağıyla gösterdi.

— İşte şurası, Addis'e üç yüz kilometre

uzaklıkta.

— Peki orada ne işi var?

— Bilmiyorum.

— Bay Jorgensen, Şevaye ile Elmas'a düzenli olarak altın verdiğinizi biliyorum. Oraya gitmesinin altınla ilgisi var mı?

Rahip Jorgensen gözlerini kırıştırdı, parmağı hâlâ Avasa'nın üzerindeydi. Yavaşça kolunu indirdi.

— Evet, ama bundan kimseye söz etmemek lazım. Adamlar vahşi. Dün yine Mercato'da on kişiyi öldürdüler. Geçen ay da Danakil'de yüzlerce kişiyi öldürdüler. Pazar günleri eski havaalanının yanında idamlar oluyor, hatta kendi aralarında bile çatışıyorlar. (Parmağıyla telefonu işaret etti.) Şu telefonu görüyor musunuz? Ahize kapalıyken bile bir odada konuşulanları dinleyebilirsiniz. O yüzden bu örtüyü örtüyorum, neyseki dinleyenler yalnız Kıptice biliyor.

Malko etrafına bakındı ve elini rahibe uzattı.

— Teşekkür ederim, dedi.

Rahip ona eşlik etti.

— Tanrı yardımcınız olsun.

Kapı SAS'ın arkasından kapandı. Malko Elmas'ın kaçabilmiş olmasını diledi. Dick Bruce, Malko daha kapıyı kapatmadan hareket etti. Amerikalı son sürat giderken, Malko da rahibin anlattıklarını aktardı.

— Sarah'a haber vermek lazım. Yarım saat sonra onunla randevum var, dedi SAS.

Saat dört buçuğu biraz geçmiş ve güneş alçalmaya başlamıştı.

— Çok iyi, sizi Piazza'da bırakırım, dedi Dick. Saat beş buçukta Ömer Hayyam

Sokağı'ndaki İtege Otelinde buluşalım. Arka tarafından Mahatma Gandhi'ye açılan bir kapı bulunuyor. Yapacak acil bir işim var. Bakın.

Parmağıyla sıfırı gösteren benzin göstermesini işaret ediyordu.

— Addis'te benzin karneye bağlandı. Avasa'ya gitmeye yetecek kadarını bulmam bir saat alır.

— Şehirden nasıl çıkacağız? Yollar kontrol ediliyordur...

— Land sayesinde ara sokaklardan geçebiliriz. Yalnızca anayolları kontrol ediyorlar.

Dick Bruce beş dakika sonra Land Rover'ı durdurdu. Malko iner inmez de hareket etti.

Malko kalabalığa karıştı.

Randevuevlerinin kırmızı ve yeşil neonları yanmıştı. Ömer Hayyam Sokağı'nı geçti ve iki yüz metre sonra Elsi'nin evine geldi. Az kalsın kalbi duruyordu. Neon sönmüş, kapı ise kapalıydı.

*

**

Teker teker her lambayı inceleyerek yürümeye devam etti, ama gördüğü yüzlerden hiçbiri Elsi'ye benzemiyordu. Sokağın sonuna gelince geri döndü ve tam gitmek üzereyken fikir değiştirdi. Elsi gecikmiş olabilirdi. En iyisi beklemektir. Sağdaki ilk randevuevine girdi, içerde çekici bir kasiyerle üç kız vardı.

Kızlardan biri sipariş almaya geldi ve Malko bir bira ısmarladı. Kadın ısrar etmedi. Bu randevuevlerinde tercih müşteriye aitti. İster yalnız kalır, ister kızlardan birini davet ederdi. Hatta kapandıktan sonra kasiyerle bile birlikte olabilirdi. Kızlar az ücretle çalışıyordu. Üzgün bir Etyopyalı köşeye çekilmiş tek

başına içiyordu. Malko yavaş yavaş acı birasını yudumladı...

Aniden kasadaki kızın acayip bir şekilde baktığını farketti. Hesabı ödedi ve kalktı. Mahalle muhbirle dolu olmalıydı.

Soğuktan titredi. Tam o sırada karanlıktan birisi fırladı ve arkasından koştu.

Bu Sarah Massawa'nın arkadaşı Elsi idi.

Kadın başını eğip elini SAS'a uzattı ve hızla konuşmaya başladı, ama Malko tek bir kelime bile anlamamıştı. Malko "Sarah" deyince kadın parmağıyla susmasını işaret etti. Asi liderinden bahsedilince korkmuş benziyordu. Nihayet SAS'ın koluna girdi ve onu evine doğru sürükledi. İçersı sönmüş tütsü kokuyordu. Müşterilerini kabul ettiği yatağın yanında aile fotoğrafı vardı. Kadın onu oturtuktan sonra kaybolmuştu. Malko şüphelenmeye başladı, herhalde bir şeyler olmuştu. Zaman geçiyordu ve Dick Bruce ile olan radnevisuna on dakika kalmıştı. Eğer kaçırırsa bir daha Amerikalıyı nerede bulabileceğini bilmiyordu. Sıkılarak beş dakika daha bekledi ve çıktı. Buluşma yerine geldiğinde nefes nefeseydi, ama görünürde Land Rover yoktu.

*

**

Malko avluyu geçti ve binaya girdi. Eski bir holden sonra salonlar vardı, sağdaki boş bara girdi ve bir kahve ısmarladı.

Daha oturalı beş dakika olmadan holde gürültü ve koşuşturmalar oldu. Barın kapısında iki kişi belirdi, genç olanı kötü giyinmişti. SAS'a gelmesini işaret edip kayboldular.

Bunlar kim olabilirdi? Barmen hayalet görmüş gibiydi. Kalktı, tezgâha iki dolar

bıraktı ve hole çıktı. Yabancıların ikisi de oradaydı ve kapıyı gözetliyorlardı. Malko'yu görünce yeniden işaret ettiler, sanki acele etmesini istiyorlardı.

Döner kapıya giren yabancı aniden geri kaçtı.

Diğeri çömeldi, elini cebine soktu ve kocaman bir otomatik tabanca çıkarttı. Kapıya doğru hedef aldı. Patlamalardan holün camları titredi. Kapıdaki adam tamamen geri çekildi ve arkadaşının yardımıyla tahta kanatları kapattı.

Aynı anda dışardan 12.7'lik patlamalar işitildi. Camlar kırılmaya başladı. Otel personeli canını kurtarmak için kaçışyordu.

Dick Bruce'a ne olmuştu? Malko bu beladan kurtulmak için holdeki sütunlardan birinin arkasına gizlendi ve ağır makinelinin etkisiyle sarsılan tahta kapıya baktı. İki yabancı avludaki hasımlarına delice ateş ediyordu. Biri döndü ve SAS'a doğru koştu. Bu arada sesini duyurabilmek için bağıırıyordu.

— Beni Sarah yolladı, gelin, dedi.

Makineli ateş etmeye devam ediyordu. SAS bütün bunların nasıl sonuçlanacağını düşünüyordu... ve az sonra merakı giderildi.

Bina büyük bir patlamayla sarsıldı. Döner kapı paramparça olmuştu. Her taraf insan parçalarıyla doluydu. Malko bu faciadan siper aldığı sütun sayesinde kurtuldu. Ama bir an için kapıya doğru bakınca, basamakları tırmanan bir Land Rover gördü.

Yerdeki halı dağıldı. SAS'ın arkadaşı gizlendiği koltuğun arkasından çıkınca vuruldu. Bu kargaşada Malko bahçeye doğru koştu.

Land Rover sütunların arası dar olduğu için sıkışıp kaldı. Malko bir süre araçtaki makineliyi inceledi ve yeni bir şarjör takmaya uğraştıklarını görünce bahçeye inen merdivenlere doğru atıldı. Zikzak yaparak sokağa bakan alçak duvara kadar koştu. Bu sırada yeniden ateşe başlanmıştı. Otelde yalnızca cesetlerin olduğu aklına gelince adamların neye ateş ettiklerini düşündü. Derg'in katilleri otele bazuka ve ağır makineliyle saldırmışlardı...

*

**

Malko duvardan sokağa atladı. Her taraf arabalar ve sağa sola koşuşan insanlarla doluydu. Kafasına bir buldozer çarptığını sandı, oysa üç dört asker üzerine yürüyüp onu çamura düşürmüş, tekmeliyorlardı.

Malko bu dayaktan bir gözü morarak kurtuldu. Yolun iki ucu, arkaları asker dolu Land Rover'larla kesilmişti. Sonunda onu bulmuşlardı. Otelden kaçtığına pişman oldu, ama orada kalsaydı 12.7'lik mermilerle can verebilirdi.

Geriye tek çözüm olarak kendisini hiç ilgilendirmeyen bir kavgadan kaçan masum müşteri rolünü oynamak kalıyordu, ama bu da zor işti. Onu yolun ortasında duran beyaz bir Mercedes'e doğru götürdüler. Askerlerden biri kelepçenin bir tarafını sert bir hareketle bileğine taktı, diğer tarafını ise Mercedes'in sol ön kapı koluna geçirdi.

Direksiyonda deri ceketli bir adam vardı. Kabaca kapıyı açtı ve Mercedes'i sallayarak indi. Bıyıklı suratında vahşi bir ifade vardı. Adam bağıırarak bir şeyler söylediği sırada,

Malko adamın ağzında ön dişlerinden birinin olmadığını gördü.

Adam ona doğru döndü, kötü kötü güldü ve karnına bir yumruk attı.

X. BÖLÜM

Çavuş Taşo doldurduğu bir fincan çayı içti ve Malko'nun önüne dikildi. Omuzlarında tik, gözlerinde ise acımasız bir ifade vardı. Parmağını şaklattı ve resmi tercüman ileri çıktı. Adam yumuşak hatlı birisiydi ve SAS'a bakmıyordu. Durumdan memnun değilmiş gibiydi. Çavuşun emirlerini dikkatle dinledi ve Malko'ya döndü.

— Çavuş konuşmanız gerektiğini, aksi halde derhal öldürüleceğinizi söylüyor.

— Neler oluyor anlamıyorum. Yabancı uyrukluyum ve sebepsiz yere tutuklanıp kötü muamele gördüm. Konsolosluğuma haber verilmesini istiyorum.

Tercüman konuşmayı son derece kısaltarak Kipticeye çevirdi. Çavuş Taşo'nun gözleri parladı. SAS'ın üzerine yürüyüp çenesine bir yumruk patlattı. Ayak bilekleri ve elleri bağlı olan Malko yere yuvarlandı. Ayağa kalkınca Taşo bir şeyler dedi.

— Çavuş yalan söylerseniz sizi öldüreceğini söylüyor. CIA ajanı olduğunuzu, sürekli EPRP üyesi hainlerle buluştuğunuzu ve onların düzenlediği harekâtlara katıldığınızı biliyor. Niçin Etyopya'ya geldiğinizi öğrenmek istiyor.

— Eski İncil ve ikonlar satın almaya geldim.

Cevap tercüme edildi, ama bu kez Taşo tepki göstermedi ve peşpeşe soru sormaya başladı.

— Prenses Elmas ile ne yapıyordunuz?
— Güzel bir kadın, bir bayan arkadaşım onu tanıştırdı.

— Wallela adında bir kadın, bütün bunları çavuş biliyor. O orospu da tutuklandı, dedi tercüman.

— Etyopya'da CIA adına ne yapıyorsunuz?

— CIA'da çalışmıyorum.

Çavuş SAS'ın üstüne yürüdü ve karaciğeri-ne bir yumruk indirdi. Bunu diğerleri izledi ve Malko yine yere yuvarlandı.

— İtiraf edin! İtiraf edin!

Avusturyalı yavaş yavaş kendine geldi, tercümanın sesi beyninde uğulduyordu. Çavuş da elini beline koymuş, öfkeli öfkeli onu seyrediyordu.

— Neyi itiraf etmemi istiyorsunuz?

— Çavuş sizin Amerikan ajanı olduğunuzu ve işbirliği yapmayan ajanları kurşuna dizdiğini söylüyor.

— Nasıl bir işbirliği istiyor?

— Tehlikeli terörist Sarah Massawa'nın nerede saklandığını söylemenizi istiyor.

— Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum. Ayrıca, onun terörist olduğundan da haberim yoktu. İkon satın almak için...

Kuyruklu bir yalandı, ama başka türlü kendini savunamadı.

— Altın nerede, onu söyleyin! dedi tercüman.

SAS şaşkın bir tavır takındı.

— Hangi altın?

Suratında patlayan tokadın etkisiyle yere düştü. Kalkınca Taşo'nun öfkeden kudurduğunu ve cebinden çıkarttığı plastik küçük bir torba gördü. İçinde altın tozu vardı.

SAS anlamamış gibi davranarak başını salladı. Çavuş aniden kemerindeki tabancayı çekti ve Malko'nun alnına dayadı. Madenin soğuğu biraz heyecanını azaltmıştı, Taşo blöf yapıyordu. Çavuş onu ancak en son çare olarak öldürürdü. Bir süre sonra tabancayı uzaklaştırdı, ama beklenmedik şekilde tetiğe dokundu.

Tabanca kulağının dibinde patlayınca Malko geriye sıçradı ve mermi duvara saplandı.

Taşo tabancasını sallayarak bir dahaki sefere ıskalamayacağını anlatmak istiyordu.

SAS'ın hiçbir tepki göstermediğini gören çavuş tercümanı da alarak çıktı ve içeri elinde Amerikan yapısı tüfek olan bir asker girdi.

Malko bir kenarda oturmuş düşünüyordu. Etyopya gibi devletlerde diplomatik notaların pek etkisi olduğu söylenemezdi.

*

**

Kapı açıldı ve asker hazırola geçti. Malko Wallela'nın yüzünü gördü. Kadın çok korkmuştu.

Çavuş bir eliyle kadının ağzını kapatırken diğeriyle de göğüslerini sıkıştırıyordu. Korkudan kadının yüzü değişmişti.

Wallela'nın üzerinde, harika göğüslerini ortada bırakan bir gecelik vardı. Elleri kelepçeliydi.

Çavuş kadını ışığın altına itti ve bir soru sordu. SAS cevabı duymadı, ama çavuş bundan hoşlanmamış olacak ki, geceliği kadının beline kadar sıvadı ve elini bacaklarının arasına sokarak çimdikledi. Genç kadın tiz bir çığlık attı, kurtulmaya uğraştı. Gözleri

yaşlarla dolmuştu.

Malko Wallela'yı korumak için harekete geçince asker bir dipçik darbesiyle onu yerine oturttu.

Kadınla göz göze geldiklerinde Wallela çabucak İngilizce olarak:

— Hiçbir şey bilmiyorlar, konuşmayın, dedi.

Çavuş öfkeyle haykırdı ve Wallela'nın üstüne yürüdü. Yakasından kavrayıp karnına diziyle şiddetli bir şekilde vurdu. Genç kadın boğuk bir çığlık atarak iki büklüm oldu. Taşo onu tekrar ayağa kaldırdı ve bir tokatta dudağını patlattı. Wallela bayılarak duvarın dibine yığıldı. Çavuş kadının böğrüne bir tekme attı ve gelip Malko'nun boğazına sarıldı. Ter içindeydi, öfkeden kuduruyordu.

*

**

Kulübeye henüz girmiş olan tercümana döndü ve bir şeyler haykırdı.

— Çavuş bu teröristin size ne dediğini öğrenmek istiyor.

— Çavuşun İngilizce anlamadığını bilmiyordu, bana suçsuz olduğunu söyledi.

— Çavuş yalan söylediğinize inanıyor ve gerçeği istiyor.

Wallela kendine gelmiş, hafif hafif inliyordu.

— Gerçek bu, dedi Malko.

Bu kez Taşo hemen saldırıya geçmedi. Ceketini çıkardı ve masaya koydu. Ortam iyice gerginleşiyordu. Wallela'ya yaklaştı ve saçlarını kavradı. Ayağa kaldıracakmış gibi yapıp kadının başını olanca gücüyle duvara vurdu.

Darbenin etkisiyle Wallela bayılmıştı, ama

çavuş durmadı ve kadının suratını duvara bastırdı.

Malko nöbetçiye atlatıp ileri fırladı, fakat ayak bilekleri bağlı olduğu için ancak birkaç santim gidebildi. Belkemiğine inen bir dipçik darbesiyle de kendini yerde buldu.

Taşo hâlâ tatmin olmamıştı. İnanılmaz bir vahşilikle kadının en can alıcı ve en duyarlı yerlerine vurmaya devam ediyordu. Ayağıyla kurbanını çevirdi ve göğüslerini ezdi.

Çavuş SAS'ı yerde tutan askere seslendi ve Wallela'yı gösterdi. Nöbetçi kadını odadan çıkardı. Kadın ölmüştü. Taşo da SAS'ı yakasından yakaladı ve tekmeleyerek avluya çıkarttı, Land Rover'ının direksiyonunda uyuklayan bir askere seslendi. Asker ağzında sigarayla Land Rover'ın arkasına bir ip bağladı ve direksiyona geçti. Dört asker Malko'yu ipin diğer ucuna bağladılar. Çavuş Taşo aracın kaportasına vurdu ve şoföre bir şeyler söyledi.

*

**

Asker aracı birinci vitese taktı ve gazladı.

Malko'nun tüm kasları gerilmişti, iki metre uzunluğundaki ip bileklerini kesiyor, hiçbir şey göremiyordu, acısıyla başbaşaydı. Adımları gitgide hızlandı. Şoför vitesi ikiye aldı. İki büklüm vaziyette koşan SAS durmadan haykırıyor attığı her adımda ağırlığı artıyordu. Aniden ayakları boşluğu dövdü ve yere yuvarlandı. Gökyüzü kararmış, kollarındaki gerilim dayanılmaz bir hal almıştı. Bütün yükü belkemiği ve sol tarafı taşıyordu.

Büyük bir acıyla kendine geldi. Taşa çarpmıştı. Bu arada egzoztan çıkan duman

yüzünden neredeyse boğulacaktı. Nasıl olduğunu anlamadan yüzükoyun döndü ve kendinden geçti.

XI. BÖLÜM

— Uyan Malko, uyan!

Malko gözlerini araladı. Önce hiçbir şey görmedi, sadece sırtının acısını hissetti. Bir an için kör olduğunu sandı, ama sonra gece olduğunu anladı. Etrafında bir ışık dolaştı. Belli belirsiz insanlar ve ağaçlar gördü. Yerde yatıyordu. Sarah Massawa ona doğru eğildi.

— Kıpırdamayın.

Zaten istese de kıpırdayamazdı. Yavaş yavaş neler olduğunu hatırladı. Land Rover, ip ve düşüşü. Sanki bir ameliyat sonrasında ayılıyordu. Buraya nasıl gelmişti?

— Neredeyiz? Neler oldu? dedi.

— ‘Fransız Büyükelçiliği’nin bahçesindeyiz dedi Eritreli. Duvardan atladık. Kapıdaki nöbetçiyi tanıyorum. İhbar etmeyecek. Bu elli hektarlık alanda bizi kimse bulamaz.

— Bana ayna verin, dedi Malko.

Yüzünün dağılmış olmasından korkuyordu. Sarah ceketinin cebinden küçük bir ayna çıkartıp uzattı.

Malko kendini inceledi, her yerinde sıyrıklar vardı. Vurulan yerler ise şişmişti, zar zor ağzını açabiliyordu.

— Beni nasıl buldunuz?

Dişleri birbirine vuruyordu. Elbiseleri lime lime olmuştu. Üzerine örtülen kalın battaniye ısınmasına yetmiyordu. Bulundukları alanda çok sayıda silahlı adam vardı. Sarah bir sigara yaktı.

— Sizi Dick kurtardı. Bana altının nerede

olduğunu bildiğinizi söyledi, yoksa adamlarımın hayatını tehlikeye atmazdım. Kurtulma şansınız yüzde birdi. Buraya gelmek için tüm şehri katettik. Keşen Irmağı kıyısında Land Rover'a saldırdık, adamlarımdan ikisi vuruldu. Aracı tahrip etmek istemediğimiz için epeyce zorlandık... (Başını eğdi.) Ortalık yatışincaya dek burada kalmalıyız. Şu anda diplomatik dokunulmazlığımız var.

— Altının şu an için nerede olduğunu bilmiyorum, ama bulabileceğimizi sanıyorum, dedi SAS.

Avasa'daki randevuyu anlattı. Sarah'ın gözleri parlıyordu. Malko'ya öyle sıkı sarıldı ki, adam bağırdı.

— İlk fırsatta gideceğiz, dedi Eritreli.

— Dick nerede?

Sarah başını salladı.

— Bilmiyorum, bizi bulması lazım. Çünkü elbiselerinizi getirecek. Çavuş Taşo sizi ele geçirmek için her şeyi yapacağından o da gizleniyor.

Ağaçların arasında hışırtılar oldu. Sarah Kalaşnikof'una sarıldı.

— Sizin için ilaç geldi, dedi.

Ağaçların arasından çıkan sakallı adam bir paket uzattı. Sarah yanına çömeldi ve sırttı.

— Vücudunuza sürmemiz lazım, iki saat sonra hiç acınız kalmaz. Bunlar bitkidir. İlaç bulamadığımız için bunları kullanırız...

— Ama ben her yanıma süremem.

— Bırakın, ben sürerim, dedi Sarah.

Malko'yu soydu. Karanlığa rağmen şişlikler görülüyordu. Eritreli onun çıplaklığından rahatsız olmamıştı. Sağ eliyle merhemi aldı ve Malko'nun göğsüne sürdü. Malko bir çığlık

attı.

— Canınızı mı acıttım?

Acıdan nefesi kesilen SAS başını salladı. Sarah merhemi sürerken, Malko bağırarak için dişlerini sıkıyordu. On beş dakika sonra vücudu yanmaya başlamıştı.

— Yanıyorum, dayanamayacağım, dedi Malko.

Sarah tanıştıklarından beri ilk kez güldü.

— Çok iyi, aman üşütmeyin, dedi.

Malko'ya birkaç yudum içki içirdi.

— Şimdi uyuyun. Ben de yanınıza yatacağım, çünkü battaniyemi size verdim, dedi kadın.

Malko'yu öyle ateş basmıştı ki, çırlıçıplak bile uyuyabilirdi. Sarah soyunmadan yanına uzandı ve:

— Üşüdüm, dedi.

Aniden SAS'a sarıldı. Ama bu davranışta cinsel hiçbir yan yoktu, sadece ısınmak istemişti.

*

**

Ağaçların arasından bir gürültü geldi. Sarah Massawa ile Malko hemen o yöne döndü. İki adam geliyordu.

— Bu Dick! diye haykırdı Malko.

Yine her zamanki gibi sakın görünüyordu. SAS ile uzun uzun tokalaştı. Heyecandan gözleri nemlenmişti.

— Az kalsın ölüyordunuz. İşte giyecekleriniz.

— Ya siz?

Dick güldü.

— Benim çok dostum var. Ama yenileri iyi sayılmaz.

— Elmas'dan haber var mı?
— Hayır. Ama o konuda endişelenecek bir şey yok. Bu gece saat altıdan itibaren Derg'in Addis'te üç gün süreyle sokağa çıkma yasağı ilan edeceğini öğrendim.

XII. BÖLÜM

— Üç günlük mü, niçin?
— Sizi bulmak için. Yabancıların evleriyle elçilikleri arayacaklar. Buraya da gelecekler. Buradan gitmelisiniz.

Malko uzunca bir süre düşündü. Bu koruluğun iyi bir barınak olduğuna karar verdi.

— Nereye gideceğiz? dedi.

— Addis'i terkedip bizi Avasa'da bekleyen Elmas ile buluşmalıyız, ama bu kolay değil.

— Yollar kontrol ediliyordu. Ben de zar zor yürüyebiliyorum.

— Bir plan yaptım. Ayrı ayrı gideceğiz. Birisi arabamı Nazaret yoluna götürdü. Ben oraya kadar yürüyeceğim. Size gelince, sizi kontrol noktalarından geçirmeyi deneyecek birisini buldum. Ama bunun yüzde yüz garantisi yok.

Çok sakindi.

Sarah ilerledi ve lafa karıştı:

— Ben de onunla gitmek istiyorum. Uzun süre yalnız kalamaz. Zaten silahları Addis'e taşıyacak kişi de Avasa yakınlarında.

— Sizi burada bırakmak zaten söz konusu değil, dedi Dick Bruce. Biz her şeyi sizin için yapıyoruz, oraya varmayı dileyelim yeter. En azından birimiz.

— Ne yapmayı düşünüyorsunuz? dedi SAS.

— Büyükelçi olan bir dostumun kordiplo-matik plakalı arabası var. Normal şartlarda arabanın bagajını aramaya hakları yok. Siz

onun bagajında olacaksınız.

Malko yorum yapmadı. Son derece rahatsız bir yolculuk olacaktı, ama Sarah Massawa'nın yanında olması bir bakıma iyiydi.

— Bu dostunuz kim? dedi SAS.

— Moncogo, dedi Amerikalı.

— Moncogo ha! Ona oynadığımız oyundan sonra benden nefret ediyordur. Sonra...

Dick Bruce lafını ağzına tıkadı.

— Moncogo iyi bir insandır. Üstelik çok işimize yarıyor. Moncogo hükümdarına bir hediye vermek istiyordu, ama elinden pek fazla bir şey gelmiyordu. Sizi oraya götürebilirse aldığım İncil'i ona vereceğim. Bu sayede ülkesinde dışişleri bakanı olma şansı var...

— Yeterli bir neden olduğuna inanıyor musunuz?

— Tek sebep bu değil. Moncogo askerlerin Wallela'yı öldürdüğünü biliyor. Onu çok severdi ve Derg'e bunu ödetmeye yeminli. Derisi siyah olduğu için herkes onu aşağılıyor, ona köpek gibi davranıyorlar.

— Peki ya başaramazsa neler olacak?

— Sizi geçirmek için gerekli tüm olanaklara sahip. Debre-Zeit'te düzenli olarak gidip gördüğü bir bayan arkadaşı var. Bu sayede askerler onun arabasını tanıyor. Hem elçi, hem de ABT'de görevli. Ayrıca, Etyopyalılar ABT'nin Addis'i terketmesinden korkuyor. Tüm bu noktalar göz önüne alındığında fazla bir tehlike yok.

Sarah Massawa her şeyi dikkatle dinlemişti. Kalaşnikof'unu aldı ve:

— Ne zaman gidiyoruz? diye sordu.

— Yarım saat sonra Moncogo bahçeye gelip kültür ateşesinin otoparkına girecek. Bu

saatte burada kimse olmaz, giyinmeniz lazım.

Malko paketi alıp açtı. Gömlek, keten pantolon, kısa kollu beyaz ceket, çizme ve iç çamaşırı vardı. Süratle giyindi.

— Gelin, geç kalmamak lazım, dedi Dick.

— Şu Taşo pisliğini arkamızda bırakıp gitmek yazık! dedi SAS.

— Her şeyin bir zamanı var, şu an için av biziz. Zaten altını ele geçirecek olursak Derg, Çavuş Taşo'nun hesabını kendisi görür. Çünkü başarısızlığı affetmezler.

Dick Bruce'un sakinliğini hiçbir şey bozamıyordu. Malko bu adamın arada sırada da olsa insani duygulara kapılıp kapılmadığını kendi kendine sordu. Elçinin evinin etrafından dönerek büyük parkta ilerlediler.

Aniden bungalovların arasındaki otoparkta bir Mercedes gördüler.

— Orada, dedi Dick.

Önden o gitti. Moncogo onu görünce dışarı çıktı. Çok şıktı. Aralarında kısa bir konuşma geçti. Sonra Amerikalı döndü ve SAS'a bir işaret yaptı. Malko, Sarah Massawa'nın yardımıyla korudan çıktı ve yürümeye başladı.

Malko'yu gören zenci elçi sırtıttı ve elini uzattı.

— Vahşiler sizi iyice benzetmişler! Haydi gidelim, dedi.

SAS ve Sarah bagaja yerleştiler.

Dick dikkatle kadının önüne Kalaşnikof'u koydu.

— Biraz sonra görüşmek üzere, her şey yolunda, dedi.

Bagaj kapağı gürültüyle kapandı. Mercedes hareket etti ve biraz sonra çukurlu bir yolda sallanmaya başladı. Her sarsıntıda SAS

Sarah'a sürtünyordu. Sonunda kadının beline sarıldı, böylece ona çarpmayacaktı.

Yolculuk pek rahat değildi, ama yine de tabutta olmaktan bin kat daha iyiydi. Dick Bruce Malko'ya Addis'e yüz kilometre uzakta ordu denetiminde olmayan bir bölgede buluşacaklarını söylemişti. Mercedes hızlandı, ama sık sık durmalarından hâlâ Addis'te oldukları belliydi. Her duruş kalkışta SAS'ın kasları zonkluyordu.

XIII. BÖLÜM

Kilit gıcırdadı ve kapak açılınca masmavi bir gökyüzü ortaya çıktı. Malko gözlerini kırptırdı, hareketsizlikten uyuşmuştu. Yavaşça olduğu yerden çıktı. İki saat boyunca son sürat yol almışlardı.

Manzara peri masallarını andırır güzellikeydi. Kuş sesleri dışında etrafa mutlak bir sessizlik hakimdi. Görünürde tek bir yol vardı. Biraz sonra Sarah da bagajdan çıktı.

— Neredeyiz? dedi SAS.

— Addis'in iki yüz kilometre uzağındaki Abiata Gölü'nde. Dick buraya gelecekti, ama hâlâ gelmemiş. Acele etmeli, yoksa küçük dostum öfkelenir.

Malko gölün düzgün yüzeyini büyük bir yıkanma isteğıyle seyrediyordu. Suyu doğru birkaç adım attı, ama ayak bileklerine kadar siyah çamura battı ve geri çekildi. Burada güneş Addis'ten daha çok yakıcıydı, aniden korkunç bir baş dönmesi hissetti ve düşmemek için arabaya yaslandı. Yeniden bütün kasları ağrımaya başlamıştı, ayrıca başı zonkluyordu.

— Bembeyaz kesildiniz, dedi Sarah.

Kendini zar zor arabanın arka koltuğına bıraktıverdi ve gözlerini kapattı. Sarah yanına geldi.

— Avasa'da size yeniden masaj yaparım, ama iyeleşmeniz birkaç gün alır, dedi.

SAS cevap vermeye cesaret edemedi, gözlerinin önünde Wallela'nın hali canlandı.

Moncogo iyice sinirlenmişti.

—Yol kenarına çıkalım, böylece vakit kazanırız. Debre-Zeit'e gitmem lazım, dedi.

Bir kilometre kadar çamurlu yolda ilerledikten sonra ırmağın kenarındaki yola çıktılar, burası da bomboştu. Moncogo Mercedes'i bir ilan tabelasının yanında durdurdu. Yolun her iki tarafı hububat tarlalarıydı.

Malko uyukluyordu. Sarah Kalaşnikof'unu temizlerken diplomat da gözlerini kısmış yola bakıyordu.

*

**

— İşte o!

SAS öyle ani döndü ki, acıdan inledi. Dick Bruc'un eski Land Rover'ı yaklaşıyordu. Araç yoldan çıktı ve Mercedes'in yanında durdu. Malko rahatlamıştı. İki saattir bekliyorlardı ve her geçen dakikada Amerikalının akıbeti hakkında kuşkuya kapılıyorlardı.

Dick aracından indi ve onlara yaklaştı. Diplomatın elini uzun uzun sıktı.

— Gitmem lazım, dedi diplomat.

Dick Land Rover'ına giderek gri bezle sarılmış bir paket ve küçük bir küp alıp döndü. Kıptice açıklamada bulunarak her ikisini de zenciye verdi. Diplomat peketi açtı ve ıslı ıslı gözlerle İncil'i karıştırdı.

— Teşekkür ederim, çok teşekkür ederim. İmparatorum buna çok sevinecek, dedi.

Malko ile samimi bir şekilde tokalaştı. Sarah'ın eli adamın avucunda kaybolmuştu.

— Yakında Addis'te görüşürüz.

Mercedes'ine atladı, hareket etti ve bir süre sonra gözden kayboldu.

— İncil ile birlikte ona ne verdiniz? dedi SAS.

— Isırgan ezmesi olan alabalit. Moncogo cinsel gücünden emin değildir, bu ezme ise şehvet uyandırır...

— Her şey yolunda mı?

— Fena değil, ama yürümek zorunda kaldım ve bu yüzden de geciktim. Haydi arabaya fazla geç kalmadan Avasa'ya varalım.

Mercedes'in bagajından sonra Land Rover'ın sert koltuğu insana taht gibi geliyordu. Yolda hemen hiç araba yoktu. Bu Etyopya'nın işgal altında olduğu dönemde İtalyanlar tarafından yapılan sayılı yollarından biriydi. Güneye doğru inildikçe görünüm değişti, çok sayıda at arabalarının bulunduğu birçok kasabayı geçtiler.

Malko Dick'in sesiyle kendine geldi:

— Geldik sayılır.

Malko doğruldu. Anayoldan çıkmış, bataklık bir gölün kıyısından ilerliyorlardı. Dick Bruce sağa sapıp üzerinde silinmiş harflerle Bellevue Oteli yazan kapıdan geçti ve bir kulübenin önünde durdu. Duvardaki levhada "DANIŞMA" yazıyordu.

— Bekleyin, dedi Amerikalı.

Dick kulübeye girdi. SAS da bacaklarının uyuşukluğunu gidermek için indi. Burası büyük bir bahçe içine serpiştirilmiş bungalov ve kulübelerden oluşan garip bir oteldi. Göl ise tüm bahçe boyunca devam ediyordu.

— Sidaloların ülkesindeyiz, dedi Sarah.

— Arandığımız halde bu otele gelmek tehlikeli değil mi? dedi Malko.

— Burada Addis-Ababa'dan çok uzaktayız. Telefonlar çalışmıyor, sadece bir tek telsiz var. O da valide. Elindeki asker sayısı az. Vali daha çok yolu kesen haydut Kiftalar ve Sidalolar.

Kurtuluş Cephesi ile uğraşıyor. O yüzden güvenlikteyiz. Ama altın için niye buraya geldiğimizi anlamıyorum. Bu bölgede yalnızca Sidalo köyleri var.

— Ben de sizden fazla bir şey bilmiyorum. Elmas'ın burada olmasını dilerim. Bize her şeyi o açıklayacak...

Dick Bruce kulübeden çıktı ve onlara doğru geldi. Gözleri sevinçten parlıyordu.

— Burada. 32 no'lu kulübede kalıyor. (SAS'a bir anahtar uzattı.) Siz 36 numaradasınız. Orası büyüktür. Sarah da sizinle kalabilir. Kendime bir bungalov tuttum.

Direksiyona geçti ve binaların arasındaki patikada ilerlemeye başladılar. Malko Elmas'ı göreceği için yerinde duramıyordu. Dick kulübelerden birinin yanında durdu.

— Burası, dedi.

Malko anahtarı Sarah'a uzattı.

— Ben sonra gelirim.

*

**

— Oh! Nihayet geldiniz!

Elmas yataktan fırladı ve SAS'ın kollarına atıldı. Uzun saçlarını ortadan ayırmıştı. Yine her zamanki bej kumaş pantolonunu ve pas rengi çizmelerini giymişti.

— Tanrım, size ne oldu? Sizi dövmüşler... dedi kadın.

— Tutuklandım. Sarah Massawa olmasaydı, şimdi burada olamazdım.

SAS yatağa oturdu ve olanları anlatmaya başladı. Elmas dinlerken dudaklarını ısırıyordu. Malko Wallela'nın başına gelenleri anlatınca kadın sessiz sessiz ağlamaya ve inanmıyormuş gibi başını sallamaya başladı.

— Korkunç bir şey bu! Şehire dönmesine izin vermemeliydim, dedi prenses.

— Bu sizin suçunuz değil. Artık düşünmeyin, dedi Malko.

Bir süre sessizce oturdular. Elmas SAS'ın yüzünü okşayarak:

— Sizi tedavi etmek lazım, dedi.

— Peki, dedi Malko. Ama şimdi bana neler olduğunu anlatın.

— Hiç. Bekliyorum, dedi kadın.

— Hiç de ne demek?

— Durum şu: Addis'ten ayrılırken Rahip Jorgensen altını denetleyen kişiye haber verip, benimle Bellevue Oteli'nde buluşmasını sağlayacağını söyledi. Ama bu buluşmanın ne zaman olacağını söylemedi. Başka da bir şey bilmiyorum.

— Pekâlâ, beklemekten başka yapacak bir şey yok. Bir duş alıp dinleneyim. Sonra sizi Sarah ile tanıştırayım.

XIV. BÖLÜM

Hava çok gergindi. Üç gündür süren bekleyişten sonra Malko tamamen düzelmişti. Ama bu zoraki tatil onu için için kemiriyordu.

— Elmas, bir şeyler yapmak lazım. Burada elimiz kolumuz bağlı bekleyemeyiz. Yaptığımız tek şey odadan lokantaya, lokantadan da bara gitmek. Bu biraz daha böyle sürerse çıldıracağız dedi SAS.

— Adamlarım beni Addis'te bekliyor. Onları uzun süre habersiz bırakamam, dedi Sarah Massawa da.

Elmas bir sigara daha yaktı.

— Size hiçbir şey diyemem. Zorluklarla dolu bir ülkedeyiz. Addis'e dönüp Rahip Jorgensen'i görmek lazım.

Tekrar sessizlik oldu. Hiçbir çözüm yoktu. Üç gün boyunca cevabı olmayan sorular sormak, etrafı incelemek ve gölün sakin suyunu seyretmek çok sıkıcıydı. Tabii bu arada Çavuş Taşo izlerini de bulabilirdi.

— Pekâlâ bu akşama kadar bekleyelim. Eğer bir şey olmazsa yeni bir karara varırız, dedi Malko.

Sinirli bir şekilde kulübeden çıktı, biraz hava almak için göle giden patikadan yürümeye başladı. Kıyıya gelince tuhaf bir manzarayla karşılaştı. Otelde her gün karşısına dikilip sigara isteyen yaşlı Avrupalı Hans yük iskelesinin yanında çırılçıplak suya oturmuştu. Çevre köylerinden olan genç karısı ise mahalli giysisiyle yanında dikilmiş, onu yıkıyordu.

İhtiyar SAS'a mutlu bir şekilde:

— Siz de denemelisiniz! dedi. İnsan uçak parasını denkleştirip bu cehennemden kurtulamadıkça böyle vakit geçiriyor...

Islanan giysi kadının vücuduna yapışmış, tüm hatlarını ortaya çıkarmıştı. Adamda bu kadınla yatacak güç kalmadığını düşünen Malko güldü, ama ihtiyarın gözlerindeki ifade dikkatini çekti. Uçak parasını bile bulamayan dilenci kılıkli birinde rastlanmayacak bir parıltıydı bu. Aniden gerçeği gördü. Bunu daha önce nasıl farkedememişti? Aracı Hans idi! O da Jorgensen gibi yabancıydı ve söylediğine göre yıllardır burada çalışmıştı.

— Haydi gelin! Walli sırtınızı keseleyecek, dedi ihtiyar.

Otuz saniye sonra SAS dizine kadar suya girmiş ve ihtiyarın yanına gelmişti. Şaşkınlıktan gözleri faltaşı gibi açılan zenci kadın kocasının başını şampuanlamayı bırakmıştı.

— Aferin, bu hayatımızın en güzel banyosu olacak, dedi Hans.

Malko Walli'nin kendini sabunlamasına izin verdi. İhtiyar sürekli konuşuyordu... Aniden Elmas ile Dick göründü. Manzarayı farkedenden prenses geri dönüp Amerikalıyı peşinden sürükledi. Hans bu arada kurulanıyordu. Rengi solmuş bir gömlek, torba gibi olmuş bir pantolon, delik çoraplar ve topukları aşınmış ayakkabılarını giydi. Malko da çabucak giyinip Hans'a baktı.

— Hans, niçin Avasa'da olduğumu biliyor musunuz? dedi.

İhtiyar mutlu mutlu baktı.

— Tatil için mi? Yanınızda çekici bir genç bayan var. Etyopyalı kadınlar sık sık

dostlarıyla buraya gelirler.

— Tatil için gelmedim. Bir aracıyı bekliyorum, ama onu tanımıyorum.

Adamın yüz ifadesi değişti, ama sesine hakim oldu ve bir soru yöneltti.

— Aracı mı? Ne için? Yoksa genç bir Sidalo kadını mı satın almak istiyorsunuz?

— Hayır, hükümdar altınının nerede olduğunu bilen birini bulmak istiyorum. Bu kişinin de siz olduğunu sanıyorum!

Hans etrafını kolaçan etti, sonra SAS'a bakarak sakın bir sesle:

— Yanılmadınız, dedi.

XV. BÖLÜM

Malko öylesine heyecanlanmıştı ki, neredeyse adama sarılıp öpecekti.

— Niçin bir şey söylemediniz? Ne bekliyordunuz? Eğer sizden şüphelenmeseydim neler olacaktı?

Hans Meyer buruk buruk güldü:

— Belki de hiçbir şey. Kim olduğunuzu çok iyi biliyordum. Çünkü dostum Jorgensen haber yolladı, ama tereddüt ediyordum. Çok ağır bir sorumluluk yüklenmişim ve yanılmam gerekiyordu. Bu yüzden de bir süre sizi inceledim. Daha sonra, yükümü size devredebileceğime dair bir işaret bekledim. Artık yorgun ve yaşlıyım, yerime geçecek birini bulmalıyım. Bu işi Jorgensen'e teklif ettim, ama korktu.

— Siz nasıl...

Hans SAS'ın lafını kesti ve kolundan tutarak gölün yanındaki patıkaya sürükledi.

— Hükümdarla çok eskilere dayanan bir arkadaşlığım var ve bununla kıvanç duyarım. İngiltere'ye sürüldüğünde ben de yanındaydım. Sonra birlikte döndük...

— Saraydaki göreviniz neydi?

— Ulu Majesteleri'nin şairiydim, ayrıca aslanlara bakardım... Ulu Majesteleri bana öylesine dostluk gösterirlerdi ki, lakabım "gözbebeği" anlamına gelen Bitwodded idi... Geldiğiniz andan beri sizi inceliyorum. Anladığım kadarıyla çok saygın bir insansınız. Bu da önemli bir nokta. Ben bu altının

muhafızıyım ve efendim öldüğüne göre hesap vereceğim tek varlık Tanrıdır.

— Böyle olduğunu sanmıyorum, dedi SAS.

— Aslına bakarsanız öyle olduğuna ben de inanmıyorum. Soylu birince benziyorsunuz. Dilerim, adına çalıştığınız kişiler de sizin gibi olsunlar.

Malko ufak tefek Sarah Massawa'yı ve onun cesaretini düşündü.

— İyi amaçlar için kullanacaklarını sanıyorum.

İhtiyar SAS'a yaklaştı.

— Daha önce de altının bir bölümünü yurtdışına kaçan ve imparator ailesini başa geçirmek için savaşacaklarını söyleyen kişilere verdim. Hiçbir şey yapmadıkları gibi altını kumarhanelerde kaybettiler.

Malko büyülenmiş gibi dinliyordu. Kim bu acayip ihtiyarın şu görkemli hazinenin bekçisi olabileceğini tahmin ederdi? Tam ihtiyarın kulübesinin önüne gelince durdular. Elbisesini değiştirdikten sonra dışarı çıkan zenci kadın kocasını Sidalolar gibi selamladı. Hans Malko'ya dönerek:

— Sizden ayrılmam lazım. Kabız olduğum için Walli bana ishal ilacı hazırlamış. Hemen içmeliyim. Sonra da dinleneceğim. Yarın görüşürüz.

Uzaklaşırken sırtarak döndü.

— İyi uykular!

*

**

— Delice bir şey, dedi Dick Bruce.

— Belki de kaçık bir ihtiyardı? dedi Elmas.

Kalaşnikof'unu yağlayan Sarah tek kelime etmiyordu. Dördü de SAS'ın kulübesindeydi-

ler.

— Altının nerede olabileceğini kestiremiyorum. Yalnızca köylülerin olduğu bir hayvan-cılık bölgesindeyiz. Ayrıca tonlarca altın varsa, bunu saklamak için büyük bir yer lazım, dedi Dick Bruce.

— Peki nasıl oluyor da bu adam böyle yaşıyor? Doğru dürüst elbisesi bile yok. İnanılacak gibi değil. Şu Walli adındaki Sidaloyu da gördünüz, muskası haricinde tek bir mücevheri bile yok.

Odaya sessizlik hakim oldu. Bir süre sonra Sarah Massawa konuşmaya başladı:

— Adamın doğruyu söylediğini sanıyorum. Yüksek görevlerle şırmarmayıp hâlâ sağduyulu olabilen bir ihtiyar o. Size şair olduğunu söylemiş, bir sanatkâr gibi davranıyor. Yarın altının yerini öğreneceğimize inanıyorum.

— Ben inanmıyorum. Yatacağım, dedi Elmas.

Ayağa kalktı, peşinden Dick Bruce da onu izledi ve kulübeden çıktılar.

— Niçin böyle dediniz? dedi Malko Sarah'a.

Eritreli kadın Kalaşnikof'unu bir köşeye bırakıp karşısına geçti. Gözleri sevinçten parlıyordu.

— Çünkü hem hissediyor, hem de biliyorum. Geçen gece gördüğüm rüyada altını buluyorduk ve rüyalara inanırım.

— Öyleyse rüyaların gerçek olmasını dileyelim.

SAS ayağa kalkmak istedi, ama acıdan kıpırdayamadı. Sanki sol böğrüne şiş sokuluyordu, yerine oturdu.

— Sizi tedavi edeyim, soyunun, dedi Sarah.

Canı öylesine yanıyordu ki, ayakkabılarını zor çıkarttı. Sarah kollarını sıvamış elinde merhem bekliyordu. Yüzükoyun uzanır uzanmaz kadın masaja başladı. Eritrelinin eli sanki aynı anda tüm vücudunda dolaşıyordu.

— Dönün, dedi Sarah.

Emre uyan Malko karnında ve ardından daha aşağılarda dolaşan parmaklarla tahrik oldu.

Göz göze gelince Sarah:

— Aşağı yukarı altı aydır sevişmedim. Bu gece kafam rahat ve sizle sevişmek istiyorum, dedi.

Üstündekileri süratle çıkardı ve bacaklarını açarak Malko'nun üstüne çıktı...

XVI. BÖLÜM

Malko odanın kapısı vurulunca sıçrayarak uyandı. Çırılçıplak uyuyakalan Sarah da Kalaşnikof'una sarıldı. SAS kapıya gitti ve açmadan:

— Kim o? dedi.

Bir kadın sesi anlaşılabilir bir dilde cevap verdi. Kulak kabartan Sarah yataktan kalktı.

— Bu Hans'ın karısı Walli, dedi kadın.

Malko pantolonunu giydi ve kapıyı açtı. Zenci kadın hızlı hızlı konuşarak içeri daldı. Sarah elbiselerine doğru atıldı.

— Tanrım, kocası Kosso denen ilaçtan çok içmiş ve çok hastaymış. Adamın ölmesinden korkuyor! dedi Eritreli.

Bir bu eksikti. Kızı takip ederek ihtiyarın kulübesine kadar gittiler. İçersi zayıf bir lambayla aydınlatılıyordu ve kulübede garip bir koku vardı. Hans gözlerini açtı ve Malko'yu gördü.

— İçin için eriyorum. Bu salak bana çok güçlü bir Kosso verdi, ölmek üzereyim.

— Bir doktor bulayım, dedi SAS.

Soğukkanlılığını korumak istiyordu, ama sonuca böylesine yaklaşmışken başarısızlığa uğramak hiç de hoş değildi. Hans başını salladı.

— Lüzum yok, öleceğimi hissediyorum. Size altının nerede olduğunu anlatacağım.

Sustu. Malko onun başaramayacağını sandı, ama ihtiyar devam etti:

— Buralarda, Avasa'da hükümdarın bir av

köşkü var. Şu anda han olarak kullanılıyor. Oraya sık sık helikopterle gelirdi. Bir keresinde av köşkünde Mareşal Tito ile akşam yemeği yedim.

— Altın orada mı? dedi SAS.

— Hayır. Av köşkünden sonra bir tepe var. Balta girmemiş ormanda iki kilometre kadar yürüyün. Tam tepede İtalyanların işgal döneminde yaptıkları bir kalenin kalıntısı var. Orada... (Derin bir soluk aldı.) Etrafı yıkıntı halinde bir duvarla çevrili. Bir çatlak, bir delik bulunuyor. İçi muska doludur. Altın orada. Yerlilerde âdettir. Muskalı yere girmezler...

İhtiyar ellerini karnında kenetleyerek kasıldı. Yanına koşan Walli alnını sildi. Biraz sonra Hans rahatlamıştı. SAS bir an için adamın uyuduğunu sandı, ama hiç hareketsiz yattığını görünce gerçeği anladı ve:

— Öldü, dedi.

Walli korkunç bir çığlık atarak ağlamaya başladı. Sarah ve Malko gözgöze geldi. Artık orada yapacak hiçbir şey kalmamıştı. Son bir kez ihtiyara baktıktan sonra kulübeden çıktılar.

Saat sabahın beşiydi ve yavaş yavaş gün doğuyordu. Amerikalının kapısını çaldılar, adam kuşkulu ve uykulu bir halde birkaç saniye sonra kapıyı açtı.

— Altının nerede olduğunu öğrendik, dedi SAS.

Dick Bruce hemen ayıldı.

— Tanrı aşkına! Girin.

Adam giyinirken Malko, Hans'ın ölümünü anlattı. Amerikalının muskalı yere aklı yatmıştı.

— Doğrudur. Sidaloların da Gallaların da

boş inançları çoktur. Dünyanın tüm altınlarını verseniz, muskalı bir çukura bir yerliyi asla indiremezsiniz. Hükümdar da bu gerçeği biliyordu.

Malko âdeta düş gördüğünü sanıyordu. Böylesi bir zenginliğin sahibinin açlık ve sefalet içinde ölebileceğine inanamıyordu. Nefis vücutlu Walli bile altın içinde yüzen bir dul olduğunu bilmiyordu.

Dick Bruce giyinmişti. Gerçeği çok kısa bir süre sonra öğreneceklerdi.

— Boşuna heveslenmiş olabiliriz. Onun için Elmas'ı uyandırmayalım, dedi SAS.

Otoparka gidip Land Rover'a yerleştiler. En fazla bir saat sonra gerçeği saptamış olacaktı.

XVII. BÖLÜM

Land Rover tepeye çıkarken tüm manzara-ya hakim bir düzlükte inşa edilmiş bir bina gördüler.

— İşte hükümdarın av köşkü. Varlığını biliyordum, ama çoktan terkedildiğini sanıyordum. Doğru yoldayız, dedi Dick Bruce.

Çukurlarla dolu yoldan iki kilometre kadar daha ilerlediler. Bir virajdan sonra yol aniden bitiverdi. Araçtan indiler ve Dick etrafı el feneriyle taradı. Nihayet tepeye doğru çıkan bir patika buldu.

— Yol bu olmalı, deneyelim, dedi.

Land Rover'ın arkasından bir kangal ip ve bir balta aldı. Sarah omzunda Kalaşnikof'u ile en arkadaydı. On dakika bu zorlu şartlarda ilerlediler. Aniden Dick alçak bir duvara çarptı. Yolu feneriyle aydınlatı ve tropikal bitkilerin sardığı eski taşları gördü. Bu İtalyanların inşa ettiği kalenin dış duvarıydı.

Hava aydınlanmış, etraf daha iyi görünür hale gelmişti. Tüm yıkık duvarları inceleyerek Hans Meyer'in söylediği yarığı aramaya koyuldular. Birden Dick Bruce haykırdı:

— Burada, gelin!

Sarah ve Malko koşular. Amerikalı fenerini üstü bitkiyle kaplı alçak bir duvara doğru tutuyordu. Öbür tarafta bir yarık vardı. Malko baltayı aldı, duvarı aşip sapını boşluğa doğru uzattı. Sap hiçbir engele takılmadan kayboldu. Heyecanla döndü.

— Bulduk. Dick, feneri verin, dedi.

Yüzükoyun yatıp feneri sarkıttı. Bu dört, beş metre derinlikte bir kuyuydu.

— Aşağıya inmek lazım, dedi.

Dick Bruce ipi duvarın arasından çıkmış bir köke bağladı, diğer ucunu kuyuya sarkıttı.

— Size ışık tutayım.

Malko yavaş yavaş ipten kayarak inmeye başladı. Bu tür hareketlere fazla alışık olmadığı için kısa sürede terledi. Dört metre sonra ayağı yere değdi. İçersi dışardan çok daha soğuktu ve ayağının altında bir şeyler çatırıyordu.

— Feneri yollayın, diye bağırdı.

Feneri havada kaptı ve yeri aydınlatı. Önce yılan zannettiği şeylerin muska olduğunu anladı. Sonra doğruldu ve sağdaki boşluğa yürüdü ve tam zamanında durdu. Çünkü burada ikinci ve derin bir kuyu vardı. On metre derinlikteki bu çukura madeni bir merdivenle iniliyordu. Kırk sekizinci basamakta yere ulaştı. SAS önce yerin boş olduğunu sandı, fakat fener beyaz bir şeyleri aydınlatı. Yirmi metre uzakta ağızları çelik telle bağlı ve yeşil mühür vurulmuş beyaz torbalar gördü. Bunlardan birini kaldırmaya çalıştı. Her torba en az yirmi kilo ağırlığındaydı. Etrafı ışıkla taradı ve gözlerine inanamadı. Yüzlerce torba vardı. Derg iki yıldır bu hazineyi arıyordu. Tekrar merdivene dönerek tırmanmaya başladı. Nihayet, ilk kuyuya gelince iki buklüm ipe doğru koştu.

— Malko!

Gelen ses Dick'indi.

— Her şey yolunda, yukarı çıkıyorum.

Kuyunun ağzında Dick elinden yakaladı ve Sarah'ın da yardımıyla dışarı çıktı.

— Altın orada, dedi.

*

**

Malko sanki Everest Tepesi'ne tırmanmış kadar yorulmuştu ve tüm kasları ağrıyordu. Land Rover Sidalo köyüne gelince durdu. Köy oldukça hareketliydi. Ara sıra doktor ya da avcılar geldiği için kimse onları yadırgamıyordu. Araç da fazla dikkat çekmedi.

— Hâlâ çözümlenmesi gereken birçok sorun var, dedi Malko. Önce altını kuyudan çıkarmak, sonra da taşımak için bir kamyon lazım. Daha sonra altınla silahları değiştirmek gerek. Bu ülkede altın dolu bir kamyonla dolaşmak pek kolay iş değil, tabii yanında tam teçhizatlı bir ordu yoksa. Biz ise yalnız dört kişiyiz...

— Silahlar ve aracıyla ben ilgilenirim. İvanov adındaki bir aracı Yrgalem'de birkaç gündür bekliyor. Oraya otobüsle gideceğim, ama akşama dönememekten korkuyorum. Bu yüzden de altını yarın gece yükleyip takası cumartesi sabahı şafakta yapmak lazım, dedi Sarah.

— Silahlar nerede? dedi Malko.

Sarah ona dönerek güldü.

— Fazla uzakta olamaz. Bulgarlarla ilişkiyi sağlayan aracı bana silahların sınırdan sokulduğunu söyledi. Altının bir bölümünü ona verdikten sonra gerisini biz götüreceğiz.

— Silahları nereye saklayacaksınız?

— Buradan yirmi kilometre uzakta Afrika'nın en büyük mezbahaları var. Yöneticisi de dostumdur. Daha önce de etin içine gizlenmiş silahlar taşımam için bana kamyonlarını vermişti. O araçlar asla aranmaz. Gidip ona

haber verin, adı Varma'dır, dedi Sarah.

Kâğıt üstünde her şeyi halletmişlerdi. Land Rover Bellevue Oteli'nin kapısından içeri girdi. Geriye yalnızca Elmas'a haber vermek kalmıştı.

XVIII. BÖLÜM

— Yarın her şey bitmiş olacak. Addis'e dönmek hepimiz için çok tehlikeli. Cibuti sınırını geçmeniz için ben de sizinle geleceğim. Eğer Sarah'ın Dick'e ihtiyacı yoksa, o da bize eşlik edebilir. Siz de yeni hayatınız için gerekli olan altını alacaksınız. Onda en az Sarah'ınki kadar hakkınız var. Altını sizin sayenizde bulduğumuzu unutmayın.

Malko iyi haberi vermek için Elmas'ı yarım saat önce uyandırmıştı. Genç kadın duyduklarına inanamıyordu. Aniden suratı asıldı.

— Ya siz altından pay almayacak mısınız?

Malko gülerek başını salladı.

— Hayır.

— Niçin?

— Anlatması güç, ama bunun benim mizacıma ters düştüğünü söyleyebiliriz. Et-yopya'ya çalıştığım Şirket adına altını bulmaya geldim ve o Sarah'ın politik amaçları ve harekâtı için kullanılacak. Eğer her görevimden yüzde alacak olsaydım kişiliğim değişirdi.

Elmas gözlerini faltaşı gibi açmış dinliyordu.

— Siz nesiniz?

— Birtakım kurallara uyma gafletinde bulunan fakir bir prensim. Ama insan huyunu değiştiremiyor.

Hayranlıktan gözleri parlayan Elmas Malko'nun kollarına atıldı.

— Umarım bir gün sizin gibi birisiyle

karşılaşırım, dedi.

— Pek sanmam, çünkü neslim kurudu. Şimdi giyinin de bir kamyon bulmaya çalışalım. On beş dakika sonra lokantada buluşuruz, dedi SAS. Dick'i alıp hemen hareket edeceğiz.

*

**

— Bir kilometre kaldı, mezbaha köyü geçtikten sonra, dedi Dick Bruce.

Nitekim, biraz sonra birçok kamyonun durduğu bir alana geldiler. Burada çok sayıda bina göze çarpıyordu. Kamyonların hepsi 350 beygir gücünde on beş tonluk ve on tekerlekli gıcır gıcır Volvo F 89'du. Ana binadan elinde tüfek olan kel kafalı, uzun boylu birisi çıktı. Land Rover'da beyazlar olduğunu görünce araca doğru koştu.

— Bay Varma mı? dedi Malko.

— Benim.

— Bizi Sarah yolladı.

— Sarah mı? Burada mı?

— Fazla uzakta değil. Kamyonlarınızdan birine ihtiyacı var.

Mezbaha müdürü kasa dolu bir Volvo'yu işaret etti.

— Şu harekete hazır, mal Addis'te bir toptancıya satıldı ve parası alındı.

Dick Bruce sırtıttı.

— Adamın mallarının hepsini teslim alabileceğine dair size söz veremem.

— Talihiniz açık olsun, dedi müdür. Sarah'a onu göremediğime üzüldüğümü söyleyin. Asmara'da birlikteydik, harika bir kızdır. Yolunuz açık olsun. Anahtar arabanın üstünde.

Kamyonu nereye götüreceğiz? Bellevue'de göze batabilir, dedi Malko.

— Burada veterinerlik yapan arkadaşlarım var, ikonlar konusunda onlarla çalışıyorum. Kamyonu yarına kadar bahçelerinde saklayabiliriz.

*

**

İriyarı sakallı birisi midilliye binmiş, bahçede dolaşıyordu. Küçük bahçeye giren sarı Volvo'yu görünce durdu.

Dick'i tanıyınca yüzü değişti ve katıla katıla gülmeye başladı.

— Bu aletle ne yapıyorsun? Yoksa onu çaldın mı?

Bu veterinerlerden biriydi. Amerikalı onları tanıştırdı.

— Hayır, yalnızca birisine iyilik yapıyorum. Yarına kadar bunu burada bırakmam lazım, dedi. İçinde mal olduğu için Bellevue'ye götüremem.

— Mühim değil, bırakabilirsin. Sizi Bellevue'ye götüreyim, bana içecek bir şeyler ikram edin. Böylece medeniyete olan özlemi gideririm...

*

**

Malko en az üç saattir uyumaya çalışıyordu. Kafası öyle meşguldü ki, yatakta dönüp duruyor, sürekli olarak planı düşünüyordu.

Dick Bruce Avasa'da ip merdiven, el fenerleri ve bazı araç gereçleri bulmuştu. Hepsi de Land Rover'daydı. Sarah Massawa silahlar için gerekli bağlantıyı sağlayacak, ertesi gün gelecekti. Hans öldüğü yatakta yatıyordu. Ertesi gün hava kararır kararmaz altını

çıkartmaya başlayacaklardı ve bu iş şafağa kadar sürecekti. Gerisi ise Sarah'a bağlıydı.

Malko odanın kapısı vurulunca yerinden fırladı. Kalktı, kapıyı açtı. Karşısında Dick Bruce vardı.

— Giyinin, Taşo izimizi bulmuş. Kaçmalısınız, dedi Amerikalı.

XIX. BÖLÜM

— Taşo mu? Ama nasıl?...

Malko Amerikalıya kuşkulu kuşkulu bakıyordu. Dick içeri girdi ve kapıyı kapattı.

— Bizi Hans'ın dul karısı Walli ele verdi. Avasa'daki polis kolejinde görevli bir sevgilisi var. Çavuş Taşo çok sayıda adamla yola çıkmış, hemen Bellevue'yü terketmeliyiz.

SAS giyinmişti.

— Peki siz bütün bunları nasıl öğrendiniz? dedi şaşkınlıkla.

Dick Bruce bıyık altından sırıttı.

— Kafama bazı şeyler takıldı ve uyuyamadım. Gölün kenarına dolaşmaya gittim ve kulübesinde ışık gördüm. Bir dulun avunacak bir şeyler bulması gerektiğini düşündüm, ama bunu tek ve ilk düşünen ben değilmişim. Sevgilisiyle gününü gün ediyordu. Merak ettim ve karanlıkta gizlendim. Bir süre sonra konuşmaya başladılar. Taşo'nun köpeği bizi tuzağa düşürmek için şafağa dek burada kalacaktır.

— Veteriner dostlarınızın bizi konuk edeceğine inanıyor musunuz?

Elmas çıkageldi, korkmuştu.

— Oraya gidiyoruz, ama onlara gerçeği söylemeye mecburum, dedi Dick.

Işığı kapatıp çıktılar. Walli'nin kulübesi hâlâ aydınlıktı. Otoparka kadar sessizce geldiler. Land Rover'ı hareket ettiren Dick Bruce güneye gidiyorlarmış gibi geniş bir tur attı. Yine büyük tehlikelerle karşı karşıyadı-

lar. Bu şartlarda altın dolu sarı bir kamyonla dolaşmak delilikti. Aniden aklına gelen bir düşünceyle donakaldı.

— Sarah! Ona haber vermeliyiz, yoksa ellerine düşer, dedi Malko.

— Biliyorum, bizi bulamasa bile, Taşo muhakkak otelde bir tuzak kuracaktır, dedi Dick.

Malko gözlerini yola dikmişti. Birden:

— Hey, bakın! dedi.

Önlerinde ışıklar vardı. Bir barikattı bu.

*

**

— Tutunun, dedi Dick.

Yavaşladı, ikinci vitese taktı ve uzun farlarını yaktı. Üç veya dört asker vardı, birinin tüfeği elinde, diğerlerinin omuzlarında asılıydı. Elinde silah olanı Land Rover'a durmasını işaret etti ve Dick yavaşladı, tam hizalarına gelince de gazı kökledi. Arkalarından çığlıklar ve silah sesleri duyuldu. Dick Bruce haykırdı ve öne doğru eğildi.

— Dick, vuruldunuz mu? dedi SAS.

— Evet, bacağımdan.

İlk yoldan sola döndü ve uzun süre bu dar yolda ilerlediler. Elmas Amerikalının yarasına bakmak için elini uzattı, ama bir çığlık atarak geri çekti.

— Tanrım, çok kan kaybediyorsunuz! Direksiyonu bırakın.

— İdare ederim, siz karanlıkta yol bulamazsınız, dedi Dick.

*

**

Sessizce yol aldılar ve hiç beklemedikleri bir anda gölün kıyısına çıktılar. Otuz saniye sonra

da veterinerlerin bahçesindeydiler. Dick korna çaldı. Malko aşağı indiği anda bungalovda ışık yandı ve Dick Bruce'u Land Rover'dan çıkartırken de iriyarı sakallı adam gözüktü. Amerikalının pantolonundaki koca lekeyi görünce şaşırان veteriner koştu.

— Size kiftalar saldırmış!

Dick Bruce sırttı.

— Jack, bize saldıranlar kiftalar değil. Askeri bir barikatı geçerken ateş açıldı. Derg'in askerleri bizi arıyor, dedi.

Veterinerin beti benzi atmıştı. Kimse konuşmaya cesaret edemiyordu.

Malko lafa karıştı:

— Uzun süre kalmayacağız, yalnızca birkaç saat. Ama yarın sabaha kadar Dick'e göz kulak olmanız lazım. Ben şu genç hanımla bu gece gideceğim.

Sonra Dick'e döndü:

— Yrgalem'e gidip Sarah'a yetişmeyi deneyeceğim, onu nerede bulabilirim? dedi.

Müsekkin tesirini göstermeye başlamış, Dick'in yüzüne biraz renk gelmişti.

— Ana meydandaki bankanın yanında, altında kahve olan bir otel var. Yrgalem küçük yer, tek otel de o olduğuna göre orada kalması gerekir. Sizi askerlerin bulunmadığı güneydeki yola ulaştıracak olan vadideki dar yolu nasıl izleyeceğinizi anlatacağım. Bir kâğıt verin. Eğer yolu kaybederseniz, Elmas birilerine sorar.

*

**

Yola çıkmalarından iki saat sonra:

— Yrgalem olmalı, burada başka yerleşim alanı yok, dedi prenses.

Büyük bir meydana çıktılar. Malko kahveye benzeyen bir binanın önünde Land Rover'ı durdurdu. "OTEL" yazan bir tabela vardı. SAS kahveye girdi, içerde sesi sonuna kadar açık bir radyo çalıyordu. Dört zenci domino oynuyor, kasiyer de onları seyrediyordu. Bir müşteri daha vardı. Bu, dağınık beyaz saçlı, gazete okuyan bir beyazdı. Malko adama yaklaştı.

— Özür dilerim, Bay İvanov siz misiniz? dedi.

Yabancı yavaşça gazetesini bıraktı ve kuşkulu kuşkulu Malko'ya baktı.

— Adımı nereden biliyorsunuz?

— Ben Sarah'ın arkadaşayım ve onu arıyorum.

— Yarım saat önce Avasa'ya giden otobüse bindi.

Ne terslik! Sarah ile bir gün kararlaştıracaktınız, ne oldu? dedi SAS.

— Pazar günü için anlaştık.

— Pazar, yani öbür gün!

— Elimden bir şey gelmez... Kamyon arızalı, şoförüm tamirin en erken yarın öğlen biteceğini söylüyor.

— Dinleyin, cumartesi buluşmamız lazım, dedi Malko.

İvanov başını salladı.

— Bunu bana değil, şoföre söyleyin. Bir kilometre ilerde, meydandan biraz aşağıda tamiratla uğraşıyor. Kırmızı bir kamyon. Benim yolladığımı söyleyip kandırmaya çalışın.

— İyi, dedi Malko.

Kamyonun marşpiyesine oturmuş puro içen zenciyi görünce, Malko hemen yaklaştı.

— Beni Bay İvanov yolladı... dedi.

Ama adamın hiçbir şey anlamadığını farkedince sözlerini prensese tercüme ettirdi.

— Pazardan evvel imkânsız diyor, dedi prenses.

SAS saatine baktı, eğer beş dakika içinde hareket etmezlerse Sarah'ın otobüsünü asla yakalayamazlardı. Cebinden dört tane yüz dolarlık çıkardı ve ortadan yırttığı her banknotun yarısını adama uzattı.

— Eğer aracı yarın Avasa'da olacak şekilde tamir ederse diğer parçaların da onun olacağını söyleyin, dedi prensese.

Aniden zencinin yüzü değişti.

— Sarah buluşma yerini ayarlamış olmalı, değiştirmeyelim. Cumartesi saat yedide orada olsun. Tamam mı? dedi SAS.

Tercümeden sonra kısa bir konuşma oldu. Malko kendine uzatılan yağlı eli sıktı.

— Kabul etti, dedi Elmas.

Malko Land Rover'a binmişti bile. Manevra yaptıktan sonra son hızla Avasa yolunu tuttular.

*

**

— Otobüs bu!

Araç zencilerin yüzdüğü bir ırmağın kenarında durmuştu. Otobüsü geçtikten sonra durdular. Malko indi ve Sarah'ı gördü, camdan inmesini işaret etti. Birkaç saniye sonra Sarah Malko'nun yanındaydı.

— Ne oldu?

— Açıklayacağım, bizimle gelin.

— Bekleyin, dedi Eritreli.

Otobüse koştu, geri gelirken elinde küçük bir bavul vardı. Malko kadının elinden bavulu

aldı ve ağırlığından içinde Kalaşnikof olduğunu anladı. Otobüsten evvel hareket ettiler.

Vadi yoluna girdiklerinde Sarah her şeyi öğrenmişti.

XX. BÖLÜM

Malko veterinerlerin evine giden dar yola saptı, biraz daha ilerleyip durdu.

Karşlarına sakallı iriyarı adam çıkınca:

— Dick nerede? diye sordu.

— Bıraktığınız yerde, dinleniyor. Daha iyi, ama bir haftadan önce yürüyemez, dedi veteriner.

Sarah keyifli keyifli Volvo'nun etrafında dönüyordu. Lastikleri kontrol etti ve şoför mahalline geçti. Direksiyonunun üst kısmı altına geliyordu. Malko bungalova girdi, Dick okuduğu kitabı bir kenara bıraktı.

— Neler oldu?

— Her şey yolunda gitti. Artık tek bir sorunumuz var, Dick. O da şu altını taşımak. Üç kişiyle onu asla taşıyamayız. Bu bacakla siz ipten aşağı bile inemezsiniz. Arkadaşınıza bize yardım edip edemeyeceğini sormalıyız.

— Çok korkaktır.

— O işi bana bırakın. Saat bir, sekizde hareket etmeye hazır olmalıyız.

Mutfağa geçti, Jack ile karısı kahve yapıyordu. SAS onlara yaklaştı.

— Jack, iki yüz bin dolar kazanmak ister miydiniz?

Veteriner şaşkın şaşkın baktı.

— Peki ne yapacağız? dedi kuşkulu kuşkulu kadın.

— On saat kadar ırgat gibi çalışacaksınız, vurulma tehlikesi de var. Ama ölüm ihtimali trafik kazalarındakinden pek fazla değil...

Parayı altın olarak alacaksınız.

— Dinleyin, biraz yalnız kalıp konuşmamız lazım. Beş dakika bekleyebilir misiniz? dedi kadın.

— Anlaştık, kahveyi getirirken cevabınızı iletin, dedi Malko.

Biraz sonra, Jack elinde bir şişe kanyakla geldi ve muzip muzip gülümsedi.

— Bunu önemli bir gün için saklamıştım. Kabul ediyoruz.

Malko buz gibi bir şekilde gülümsedi.

— Çok iyi, konuyu anlatayım.

*

**

— Sıra sizde, dedi Sarah.

Malko yıldızlı gökyüzüne bakıp ormanın sessizliğini dinledi. Bunun hazinenin gizlendiği yere son inisi olmasını diledi.

Jack, karısı ve Sarah sessizce onu izliyorlardı. Dick elinde Kalaşnikof ile yolun kenarında duran sarı Volvo'yu koruyordu.

İlk kuyuya inmek için bir ip merdiven, altın torbalarını çekmek için de iki makara getirilmişti. Malko kemerine bir hançer asmıştı.

— Jack siz benimle geleceksiniz. Altını çekmek için ilk kuyuda bekleyeceksiniz ve Sarah yanınızda olacak. Ben en aşağıya ineceğim. Sonra da hep birlikte altını yukarıya çıkartırız. Her şeyin dört saat içinde bitmesi gerekli. Torbaları en sonunda kamyonu taşıyacağız, dedi SAS. Şimdi iş başına!

— Ben de sizinle aşağıya iniyorum, çünkü altını görmek istiyorum, dedi Elmas.

İp merdivenden önce Malko indi, bu kez herkeste el feneri vardı. İplerin çıkardığı gıcırta ve çamurdaki ayak seslerinden başka ses

duyulmuyordu. Beş dakika sonra Elmas ile Malko kuyunun alt kısmına ulaştılar.

— Orada, dedi Malko.

Prenses torbalara doğru ilerledi, iskeletleri görünce çılgınlaştı. SAS yanına gitti. Bir torbanın ağzını hançerle kesip elini içeri soktu ve derin bir nefes aldı.

— Tanrım! dedi Elmas. Burada milyarlar değerinde altın var.

Şaşkın şaşkın torbalara baktı, diz çöküp mühürleri inceledi ve parlayan gözlerle:

— Her torba yirmi kilo, dedi.

Malko sevinçten haykırmak istiyordu. Bu kadar çaba ve ölüden sonra nihayet başarmışlardı. Elmas elini torbaya daldırdı ve aldığı bir avuç altın tozunu başına döktü.

SAS hazinenin değerini saptamaya çalışıyordu. Yirmi kiloluk her torbanın değeri seksen bin dolar civarındaydı ve bunlardan yüzlercesi üstüste yığılmıştı. Halkı açlıktan ölümlerine ihtiyar hükümdar bir cimri gibi altını buraya saklamıştı. Malko her eline birer torba alarak onları merdivenin yanındaki ipe asılı ağa kadar sürükledi. İşaret verince torbalar yükselmeye başladı. Bu işi iki, üç yüz kez yinelemek gerekecekti.

*

**

— Dayanamıyorum, bayılmak üzereyim... dedi prenses..

Merdiveni bıraktı ve altın torbalarının üzerine düştü. Malko iki torba daha yükleyip işaret verdi ve:

— Haydi, diye bağırdı.

Torbalar yukarı çıktı. Düşmemek için kendini zor tutuyordu. Üç saattir insanüstü bir

güçle torbaları taşımış ve ağa koymuştu.

— On beş dakika ara veriyorum, dedi ve biraz dinlenmek için Elmas'ın yanına uzandı.

*

**

Sırtındaki torbanın ağırlığı yüzünden Malko'nun yanında sendeleyerek yüreyen Sarah Massawa tam bir canlı cenazeydi.

— Üç saatimiz var, başarmamız imkânsız, dedi Eritreli.

SAS da aynı şeyi düşünüyordu. Şimdi kamyonla tepe arasında mekik dokuyorlardı. Jack onları görmeden yanlarından geçti ve robot gibi yığından bir torba alıp döndü. Beş saatte beş kilo zayıflamış olmalıydı!

Malko döndüğünde iki torba daha aldı ve kamyonu giden patikaya girdi. Yer kayıyordu ve altınların ağırlığı dayanılacak gibi değildi, ama yine de durmadan devam etmek gerekiyordu.

Nihayet kamyonu gördü. Amerikalı Volvo'da uzanmış, Kalaşnikof'u da dizinin üstüne koymuştu.

— Daha çabuk, yoksa başaramayacağız! Daha çabuk! diye bağırdı.

Malko CIA'ya lanet okuyarak torbaları kamyonun arkasına koydu. Sonra geri döndü.

Hepsi insanüstü bir gayret sarfediyordu. Şuuru ve gücü yerinde olan tek kişi Amerikalıydı. Oturmuş, Volvo'ya yüklenen torbalara sayıyordu. Hatta kalan zamana göre daha kaç tane yükleyebileceklerini bile söyleyebilirdi. Ama gece ilerledikçe gidiş gelişler yavaşlıyordu.

*

**

— Bitti! Gitmemiz lazım, dedi Dick.

Bir süre önce etraf aydınlanmıştı. Malko elindeki son iki torbayı kamyonun arkasına attı ve orada kalakaldı.

Öyle bitkin haldeydi ki, Amerikalının ne demek istediğini bile anlayamamıştı. Kamyona bindi.

— Malko, aracı senin kullanman lazım, çünkü ben yaralıyım, dedi Dick.

Elmas sağdaki koltuğa yığıldı ve uyuyakaldı. Jack ile karısı kamyonun kasa kapaklarını taktıktan sonra Sarah ile beraber altın torbalarının üzerine uzanmışlardı. Malko kontak anahtarını zorla çevirebildi.

Güneş göğü pembeleştiriyordu. Tam zamanında hareket etmişlerdi.

XXI. BÖLÜM

Malko Volvo'nun kapısını açtı ve indi. Elleri şişmiş, gözleri uykusuzluktan kızarmıştı. Saat altıyı biraz geçmişti, ama hava oldukça sıcaktı. Bir saat erken gelmişlerdi. Altın yüklü Volvo yoldan birkaç yüz metre içerdeki bir muz bahçesindeydi. Sarah Massawa buluşma yeri olarak burayı seçmişti. SAS Jack ve karısını kavşakta dört torba altınla birlikte bırakmıştı. Bu miktar kararlaştırılanın iki katıydı, ama hak etmişlerdi... Jack'ın avuçlarına kan oturmuş, gözaltlarında torbalar oluşmuştu. Öyle yorulmuşlardı ki, Land Rover'larına binmeden önce zar zor "teşekkür ederiz" diyebilmişlerdi.

*

**

Dick Bruce ile Sarah yatakta uyuyordu. Elmas ise sağ koltukta kestiriyordu. Malko gerindi ve kendi kendine altını tepeden nasıl indirebildiklerini sordu... Sarah esneyerek aşağı atladı ve onun yanına gelip tampona yaslandı.

— Şimdi ne yapacaksınız? Silahları ne zaman alacaksınız? dedi SAS.

Sarah küçücük ellerini dağınık saçlarında dolaştırdı.

— Darbeyi deneyeceğiz. Derg'in halktan desteği yok. Herkes ona karşı. Tüm ömrünü bir ev satın almak için çalışmakla geçiren yaşlı bir kadın tanıyorum. Darbeden sonra evine el koydular, elinde hiçbir şeyi kalmadı. Ayrıca

her ay devlete kira ödemek zorunda. Aylık geliri ise elli Etyopya Doları.

Malko Derg'in vahşiliğinden yeterince etkilenmişti...

Saatine baktı: yediye çeyrek vardı. Daha on beş dakika bekleyeceklerdi. Kısa bir süre sonra kamyonun gözükmeye başladığı. Sabırsızlığını gidermek için yola kadar yürüdü. Her iki yönü dikkatle inceledi. Bu arada önünden üç kamyonla bir otobüs geçti. İçini bir sıkıntı kaplamaya başlamıştı. Volvo'ya döndüğünde Dick Bruce uyanmıştı. Halinden onun da kaygılı olduğunu anladı... Elmas hâlâ uyuyordu. Sıkıntıdan kurtulmak için kamyonun kasasına çıktı ve altın çuvalarını inceledi. Sarah da yanına geldi.

— Gecikmez, dedi kadın kesin bir ifadeyle.

Ama göz göze geldiklerinde SAS onun da korktuğunu gördü.

*
* *

— Bir gariplik var.

Kimse Dick Bruce'a cevap vermedi. Malko'nun saati dokuz buçuğu gösteriyordu. Sarah kamyonla yol arasında mekik dokuyordu.

— Ona saat yedide demiştim, diye patladı SAS.

— Tanrım! Ona yedide mi dediniz? diye sordu Dick.

— Evet, ne oldu?

Amerikalı başını salladı.

— Bu ülkede saatin farklı olduğunu bilmiyor muydunuz? Adamların her şeyi antikadır, sene on üç ay çeker ve yılbaşı 23 eylülüdür.

— Nasıl, aynı değil mi?

Bu kez şaşırma sırası Malko'ya gelmişti. Elmas önce kızardı, sonra hıçkırmaya başladı.

— Doğru, bak bunu hiç düşünmemiştim. Saat size göre yediyken bizde, yani Etyopya'da öğlenden sonra birdir.

Malko iyice şaşırmıştı, anlatılanlar hem inanılması güç, hem de aptalcaydı. Elmas'a döndü.

— Peki siz bilmiyor muydunuz?

— Tabii ki biliyordum, ama hiç üstünde kafa yormadım. Çünkü öğlenden sonra birde gelmelerini istediğinizi sandım.

XXII. BÖLÜM

Sarah Massawa iyice sinirlenmişti. SAS kadının patlamamak için kendini zor tuttuğunu hissetti.

— Taşo buralarda olduğu için bu kamyonla ortalıkta dolaşamayız. Çünkü göze batar, bu yüzden de yapacağımız tek şey beklemek. Altını kaptırmak aptalca bir şey olur, dedi Elmas.

— Bekleyelim, dedi SAS.

Topu topu üç saat bekleyeceklerdi ve çok iyi gizlenmişlerdi. Yoldan bile görünmüyorlardı.

— Kavşağı denetlemeye gidiyorum, dedi Sarah.

— Ben de sizinle geleyim, dedi Elmas.

Bu kez Kalaşnikof'u aldı. İki kadın muz bahçesinden geçerek uzaklaştı. Malko kafasını bir yerlere vurmak istiyordu. Dick sakinleşmek için sigara yaktı.

Malko muz bahçesinde birinin koştuğunu duyunca "Magnum"u kaptı, ama gelen Elmas idi.

— Onu gördük! Taşo ile çok sayıda adamı Moyale yönüne saptı. İzimizi buldu, Sarah orada kaldı, dedi prenses.

SAS kadınla birlikte gitti. Bu tam bir faciaydı. Eritreli bir muz ağacının arkasına gizlenmişti, gözleri fıldır fıldır dönüyordu.

— Bizi aradığına eminim, dedi Sarah. Araba bizi yakalamak istercesine son sürat gidiyordu. İlk kasaba on beş kilometre ötede.

Oradan geçmediğimizi öğrenince geri gelecekler ve...

Malko yolun anayolla kesiştiği yere baktı. Fren yaptığı yerde tekerleklerin izi bariz bir şekilde görünüyordu. Bunlar dikkatli bir gözden kaçamazdı. Muz bahçesi ise bir çıkmazdı. Çavuş Taşo onları orada bulacak olursa her şey biterdi.

— Gelin, gidiyoruz, dedi.

Koşarak Volvo'ya geldiler. Altın yüklü kamyonla yola çıkmak intihar demektir, ama başka çözüm de yoktu.

— Göle gitmeye çalışalım. Avasa'nın etrafından dönebilirsek oraya gidebilme ihtimalimiz var. Orada ya altını gömeriz, ya da kuzeye devam etmeyi deneriz, dedi Amerikalı.

Malko'nun tüm uykusu açılmıştı, ama yorgunluktan omuzları ağrıyordu. Araç hareket etti. Kavşağa gelince, bir an durup yolu incelediler ve mıcırlı yola saptılar. Herkes kamyonun içindeydi. En dış tarafta elinde Kalaşnikof'u ile Sarah oturuyordu.

*

* *

Yoldan çıkıp patikaya girdiler. Koskoca kamyonun muz ağaçlarının arasından geçmesini oradaki bir çoban hayretle izledi. Malko bazen aracın toprakta kaymaması için milim milim ilerliyor, bazense kamyonu yüklenerek tüm gücünü kullanıyordu.

Yarım saat kadar hiçbir sorunla karşılaşmadan mısır tarlaları, muz bahçeleri ve ormanın arasında ilerlediler.

Malko aniden tahta bir köprü gördü ve durdu. İçini sıkıntı kapladı, çünkü tahtalar çürüktü ve kamyonun ağırlığına dayanamaz-

dı.

— Asla geçemeyiz, köprü yıkılır, dedi Elmas.

SAS köprüünün altına inip inceledi, sonra ayağıyla tahtaları yokladı. Sarah da bir gölge gibi onu izliyordu. Yolda tek bir sapak yoktu ve yapılacak tek şey altını Taşo'ya bırakarak ormanlık dağa kaçmaktı.

*

* *

Malko doğruldu, gözlerinde meydan okurcasına bir ifade vardı.

— Köprü çökecek, ama biz geçeceğiz, kamyonu binin, dedi.

Sarah söyleneni yaptı. Malko direksiyona geçti ve geri geri giderek tepeyi tırmandı.

Vitesi ikiye taktı, direksiyonu sıkıca kavrayarak gazı kökledi. Bu arada frene de basıyor ve Volvo titriyordu.

Yavaş yavaş freni bıraktı.

Yokuşun da yardımıyla kamyon ok gibi fırladı.

Döşeme çökmeye başladığı anda Volvo karşıya geçti.

Dick Bruce mutluluktan haykırdı. Bunu izleyen iki saat boyunca her şey yolundaydı. Avasa'nın yirmi kilometre kuzeyinde Addis'e giden asfalt yola çıktılar.

Çukursuz bir yolda gitmek Malko için büyük mutluluktı. Kamyon 110'la gidiyordu. Yol düz, boş ve güneşe açıktı. Gölden evvel iki veya üç köyden geçmeleri gerekiyordu. Onları orada bekleyebilirlerdi. Tehlike havadan da gelebilirdi, çünkü Etyopya Ordusu'nda helikopterler vardı. Taşo onların altını bulduğundan emin olduğu an, yakalan-

maları için elinden geleni ardına koymazdı.

Aniden SAS aynada siyah bir nokta gördü. Bu uzaktaki bir araçtı.

Gazı kökledi ve arkasına bakmamaya özen gösterdi. Yolu tekrar incelediğinde siyah noktanın büyümüş olduğunu gördü. Araç gitgide kendilerine yaklaşıyordu. Camı sıkıldı, ama diğerlerine bir şey söylemedi. Onları kaygılandırmanın alemi yoktu. Kendi halinde bir araç olabilirdi.

XXIII. BÖLÜM

Malko'nun gözleri kapanıyordu, ama direksiyonu tutuşundan çok sinirli olduğunu anlamak kolaydı. Arkalarındaki siyah nokta gitgide büyürken Dick ile Elmas uyukluyordu, Sarah ise gözlerini bir an için bile yoldan ayırmıyordu.

Epeyce uzakta köy evlerinin saç çatıları belirdi.

Birden sağdaki çalılıklarda sarı bir ışık görüldü, bunu kamyonu bir şeyin çarpması izledi. SAS içgüdüsel bir hareketle direksiyona sola kırdı. Bu arada Dick uyandı:

— Bize ateş açtılar, gizlenin, dedi Malko.

Yalnızca aracı sürmeyi düşünmeye çalıştı. Koskoca ön cam ateş edenler için iyi bir hedef oluşturuyordu. Dick koltuğa uzandı, Elmas ile Sarah da döşemeye oturdu.

Bir an için yol bomboş görüldü, sonra ağaçların arkasında gizlenmiş tüfekli olan beş kadar asker gördü. Yanında da hörgüçlü bir öküz sürüsü vardı. Malko bu mesafeden bir kamyonu iskalamanın imkânsız olduğunu bildiğinden umutsuzluğa kapıldı.

Taşa iyi oyun oynamıştı.

Metalik bir ses oldu. Sarah Kalaşnikof'un namlusunu dışarıya uzatmış, ateş ediyordu. Sesten ürken öküzler askerlerin olduğu yöne doğru koşmaya başladı.

Volvo barikatı geçerken kaportada birkaç mermi sekti. Sarah şarjöründe kalan mermileri öküz ve askerlerin üzerine boşalttı. Geçmişler-

di.

SAS rahatlamıştı, ama dikiz aynasına bakmamayı tercih etti. İçinden bir ses yolculuğun çok kötü bir şekilde sonuçlanacağını söylüyordu. Etyopya'da bile olsa, düzenli bir orduya kimse meydan okuyamazdı. Köyü hiç yavaşlamadan geçti. Arabaların, işsizlerin ve eşeklerin kenara çekilmesi için devamlı korna çaldı. Köyden çıkmışlardı. Önlerinde Addis-Ababa yolu uzanıyordu.

— İyi atlattık! dedi Amerikalı.

Kimseden ses çıkmadı. Malko yeniden aynaya göz attı.

Kara nokta hâlâ oradaydı. Bir an için onu unutmayı denedi, on kilometre boyunca arkasına bakmamak için kendini zorladı. Aynaya tekrar bakınca hayret etti.

Yaklaşan karaltı büyümüş ve rengi açılmıştı.

Beyaz bir Mercedes idi bu.

Büyük anteni olan beyaz bir Mercedes...

Yani Taşa'ninki...

*

**

Bir saattir yoldaydılar. Veteriner ile karısına ikişer torba altın verip kaldıkları yerin yakınında indirmeleri iyi olmuştu. Malko dikiz aynasına bir göz attı ve:

— Tanrı cezasını versin! diye bağırdı.

Başını çeviren Dick Bruce dıştaki dikiz aynasından beyaz Mercedes'i gördü. Araba yüz metre kadar arkalarındaydı ve Volvo'yu geçmeye bile yeltenmiyordu. Bunun tek anlamı vardı: İlerde kendilerini bekliyorlardı. Kalaşnikof'una yeni bir şarjör takan Sarah Massawa bile umutsuz görünüyordu. Kadın

dışarı sarktı ve yaylım ateşi açtı. Aynı anda Mercedes iyice yavaşlayıp geride kaldı.

Malko Dick'e döndü.

— Dick, direksiyona geçin. Ben arkaya gitmeyi deneyeceğim. Bu altından kurtulmalıyız. Onların eline geçmemeli, dedi Malko.

— Nasıl?

— En basit şekilde. Kuvvetli bir rüzgâr var ve torbaları kesmek yeterli. Sarah da adamları uzakta tutmak için benimle gelecek.

Korkunç bir sessizlik oldu. Hepsi de başka çıkar yol olmadığını biliyordu.

— Seçim hakkımız yok, dedi SAS.

Malko bir eliyle direksiyonu tutarken diğeriyle kapıyı açtı. Amerikalıya direksiyonu devrettikten sonra kapı kulpuna ve yakıt tankına basarak kasa kısmına geçti. Sarah da diğer taraftan aynı şeyi yapmıştı. Malko hançerini çekti ve ilk torbayı yardı, sonra da havaya kaldırıp salladı.

Gökyüzünü aniden sarı bir bulut sardı, sonra rüzgârın etkisiyle dağıldı.

Malko ara vermeden torbaları kesiyordu. Mercedes korna çalmaya başladı. Çavuş Taşo öfkeden kudurmuş olmalıydı. Ne yapmak istediklerini anlamıştı, ama engel olamıyordu.

Sarah yaylım ateşi açtı ve durdu.

— Şarjörüm boşaldı, öne gidip alayım.

— Lüzumu yok! Bana yardım edin, bu daha önemli.

İş bölümü yaptılar. SAS torbaları kesiyor, Eritreli de çabuk boşalması için rüzgâra tutuyordu. Mercedes'ten ateş bile açamıyorlardı, araç biraz yaklaşınca Malko ön camının ince sarı bir tabakayla kaplı olduğunu gördü.

Volvo yoluna son sürat devam ediyor,

korna çalarak kendine yol açıyordu.

Sarah deliler gibi gülerek görevini yapıyordu, havaya savurdıkları altının etkisiyle kendinden geçmişti. Malko bu durumdan acı bir mutluluk duydu. Altın ne onun ne de Derg'in olmuştu.

Aniden, SAS kenara savruldu. Öne dönünce Dick'in Abiata Gölü'ne doğru saptığını gördü. Ama sebebini anlayamadı, üstelik burası bir çıkmaz yoldu.

Mercedes peşlerinden geliyordu.

Sol tarafta göl göründü, yol yavaş yavaş gözden kayboluyordu. Kamyon sarsıla sarsıla yoluna devam ediyordu. SAS bu sırada Mercedes'in geçmek için Volvo'nun soluna çıktığını gördü. Arabada Taşo dışında üç kişi daha vardı. Mercedes kendilerini geçmişti. Biraz sonra arabanın ilerde çamura saplandığını gördüler. Volvo biraz sola çıktı ve Mercedes'in üzerine yöneldi.

Yirmi tonluk ağırlığıyla onu ezecekti.

XXIV. BÖLÜM

Mercedes'in arka tekerlekleri patinaj yapıyor, ama araç bir santim bile ilerlemiyordu.

Arabanın sol ön kapısı açıldı ve elinde Uzi ile Çavuş Taşo indi, bileğine kadar çamura batmış bir halde silahını doğrulttu ve Volvo'yu nişan aldı. Peşpeşe patlamalar oldu. Son patlama seslerine ezilen sac gürültüsü karıştı. Arabadakilerden biri çıkmaya uğraşırken Volvo'nun tamponu adamı ikiye biçerek ilerledi. Araba kamyonun altına sıkışmıştı.

Malko yere atladı ve çamura gömüldü. Aynı anda Taşo'nun Uzi'sini kendisine doğrulttuğunu gördü, ama patlama olmadı. Etyopyalı bozulan ya da boşalan silahıyla boğuşuyordu. Malko doğrulup kamyonun kapısını açtı ve şarjör almak için öne geçen Sarah'ın niçin ateş etmediğini anladı.

Volvo'nun ön camı parçalanmıştı. Eritreli kadının parçalanmış gırtlığından kan fışkırıyordu. SAS'ı görünce konuşmak istedi, ama ancak inleyebildi. Malko Sarah'ın elinden Kalaşnikof'u alarak yere indi.

Taşo onu gördü. Malko nişan bile almadan tetiğe bastı. Ama bir şey olmadı, çünkü Sarah mermi koyacak zamanı bulamamıştı.

Etyopyalı çavuş Uzi'sini bırakmadan avcudan kaçan tavşan gibi koşmaya başladı. Muhakkak arabada yedek şarjörü vardı, ama oraya gidemezdi. Bu sırada kamyonun ses geldi ve SAS oraya baktı. Sarah dışarı çıkmaya uğraşıyordu. Taşo bekleyebilirdi, çünkü artık

tehlikeli değildi. Kalaşnikof'u Volvo'nun üstüne bırakan Malko Sarah'ı koltuk altlarından tutarak dışarı çıkarttı ve basamağa oturttu.

— Her şey yoluna girecek, Sarah! dedi.

XXV. BÖLÜM

Kadının boğazı hâlâ kanıyordu, bir operatör gerekliydi. Eritreli öksürüyor, kan tükürüyordu ve kendi kanıyla boğuluyordu. Malko'nun bileğini tuttu, sonra irkildi ve hareketsiz kalakaldı. Gitgide parmakları gevşedi, SAS onun öldüğünü ancak birkaç saniye sonra anladı. Yavaşça kadının gözlerini kapadı ve kalktı. Bu iş düşündüğünden de kötü bitiyordu.

Çavuş Taşo yüz metre kadar uzakta durmuştu.

Malko bir inlemeyle sıçradı. Ses kamyon-
dan geliyordu. Başını çevirdi ve kamyon-
dan inen Elmas'ı gördü. Alnında bir şiş vardı.

Gidip sol kapıyı açtı. Dikkatle bakınca Amerikalının sol şakağında bir mermi olduğunu gördü ve öldüğünü anladı. Malko Elmas'ın yanına geldi ve inmesine yardım etti.

— Bekle beni, Elmas, geliyorum.

Kalaşnikof'a yeni bir şarjör taktı ve yürümeye devam etti. Çamurdan ayakları iyice ağırlaşmış, Taşo da derenin göle döküldüğü yere varmıştı.

Taşo bir adım daha ilerledi. Birkaç saniye tek bacağı üstünde dengede durdu, sonra ikincisini de indirdi ve battı. Bu sırada tiz bir çığlık attı.

Bataklığa düşmüştü.

Malko durdu. Çavuş kıyıya ulaşmak için deliler gibi çarpınıyordu. SAS yavaş yavaş ilerledi. Aralarındaki mesafe otuz metreye

inmişti.

Etyopyalı korkudan titriyordu. Malko'nun silahı doğrultmadığını görünce İngilizce yalvarmaya başladı.

— Lütfen, yardım edin!

Malko umursamadı, hiçbir şey anlamamış gibi tek kelime etmedi. Yalnızca çavuşu seyretmekle yetiniyordu. Kalaşnikof'u göğesine kaldırdı ve son mermi bitene dek tetiğe bastı, sonra silahı çamura fırlatıp geriye döndü.

Yüz metre gittikten sonra arkasına baktı, çavuşun yüzü suya gömülmüştü, yalnızca saçları suyun üstündeydi.

*

**

Malko kamyon-
daki dört torbaya bakarken:

— Artık bu altını istemiyorum, dedi Elmas. Beni iğrendiriyor.

Malko da tiksiniyordu, ama altını taşıyabilirlerse hürriyetini satın alabilirlerdi.

— İkimiz birer torba alıp gerisini bırakalım, dedi.

Artık çabuk hareket etmeleri lazımdı, çünkü Taşo'nun yok oluşu farkedilecek ve onu aramaya başlayacaklardı.

— Eğer Diredava'ya gidebilirsek oradaki tanıdıklar bize yardım edebilir, dedi Elmas.

Sessizce ilerlemeye başladılar. Yaklaşık bir kilometre sonra bir dönemeçte Malko aniden durdu.

Derede bir adam çıplak yıkaniyordu, üstelik bu bir beyazdı. Elbiseleri yanındaydı. Yamaçta ise üzerinde kızılhaç olan beyaz bir Land Rover vardı. Yabancı SAS'a sırtı, ama Elmas'ı görünce arkasını döndü. Malko adamın yanına gitti.

— İyi günler. Burada ne arıyorsunuz? Aracınız mı bozuldu? dedi adam İngilizce olarak.

— Gölün kenarında kaza geçirdik, dedi Malko.

Mavi gözlü, sarışın, sakallı ve iriyarı bir adamdı. Çabucak kurulanıp giyindikten sonra elini Malko'ya uzattı.

— Adım Peter French. Doktorum. Sizin için bir şey yapabilir miyim?

— Tabii. Diredava'ya gidecektik.

— Hayli yol orası. Neyse Ogaden'e gidiyordum, yolumu biraz uzatırım. Bu ülkede yardımlaşma şart.

— Aracımdan bir şey almam lazım, beni göle kadar götürebilir misiniz? dedi Malko.

— Tabii.

*

**

— Neler oldu?

Volvo ile Mercedes'in halini gören Doktor French şaşkın şaşkın araçları inceliyordu. Malko son iki torba altın tozunu sürükleyerek yanına geldi. Diğerleriyle birlikte hepsini Land Rover'ın arkasına koydu, sonra İngilize döndü.

— Bir teklifte bulunacağım. Aracınıza ihtiyacım var ve sizi tehlikeli bir maceraya sürüklemek istemiyorum. Sizi burada veya istediğiniz bir yerde bırakacağım. Bu torbalar da sizin olacak. Ayrıca aracınızı eşkiyaların çaldığını söyleyebilirsiniz.

Peter Franch gözlerini torbalardan ayırmıyordu.

— Bu torbalarda ne var? diye sordu.

— Seksen kilo altın, dedi SAS.

— Siz çılgınsınız! Bu bir servet demek... Siz... Siz kimsiniz?..

Malko acı acı içini çekti.

— Ben kutsal kralların sonuncusuyum.